

INTERVJU

Kardiolog
Janez Poles:
»Denarja v
zdravstvu je
dovolj«

Str. 22-23

NAŠA TEMA

Pretresljive zgodbe
julijskih neurij Str. 12-13

CELJE

Nov poskus reševanja
onesnaženega okolja Str. 6

novi tednik 78 let

Tednik za Savinjsko regijo / št. 30 / Leto 78 / 27. julij 2023 / Cena 3,50 EUR / www.novitednik.si

Mozirska kočā ponovno zasijala na robu gozda

Ko je pred dvema letoma in pol javnost, planince in domačine pretresla novica o nesrečnem požaru, v katerem je zgorela kočā na priljubljeni točki pohodnikov, so bili vsi najprej pretreseni in užaloščeni. Vendar ni minilo dolgo, ko se je zbrala ekipa planincev ter s prostovoljnim delom s pomočjo šmihelskih kmetov, Občine Mozirje, civilne zaštite, društev, prostovoljcev in donatorjev začela pisati novo zgodbo. V nedeljo je bilo slavnostno odprtje nove Mozirske kočā na Golteh. Str. 8

Foto: Bina Plaznik

LAŠKO

Milijon za zdravstveni dom
še vedno na voljo Str. 7

KRONIKA

Kolesarske nesreče se vrstijo

Str. 14

PRILOGA

TV SPORED

Teja Arlič
Športna
lepotica, ki
živi svoje
sanje in
navdušuje
poslušalce

ja: Padla zadnja klapa nove
nanižanke življenja Tomaža Kajzerja

ZADETKI

»Ameriški astronaut in pilot Randy Bresnik, ki je bil že večkrat na misijah v vesolju, ima slovenske korenine. Njegovi predniki so živeli na Ljubnem in v Lučah. Ponosni smo, da je v veselje ponesel tudi zastavi omenjenih občin.«
Franjo Naraločnik, župan Občine Ljubno

»Opažam, da vedno več ljudi posega po alternativnih metodah zdravljenja, kot je homeopatija. Temu ne nasprotujem. Dejstvo je, da je k bolniku treba pristopati celostno, tudi psihični vidik človeka je zelo pomemben v procesu zdravljenja.«
Janez Poles, primarij, kardiolog

»Pri pridelovanju jagodičevja in lešnikov moraš biti vztrajen. Zaradi začetnih stroškov je treba najprej nekaj let delati samo za to, da se znajdeš na pozitivni niči.«
Miran Jezovšek, pridelovalec ameriških borovnic

»Bolj ko se bližam zlati maši, vidim, da je res maša zlata in ne jaz. Sem pa hvaležen Bogu, da sem bil izbran za to.«
Drago Svetko, zlatomašnik

»Kadar je posredovanje dolgotrajno, se gasilci vsakih nekaj ur menjajo. Delamo torej v več izmenah. Nemalokrat se zgodi, da gre gasilec po opravljenem delu v službo.«
Sebastjan Koper, poveljnik Prostovoljnega gasilskega društva Velenje

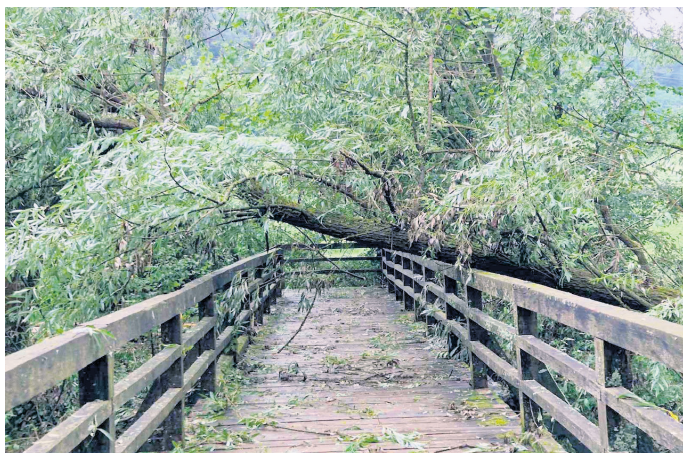
Gasilci so tako pomagali pri odstranjevanju posledic neurja v šentjurski Novi vasi. (Foto: Tone Kukovič)

Samo v občini Vojnik bo škoda večmilijonska

Takšnega razdejanja marsikje ne pomnijo

Podrta lipa je v torek tako zaprla in poškodovala Splavarski most v Celju. Sodelavci Zelenic so se hitro lotili urejanja razmer. (Foto: arhiv MOC)

Veliko dela so imeli minule dni delavci podjetja Zelenice Celje. Med drugim je neurje razdejalo tudi pot okrog Šmartinskega jezera. (Foto: arhiv MOC)

»Takšnega razdejanja ne pomnim! Kot bi padla bomba in uničila vse pod seboj,« je razmere v vojniški občini pred dnevi opisal župan Občine Vojnik Branko Petre.

Letošnji julij si bomo zapomnili po neurjih z močnimi nalivi, vetrom in s točo. Takšno vremensko dogajanje je na Celjskem v minulih dneh podiralo drevesa, zalivalo kleti in razkrivalo strehe stanovanjskih in gospodarskih poslopij, nastala je škoda na komunalni in cestni infrastrukturi. Pri odpravljanju posledic med drugim pomagajo člani prostovoljskih gasilskih društev, predstavniki javnih podjetij, v Vojniku tudi pripadniki Slovenske vojske.

BARBARA FURMAN, TATJANA CVIRN, TINA STRMČNIK

Neurje, ki je v občini Vojnik pustošilo v noči s četrta na petek, je povzročilo večmilijonsko škodo. Župan **Branko Petre** sicer pravi, da je o končni oceni še prezgodaj govoriti, a je že jasno, da takšnega razdejanja na Vojniškem niti najstarejši prebivalci ne pomnijo. Močni nalivi, toča in orkanski veter so pustošili od Lemberga mimo Nove vasi in Vojnika proti Bolšam. Najhuje je bilo v naseljih Nova Cerkev, Polže in Razdelj. Pri odpravljanju posledic neurja pomaga tudi Slovenska vojska.

V vojniški občini je poškodovanih ali popolnoma uničenih 250 stanovanjskih hiš in gospodarskih poslopij. Ker so se sprožili številni plazovi, vetrolom pa je podiral drevesa na več koncih lokalne skupnosti, so poškodovani tudi številni lokalni cestni odseki. Uničene so tudi kmetijske površine.

Nepogrešljivi gasilci in vojniki

Po besedah Petreta je minuli konec tedna posledice neurja opravljalo več kot sto vojniških

gasilcev, pri popravilu streh so jim pomagali tudi člani sosednjih gasilskih društev. Rokave je prav tako zavihalo 30 vojakov, ki imajo te dni največ dela z odstranjevanjem podrtih dreves in nameščanjem vrečk s peskom za protipoplavno zaščito ob morebitnih novih neurjih. Slovenska vojska in celjska civilna zaščita pomagata s tehnično opremo za odstranjevanje posledic neurja. Tako je ponovno omogočen dostop do vseh stanovanjskih hiš oziroma kmetij v občini. Razmere na terenu sta si ogledala minister za obrambo **Marjan Šarec** in poveljnik civilne zaščite **Srečko Šestan**.

Po napovedih vojniškega župana bodo v teh dneh občane pozvali k prijavi škode, občina bo popisala škodo na

Zaradi močnih padavin, ki so povišale motnost vodnih virov v Vitanju, je bilo treba še včeraj prekuhavati vodo v Celju, Vojniku, Štorah in nekaterih krajih občin Zalec ter Šentjur, ki so priključeni na vodovodni sistem Celje.

Ne le veter in toča, tudi narasle vode so občanom Vojnika povzročale skrbi. (Foto: arhiv občine)

ČETRTEK	PETEK
 26 / 12	 29 / 14
SOBOTA	NEDELJA
 29 / 16	 27 / 17

Vir: ARSO

Obrambni minister Šarec si je ogledal tudi razmere v občini Šentjur in obljubil, da bodo na pomoč prišli pripadniki Slovenske vojske. (Foto: Ministrstvo za obrambo)

javnih stavbah. »Samo stroški posredovanj bodo po grobi oceni znašali od 200 tisoč do 500 tisoč evrov, škoda, ki so jo povzročila ponavljajoča neurja v minulih dneh, pa bo zagotovo večmilijonska.«

Izredna čistilna akcija

Po nedavnih neurjih je bila v soboto v krajevnih skupnostih in mestnih četrtih Mestne občine Celje izredna čistilna akcija, v kateri so kražani odstranjevali odlomljene veje in drug odpadni material, ki ga je nanosilo med močnim dežjem in vetrom.

Gasilci in sodelavci javnih podjetij so v četrtek do večera odstranjevali posledice središnega neurja na 122 mestih in nato prekinili delo, saj je celjsko občino zajelo novo neurje. Posledice so odstranjevali še v 55 novih posredovanjih. Črpalci so vodo iz stavb, sprožili so se tudi trije manjši plazovi, enkrat je prišlo do razlitja kurilnega olja. Poleg Poklicne gasilske enote Celje je pri odstranjevanju posledic sodelovalo enajst društev iz Gasilske zveze Celje.

Ogromno težav na Šentjurskem

Neurja so v minulih dneh močno prizadela tudi občino Šentjur, in sicer tako središče občine kot okoliška naselja. Poveljnik PGD Šentjur **Danilo Matuš** je povedal, da so ljudje gasilce na pomoč klicali zaradi

odkritih streh, podrlih dreves, nekaterim je zalilo prostore stanovanjskih stavb. »Veter je podrł tudi zaščiteno drevo ob šentjurski železniški postaji.

Odkril je tudi polovico strehe Gasilskega doma Šentjur.« Tamkajšnji župan mag. **Marko Diaci** je dejal, da so neurja v začetku minulega tedna

Pretrsljivi prizori iz občine Vojnik (Foto: arhiv občine)

Obisk obrambnega ministra Marjana Šarca v Vojniku (Foto: Občina Vojnik)

Kražani so priskočili na pomoč pri sobotnem čiščenju tudi v celjski Mestni četrti Center in odstranjevali vejeve na Savinjskem nabrežju. (Foto: arhiv MČ)

prizadela predvsem območja krajevnih skupnosti Ponikva in Dramlje. »Razkritih je veliko streh, številna gospodarska poslopja so uničena, podrlih je ogromno dreves. Ogromna škoda je tudi na javni infrastrukturi.«

Diaci je povedal, da so pri odstranjevanju posledic ogromno dela opravila prostovoljska gasilska društva, ki so imela vsak dan ogromno posredovanj. Člani omenjenih društev so pokrivali strehe, odstranjevali drevesa, pomagali so vzpostavi

viti prevoznost številnih cest in poti. »Brez pomoči gasilcev bi bilo res težko. Z željo, da bi pomagala, so se odzvala tudi nekatera gradbena podjetja. Aktivirali smo štab civilne zaštite, s pomočjo katerega smo usklajevali vse naloge.«

Prizor z Železniške postaje Šentjur (Foto: Tone Kukovič)

»Zahvaljujem se vsem članom prostovoljnih gasilskih društev in civilne zaštite, ki so ponovno pokazali visoko stopnjo usposobljenosti in pripravljenosti pomagati. Očitno se bomo morali na takšne havarije žal navaditi,« je dejal šentjurski župan mag. **Marko Diaci**.

NE PREZRITE

Pretresljive zgodbe po neurjih [Str. 12-13](#)

Kam gredo nekateri duhovniki?

V Katoliški cerkvi v Sloveniji je avgust čas tradicionalnih premestitev duhovnikov. Te dni je že znano, kdo bo zamenjal svoje mesto službovanja. Za premestitve se Cerkev odloča na osnovi želja duhovnikov in ob upoštevanju razmer, ki jih tako rešuje. V okviru Škofije Celje bo premeščenih petnajst duhovnikov, mi pa smo povzeli podatke za kraje naše regije.

Vinko Čonč, pred leti priljubljen šentjurski duhovnik, je bil nazadnje župnik sodelavec v Združeni župniji Šoštanj, Bele Vode in Zavodnje. Zdaj se seli v Zgornjo Savinjsko dolino, kjer bo župnik moderator v župnijah Mozirje, Šmihel nad Mozirjem, Rečica ob Savinji in Šmartno ob Dreti. Te naloge je doslej opravljal **Aleksander Koren**, ki bo odslej duhovni pomočnik v Združeni

ni župniji Šoštanj, Bele Vode in Zavodnje ter tudi v Župniji Polzela. Čončev župnik sodelavec bo **Janez Cerar**.

Matic Lesjak je bil razrešen službe župnijskega vikarja v Župniji Velenje – sv. Martin in v župnijah v soupravi. Kot duhovni pomočnik prihaja tja **Roman Travar**, ki je bil doslej župnik v župnijah Artiče in Sromlje.

Poročali smo že, da je bil eden od letošnjih novomašnikov, to je **Drago Ferencek**, imenovan za župnijskega vikarja v Župniji Petrovčah.

Nekaj sprememb bo tudi na Kozjanskem in v Obsotlji. Pater mag. **Ernest Benko**

je razrešen službe župnika moderatorja Župnije Olimje ter v tej župniji imenovan za župnika sodelavca. V njej je bil za župnika moderatorja imenovan **Martin Gašparič**.

V Župnijo Šentjur prihaja kot duhovni pomočnik **Niko Krajnc**, ki je doslej opravljal to nalogo v župnijah Podčetrtek in Sv. Ema.

Jože Vehovar, nadžupnik Nadžupnije Rogaška Slatina, je bil razrešen službe župnika upravitelja župnij Podčetrtek in Sv. Ema, zato prihaja na to mesto **Boris Tibaut** v soglasju s svojim škofom ordinarijem dr. Petrom Štumpfom.

TC

Zaradi pomanjkanja duhovnikov je marsikje po Sloveniji tako, da več duhovnikov skupaj skrbijo za več župnij. Vedno več župnij je v soupravi, kar pomeni, da zanje skrbijo župnik, ki živi v drugi župniji.

Število duhovnikov v Sloveniji upada, novomašniki so bili letos le trije. Enega od teh, Draga Ferenceka, je celjski škof Maksimiljan Matjaž nedavno posvetil v duhovnika v Petrovčah. (Foto: Andraž Purg)

Nekoč priljubljeno kopališče v Topolšici še vedno zaprto in neurejeno

Še nekaj let brez vodnega parka?

Terme Topolšica so edino zdravilišče na Celjskem, ki se mu po pandemiji koronavirusa še vedno ni uspelo postaviti na noge. Razlogov je več, med najpomembnejšimi je zagotovo velika zadolženost, zaradi katere so se lastniki družbe lani odločili za prodajo apartmajskega naselja Ocepkov gaj in začasno oddajo dveh nadstropij v hotelu Vesna velenjskemu domu za varstvo odraslih. Medtem ko so se v večini zdravilišč takoj po končani pandemiji lotili manjših ali večjih naložb za obogatitev svoje turistične ponudbe, v Topolšici vodni park Zora, ki je pred leti privabljal kopalce iz vse Slovenije, še naprej propada. Podjetje njegove prenoje nima v svojih načrtih. Vsaj kratkoročnih ne.

JANJA INTIHAR

Direktorica Varja Dolenc, ki jo je večinska lastnica Term Topolšica, ljubljanska družba Intus Invest, na to delovno mesto imenovala konec lanskega junija, je povedala, da prenove vodnega parka Zora v bližnji prihodnosti ni na seznamu najpomembnejših vlaganj term. Prejšnji direktor Bojan Tifković je posodobitev vodnega parka, ki ga je zaradi neurejenosti inšpekcija zaprla leta 2019, napovedal kot osrednjo naložbo v letu 2022. Tako so terme najele tudi posojilo, ki so ga, ker naložbe niso izvedle, morale delno predčasno odplačati.

Prodali večino apartmajev

Zaradi velike zadolženosti, ki je najbrž tudi razlog, da se ne lotijo nujnih naložb v prenoje in posodobitev svojih hotelskih in drugih zmogljivosti, se je večinski lastnik lani odločil, da bo prodal apartmajske naselje Ocepkov gaj ter ves izkupiček namenil zmanjšanju dolga pri Novi Ljubljanski banki in Gorenjski banki. Gre za več hišic s skupaj 27 apartmaji, ki so jih terme zgradile leta 2010 in se zaradi tega tudi močno zadolžile. Predsednik nadzornega sveta Peter Krivc je

pred prodajo povedal, da pričakuje vsaj 4 milijone evrov kupnine. Najprej prodaja ni bila najbolj uspešna, saj je nove lastnike dobilo le nekaj hišic, nato se je zanimanje za nakup povečalo in termam je do zdaj uspelo prodati 22 apartmajev. Ves izkupiček, ki je znašal malo manj kot 3,5 milijona evrov, je šel za poplačilo posojil. Enako bo tudi z denarjem, ki ga bodo terme dobile s prodajo preostalih petih manjših apartmajev, je povedala Varja Dolenc.

Lani poleti so v Termah Topolšica dve nadstropji hotela Vesna zasedli stanovalci velenjskega doma za varstvo odraslih, ki ga prenavljajo in širijo. Peter Krivc je takrat poudaril, da namestitev starejših v hotelu nikakor ne pomeni spremembe strategije v razvoju term, ki še naprej ostajajo turistično podjetje, za katerega pa dolgoročne vizije še niso določili. Dolenceva je povedala, da bodo varovanci velenjskega doma ostali v hotelu predvidoma do konca januarja prihodnje leto. Na vprašanje, kakšen

je letos obisk term, je odgovorila, da je letošnja zasedenost med 60 in 70 odstotki. Ali so v to številko všteti tudi začasni gostje iz Velenja, ni povedala.

Še vedno izguba

Medtem ko se je že leta 2021 zdraviliškimi družbam na Celjskem uspelo izviti iz rdečih števil, ki so bile posledica pandemije in prepreči poslovanja, so Terme Topolšica imele izgubo. Znašala je približno 50 tisoč evrov. Z izgubo, ki se je še nekoliko povečala, so poslovale tudi lani. V primerjavi z letom 2020 so prihodke povečale za tretjino, znašali so 5,5 milijona evrov, a so za letom 2019 še vedno zaostajali za 1,3 milijona evrov. Varja Dolenc napoveduje, da družba podobne poslovne rezultate, kot jih je imela lani, pričakuje tudi letos.

Spet novo vodstvo?

Po naših informacijah naj bi Varja Dolenc 1. avgusta zapustila Terme Topolšica. Ali to drži in kdo naj bi prevzel

Trava, grmovje in drevesa so že skoraj v celoti zakrili tobogan. (Foto: Metka Majcen)

vodenje podjetja, smo želeli preveriti pri predsedniku nadzornega sveta Petru Krivcu, ki smo ga tudi vprašali, kaj bo za poslovanje term pomenil odhod varovancev velenjskega doma starejših (po podatkih o porabi javnega denarja v Republiki Sloveniji velenjski dom od lanskega avgusta vsak mesec termam nakaže sto tisočakov, izjema je bil letošnji januar, ko je bil ta znesek 400 tisoč evrov), kakšne načrte imajo lastniki z družbo, kako bodo prihodnje leto napolnili hotelske zmogljivosti in ali morda

celo razmišljajo o tem, da bi svoj večinski delež v termah prodali.

Peter Krivc se nam je zahvalil za vprašanja in prosil, naj mu pošljemo zadnje tri članke, v katerih smo pisali o Termah Topolšica. Čeprav tega nismo dolžni narediti, smo mu članke poslali in ga vprašali, zakaj jih potrebuje. Odgovoril je: »Zanima me, ali je vaše pisanje v korist Term Topolšica. V kolikor ni, ne vidim razloga za odgovarjanje na vaša vprašanja.« Do zaključka redakcije časopisa Peter Krivc odgovorov ni poslal.

Takšen je bil včasih vodni park Zora, ki so ga obiskovali kopalci tudi iz drugih krajev Slovenije, ne le iz Topolšice in bližnjega Šoštanja. Imel je tri bazene, tobogan in druge vodne zanimivosti, naložba je bila pred dvajsetimi leti vredna malo več kot dva milijona evrov. (Foto: arhiv Terme Topolšica)

Danes je celotno območje vodnega parka zaraščeno. Vodstvo Term Topolšica pravi, da njegove prenoje ni na seznamu najpomembnejših naložb. (Foto: Metka Majcen)

Celjske mesnine odhajajo iz središča mesta

Odločitev Celjskih mesnin, da bodo 1. septembra zaprle svojo prodajalno v Linhartovi ulici, je razburila mnoge Celjane, predvsem tiste, ki živijo v središču mesta. Na pomoč so poklicali celo vodstvo mestne občine, ki pa v svojih rokah nima vzporedov, da bi preprečilo zaprtje zasebnega lokala. V Kmetijski zadrugi Šmarje, ki je lastnica prostorov, v katerih je mesnica, pravijo, da bodo poskušali čim prej poiskati novega najemnika.

Da bodo Celjske mesnine prej sli slej zaprle svojo edino prodajalno v središču Celja, je bilo mogoče slutiti že na aprilskem srečanju celjskih podjetnikov in obrtnikov z županom Matijo Kovačem. Direktor Izidor Krivec je takrat povedal, da bi zaradi skromnega prometa mesnico lahko že zdavnaj zaprli, a se

čutijo odgovorne do lokalnega okolja. Zato vztrajajo. »Kupna moč v mestu je slaba, stanovalci so večinoma upokojeenci, ki sicer opravijo veliko nakupov, a so zneski skromni. Struktura prebivalcev se ne bo spremenila še najmanj pet ali deset let,« je povedal Krivec. Zdaj je odločitev o zaprtju mesnice očitno dokončna. »To bi morali storiti že zdavnaj, o odhodu iz mestnega jedra, ki postane po dvanajsti uri skoraj prazno, smo v podjetju razmišljali že več kot pet let,« pravi Krivec in dodaja, da so tudi prostori, ki jih imajo v najemu že več kot dvajset let, v zelo slabem stanju in bi morali v prenojo veliko vložiti. Poleg tega, še pravi, potrebujejo prodajalce in mesarje v svoji prodajalni na Lavi in v diskontni prodajalni ob Cesti v Trnovlje v neposredni bližini podjetja.

To prodajalno so pred dvema letoma temeljito obnovili in posodobili. V mesnici v središču Celja so trenutno zaposleni trije ljudje.

V Kmetijski zadrugi Šmarje so o nameri Celjskih mesnin izvedeli šele pred kratkim. »Predstavniki podjetja so nas šele pred tremi tedni obvestili, da bodo prekinili najemno pogodbo in 1. septembra zaprli prodajalno. Pred tednom smo se z njimi sestali in se pogovarjali o njihovi odločitvi, ki je, kot kaže, ne bodo spremenili,« pravi Marko Jurak, direktor šmarske zadruge. Odločitev Celjskih mesnin razume, saj tudi sam ugotavlja, da je kupcev v prodajalnah mestnega središča vedno manj. Ob tem poudarja, da razlog za zaprtje prodajalne zagotovo ni morebitno zvišanje najemnine. »Celjske mesnine že ves čas,

odkar imajo v najemu naše prostore, plačujejo enako najemnino,« trdi Jurak.

Šmarska zadruga je lastnica več kot polovice stavbe v Linhartovi ulici že skoraj pol stoletja. Marko Jurak napoveduje, da bo zadruga poskušala čim prej najti novega najemnika. Pri tem pričakuje, da bo najemnik opravljal dejavnost, ki sodi v središče mesta. Na primer kakšen ponudnik hitre prehrane. Da bi v teh prostorih bila spet mesnica, je malo verjetno, čeprav je v njih urejena hladilnica in bi Celjske mesnine, kot je napovedal Izidor Krivec, v njih pustile vso svojo opremo. »Če Celjskim mesninam, ki so uveljavljeno ime in imajo dobro ponudbo, ni uspelo, ne vem, kdo bi si v mestnem središču upal spet odpreti prodajalno svežega mesa,« pravi Jurak. JJ

Celjske mesnine bodo po približno dveh desetletjih zaprle svojo prodajalno svežega mesa v Linhartovi ulici v središču Celja. (Foto: JJ)

Kronotermova toplotna črpalka dobila prestižno mednarodno nagrado

Adapt za zeleno prihodnost

Nekaj dni pred začetkom kolektivnega dopusta, ki bo letos namesto dveh poskusno trajal kar tri tedne, so v Kronotermu dobili dokumente o tem, da je mednarodna strokovna žirija njihovi toplotni črpalki Adapt prisodila prestižno trajnostno nagrado Green Product Award. Podelitev nagrad je sicer bila že maja, vendar podjetje o nagradi ni želelo obvestiti javnosti, dokler ni dobilo vseh uradnih dokumentov. Žirija je tokrat izbirala med več kot 1.300 kandidati iz štiridesetih držav. Kronotermova črpalka je bila izbrana med sto nominiranimi izdelki v kategoriji stavbne komponente. Braslovško družinsko podjetje bo jeseni poslalo na trg novo geotermalno črpalko, ki pomeni revolucijo na področju tovrstnih izdelkov.

JANJA INTIHAR

Strokovna žirija mednarodno nagrado Green Product Award že deset let podeljuje najbolj trajnostnim in okolju prijaznim izdelkom in storitvam. Med cilji izbora sta tudi osveščanje širše javnosti o pomembnosti okoljske problematike ter spodbujanje zelenega, inovativnega in ustvarjalnega gospodarstva. Direktor in solastnik Kronoterma **Bogdan Kronovšek** je zaradi nagrade zelo vesel, saj so, kot pravi, trud in inovativnost podjetja pri razvoju trajnostnih in oblikovno dovršenih toplotnih črpalk prepoznali tudi eni največjih strokovnjakov na tem področju. »Toplotna črpalka Adapt je dober primer kakovosti in strasti, s katerima podjetje Kronoterm prispeva k bolj trajnostni prihodnosti,« poudarja Kronovšek.

Prodaja Adapta zvišala prihodke

Toplotna črpalka Adapt, ki so jo v podjetju v celoti zasnovali in razvili sami, je namenjena ogrevanju in hlajenju prostorov ter segrevanju sanitarne vode, primerna je za vse vrste gradenj. Narejena je iz okolju prijaznih materialov, hladivo, ki ga uporablja, ima nižjo vsebnost ogljikove-

ga dioksida. Stroški ogrevanja z njo so nižji kot pri uporabi kurilnega olja ali peletov. Na trgu je od leta 2019 in od takrat Kronoterm dosega iz-

Bogdan Kronovšek:
»Verjamemo, da je naša toplotna črpalka Adapt svetu dokazala, da je mogoče uspešno združiti skrb za okolje, visoko tehnologijo, bivalno ugodje in estetiko.«

jemno rast prodaje. Kot pojasnjuje Kronovšek, je Adapt primeren za vse evropske trge, tudi najbolj zahtevne, kjer je pri nakupu toplotne črpalke odločilno, kakšen hrup povzroča, kako vpliva na okolje, kako je učinkovita in kakšen je njen videz.

Lani so v Kronotermu ustvarili 41,6 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje in malo več kot 9 milijonov evrov čistega dobička. Prihodki so bili od predlanskih višji za kar 71 odstotkov. Kupce imajo že v v osemnajstih evropskih državah. Njihov

Toplotna črpalka Adapt, ki so jo v Kronotermu v celoti zasnovali in razvili sami, je namenjena ogrevanju in hlajenju prostorov ter segrevanju sanitarne vode. Pred štirimi leti, ko so jo poslali na trg, je bila prva pametna toplotna črpalka na svetu. Sestavljena je iz okolju prijaznih materialov, ki jih je mogoče reciklirati, hladivo, ki ga uporablja, ne škoduje ozonu, upravljati jo je mogoče s pomočjo mobilne ali spletne aplikacije. (Foto: Arhiv NT)

največji posamični trg je še vedno slovenski, kjer ustvarijo 40 odstotkov prihodkov. Vedno bolj uspešni so na italijanskem trgu, a tudi v Avstriji, Švici, Nemčiji, Franciji, na Slovaškem, Češkem in Madžarskem. Zelo dobre partnerje imajo tudi na Irskem, v ospredje stopa Danska, kjer je veliko povpraševanje zlasti po toplotnih črpalkah Adapt, prodaja raste tudi na nizozemskem trgu. Potrošniki na

evropskem trgu se očitno vedno bolj usmerjajo v zeleno in digitalno in Kronoterm, je prepričan Kronovšek, s svojimi toplotnimi črpalkami odgovarja na to usmeritev. Razlog za veliko rast prodaje so bile lani tudi vojna v Ukrajini in z njo povezane izjemne podražitve energentov, še dodaja Kronovšek, ki je tudi za letos napovedal rast prihodkov, ki pa zagotovo ne bo tolikšna kot lani.

Nova revolucionarna naprava

Kronoterm izdeluje več kot 70 različnih modelov sanitarnih toplotnih črpalk in 90 modelov ogrevalnih toplotnih črpalk. Največ nagrad doma in v tujini je doslej prejela prav toplotna črpalka Adapt. Številnih priznanj bo zagotovo deležna tudi nova geotermalna

toplotna črpalka Etera, ki so jo razvijali tri leta in je nadgradnja črpalke Adapt. Od nje se razlikuje po mnogih inovativnih rešitvah. Kot pravijo v podjetju, toplotna črpalka Etera, ki jo bodo za trg začeli izdelovati konec septembra, s svojo tehnološko dovršenostjo in izjemno učinkovitostjo postavlja nove standarde na področju trajnostnega ogrevanja in hlajenja.

Bo Železar prodal svoj delež v Uniorju?

Lastniki Železarja Štore so na nedavni seji skupščine sklenili, da bodo ponovno zmanjšali osnovni kapital družbe. Vsak delničar bo za eno svojo delnico dobil 0,83 evra. Denar bodo dobili delničarji, ki bodo konec leta 2023 kot imetniki delnic vpisani v klirinško-depotni družbi, izplačilo bo opravljeno šele zadnji dan februarja v letu 2024. Glede na lastniško strukturo bodo najvišje zneske dobili poslovnež Tomaž Subotič, podjetje Storkom in Anton Franulič.

Družba pooblaščenka Železar Štore, v katero so v devetdesetih letih takrat zaposleni v štorski železarni vložili svoje certifikate in postali njeni lastniki, ima po zadnjih dosegljivih podatkih le še 162 delničarjev. Večina je malih, saj je Tomaž Subotič lastnik malo več kot 48 odstotkov vseh delnic, lastniški delež podjetja Storkom znaša 31 odstotkov, Anton Franulič, ki je tudi solastnik Storkoma

in direktor Železarja, ima v lasti malo več kot 10 odstotkov delnic.

Lastniki pooblaščenke so osnovni kapital zmanjšali že leta 2020, in sicer s 3,9 milijona evrov na 2,4 milijona evrov. Na račun zmanjšanja osnovnega kapitala je vsak delničar za eno svojo delnico dobil 1,55 evra. Tokrat so se odločili, da bodo osnovni kapital zmanjšali še za 804 tisoč evrov. Kot sta pojasnila vodstvo in nadzorni svet, je razlog za zmanjšanje vračilo dela osnovnega vložka delničarjem, ob čemer želita osnovni kapital prilagoditi potrebam družbe. Obseg njenega poslovanja se je namreč zelo zmanjšal. Železar sam ustvari zelo malo prihodkov od prodaje. Lani so znašali le malo manj kot 9 tisoč evrov. Največji vir njegovih prihodkov so dividende, ki jih dobi kot delničar v družbah Štore Steel in Itro. Manjši lastniški delež ima tudi v Uniorju, kjer dobička niso delili že zelo dolgo.

Prodaja in nakup

Železar, ki se sicer ukvarja z nujenjem administrativnih del, je torej zanimiv predvsem zaradi lastniških deležev, ki jih ima v drugih podjetjih. Z malo več kot 20-odstotnim deležem je drugi največji lastnik družbe Štore Steel. V družbi Itro ima 13,6-odstotni delež, v Uniorju je lastnik malo več kot 1,5 odstotka delnic.

Uprava je v načrt poslovanja za leto 2023 uvrstila prodajo naložbe v Uniorju. V bilanci Železarja je knjigovodska vrednost tega premoženja ocenjena na 440 tisoč evrov. Kot je znano, svoj malo več kot 12-odstotni delež v zreškem podjetju prodaja tudi štorska jeklarna, v kateri želijo lastniki Železarja povečati svoj delež. Lastništvo v družbi Itro naj bi ostalo takšno, kot je zdaj.

Letos brez dividend

Lastniki Železarja so na seji odločali tudi o delitvi bilančnega dobička, ki je zadnji dan

lanskega leta znašal 740 tisoč evrov. Sklenili so, da bo ostal nerazporejen. O nasprotnem predlogu Vseslovenskega združenja malih deležnikov, naj družba

večino bilančnega dobička nameni izplačilu dividend, drugi delničarji niso niti razpravljali. So pa podelili še en enoletni mandat dosedanjim članom nadzorne-

ga sveta Tomažu Subotiču, Gregorju Franuliču in Ladislavu Kaluži. Mandat nadzornikov Železarja namreč od lani traja le eno leto.

Jl

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO,
GOZDARSTVO IN PREHRANO

Dunajska cesta 22
SI-1000 Ljubljana, Slovenija
T: +386 (0)1 478 91 63
E: pr.mkgp@gov.si
W: www.mkgp.gov.si

Anketa o obveznem članstvu v Kmetijsko-gozdarski zbornici Slovenije

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ob prenovi kmetijske zakonodaje preverja obvezno članstvo kmetov v Kmetijsko-gozdarski zbornici Slovenije. Vse člane zbornice, kmetovalce in drugo zainteresirano javnost vabimo k izpolnjevanju spodnje ankete.

<https://www.1ka.si/ClanstvoKGZ>

CELJE – Z odlokom nad okoljska bremena

Nov poskus reševanja celjskega okolja

Do 18. avgusta bosta v javni obravnavi odlok o določitvi degradiranega okolja in o programu ukrepov za izboljšanje kakovosti tal na območju Mestne občine Celje ter odredba o razvrstitvi območja občine glede na stopnje obremenjenosti okolja zaradi onesnaženosti tal z nevarnimi snovmi.

TATJANA CVIRN

Deloma se je ta sanacija začela leta 2017, ko je bila izvedena prva menjava zemljine okoli vrtcev, a nadaljevanja ukrepov ni bilo. Na osnovi obeh dokumentov naj bi le sledili še drugi ukrepi za zmanjšanje onesnaženosti zemljin s težkimi kovinami v občini.

Dokumenta sta nastajala v sodelovanju ministrstva za okolje in Civilnih iniciativ Celja ter z usklajevanjem z Mestno občino Celje. Aktivno je sodelovala tudi celjska poslanka Svobode v DZ Janja Sluga, ki ji v minulih letih v treh poskusih ni uspelo zbrati zadostne podpore za sprejem Zakona o sanaciji Celjske kotline. »Vedno je bil občutek, da gre za nesistemski pristop, češ da že Zakon o varstvu okolja predvideva, da lahko vlada z odlokom razglasi del območja, da je degradirano, in zanj sprejme ukrepe. Ministri in prejšnja vlada niso imeli razumevanja za reševanje te problematike, zdaj je na srečo drugače,« pravi poslanka. Gre torej za sistemski

Po podatkih meritev je 650 ha ožjega območja Celja prekomerno onesnaženega s težkimi kovinami (kadmij, svinec, cink, arzen). Onesnaženje tal je posledica pretekle in sedanje industrijske dejavnosti v Celju in okolici.

pristop k reševanju okoljske problematike po zgledu Mežiške doline.

Sprotno preverjanje

Vlada bo z odredbo razvrstila območje Celja med degradirana območja in nato z odlokom določila ukrepe ter sanacijo. »Večino pripomb je ministrstvo za okolje že upoštevalo pri pripravi aktov in menim, da je zadeva uskla-

jena do te mere, da bistvenih pripomb v času javne razprave ne pričakujem. Janja Sluga računa, da bo vlada v drugi polovici septembra sprejela odlok in odredbo, nato bo moralo ministrstvo do konca oktobra pripraviti predlog sprejema ukrepov, kar naj bi vlada potrdila do konca leta in zagotovila sredstva za naslednje leto.

Če je bilo pri tretji različici predloga Zakona o sanaciji Celjske kotline govora o 23 milijonih evrov stroškov za izvedbo ukrepov, odlok nima tovrstne finančne konstrukcije, ampak bo strokovna skupina vsako leto pripravila predloge ukrepov in finančnih obveznosti. Ukrepi tudi niso časovno omejeni, saj so se pripravljavci zgledovali po Mežici, kjer ti trajajo že 13 let in so še vedno potrebni. »Bolj pomembno je, da bodo ukrepi veljali, dokler ne bo kakovost tal boljša, kar bodo pokazale meritve.«

Kdo bo plačal?

Na začetku bodo imela prednost ureditev območja Stare cinkarne, kar sovpada tudi z občinskim sodelovanjem v mednarodnem urbanističnem natečaju European 17, v okviru katerega iščejo inovativne rešitve za tovrstna degradirana območja. Nato bo

Celjski župan Matija Kovač je pozdravil predlog odloka, ki ga je ministrstvo predhodno uskladilo tudi z Mestno občino Celje. Pričakuje, da bodo pripravljavci aktov tudi v prihodnje upoštevali predloge občine in da bodo ukrepi usklajeni z določili občinskega prostorskega načrta (OPN), ki je v pripravi, ter z dejanskim stanjem v prostoru.

Območje Stare cinkarne bi bilo prvo na vrsti za sanacijo zemljine v Celju, potem ko bi bil sprejet odlok o izboljšanju kakovosti tal na območju občine. (Foto: Andraž Purg)

sledila sanacija drugih območij, ki jih bo določila stroka. V projekt bodo vključeni različna ministrstva, NIJZ, Arso, uprava za varno hrano ...

V zadnji različici svojega predloga zakona je Sluga Cinkarno Celje omenjala kot onesnaževalko, ki naj sodeluje pri plačilu ureditve območja Stare cinkarne, kjer

je nesporno, kdo je krivec za onesnaženo zemljinu, medtem ko je za druga območja to težko ugotoviti. Ministrstvo v odloku tokrat ni bremenilo neposredno cinkarne, ampak onesnaževalce na splošno, ki naj bi poleg države in deloma občine zagotavljali sredstva za sanacijo. Ob tem meni, da bi morala

država vsem industrijskim dejavnostim naložiti letno plačevanje nekih zneskov v poseben sklad, iz katerega bi financirali sanacije okolja, saj se sicer »onesnaževalci sprenevedajo in jih nihče ne more prisiliti, da bi sodelovali pri reševanju okoljskih bremen«, je prepričana poslanka.

Za bolj pestre počitnice

CELJE – V sodelovanju z Mestno občino Celje je Celjski mladinski center (MCC) tudi letos pripravil program počitniških dejavnosti za osnovnošolce.

Z Ljudsko univerzo Celje in Zavodom Socio že od začetka julija ponuja v mestnih četrtih in krajevnih skupnostih dopoldanske ure športnih iger, ustvarjalnih delavnic in druženja. Brezplačen program v delovnih dneh od 10. do 13. ure je namenjen predvsem temu, da se mladi družijo na prostem in da s tem krepijo socialne veščine. Dejavnostim pred sedeži svojih mestnih četrti oziroma krajevnih skupnosti so se že lahko pridružili otroci v Novi vasi, Šmartnem v Rožni dolini, v MČ Slavka Šlandra in na Teharjah.

V prvem tednu avgusta se bodo mladi lahko pridružili dejavnostim še v Medlogu, sledile bodo KS Ostrožno in MČ Lava ter Dečkovo naselje. Tisti, ki bi se želeli pridružiti, se morajo prijaviti na elektronski naslov program@mc-celje.si.

V MCC so zadovoljni, da so do sedaj izpeljali celoten program v vseh MČ in KS. Po dosedanjih podatkih tudi računajo, da bodo presegli lansko število udeležencev. Lani se je teh počitnic udeležilo skupno 120 otrok, medtem ko jih je bilo že doslej 80. TC, foto: arhiv MCC

Letošnji program aktivnih počitnic MCC se je začel v Novi vasi.

V celjski Mestni četrti Slavka Šlandra se je kar nekaj otrok vključilo v program.

Takole so v Šmartnem v Rožni dolini končali program počitniških dejavnosti.

LAŠKO – Občina gradnjo prizidka k zdravstvenemu domu načrtuje v prihodnjem letu

Milijon še vedno na voljo

Potem ko Občine Laško ni bilo na seznamu ministrstva za zdravje za sofinanciranje naložb na primarni ravni zdravstvenega varstva v Republiki Sloveniji za leti 2022 in 2023, se je marsikdo ustrašil, da je ostala brez predvidenega milijona evrov državnih sredstev za gradnjo prepotrebne in težko pričakovanega prizidka k Zdravstvenemu domu (ZD) Laško. A župan Marko Šantej pravi, da denar ni izgubljen.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

»Finančna sredstva države so še vedno na voljo, in sicer 80 evrov na prebivalca občine. Za Občino Laško to pomeni milijon 45 tisoč evrov sofinanciranja. Za podpis pogodbe z državo moramo imeti pridobljeno gradbeno dovoljenje in izbranega izvajalca del,« je pojasnil Marko Šantej.

Gradbeno dovoljenje za prizidek zdravstvenega doma je občina pridobila septembra lani, trenutno s projektantskim podjetjem usklajuje podrobnosti glede zunanje in notranje zasnove prizidka. »Načrtujemo, da bomo imeli celotno projektno dokumentacijo (tako za gradbeno-obrtniška dela kot za električne in strojne napeljave ter vse drugo) končano do 31. avgusta.

sta. Nato bosta sledila objava razpisa in izbor izvajalca del. To naj bi bilo urejeno do konca letošnjega leta, v prvi polovici prihodnjega naj bi sledil začetek gradnje,« napoveduje župan.

Čeprav se je začetek del kar precej zamaknil – po prvotnih načrtih naj bi bil prizidek zgrajen do konca letošnjega leta – to ne bo ogrozilo črpanja državnih sredstev. Sredstva, ki so zagotovljena za sofinanciranje naložb v primarno zdravstvo, bodo namreč na voljo vse do leta 2028. »Za letos so zneski razdeljeni med tiste občine, ki so gradnjo že začele oziroma jo začenejo. Mi računamo, da bi svoj delež financiranja pridobili v letih 2024 in 2025,« pravi Šantej.

Strošek gradnje trinadstropnega prizidka brez opreme je ocenjen na približno dva milijona evrov. Tudi nakup notranje opreme bo precejšen strošek. Del tega naj bi pokril ZD Laško iz lastnih sredstev.

Brez zapletov ni šlo

Potrebe po dodatnih prostorih Zdravstvenega doma Laško se kažejo že vrsto let. Da je gradnja prizidka nujna,

se je še dodatno potrdilo v letu 2020, ko so morali zaradi epidemije koronavirusa in celotne reorganizacije dela v ZD Laško še dodatno najeti zabojnike za obravnavo bolnikov. Prav tako so bili primorani poiskati dodatne rešitve zunaj zdravstvenega doma za izvedbo nujnih dejavnosti.

Načrtovanje prizidka so spremljali tudi številni za-

pleti. Najprej so v občini razmišljali o nadzidku oziroma še enem nadstropju v stavbi, a se s tem ni strinjal zavod za varstvo kulturne dediščine. Nato sta se občina in zdravstveni dom uskladila o gradnji prizidka. A v upravnih enoti zanj niso mogli izdati gradbenega dovoljenja, saj projekt ni bil v skladu s prostorskim aktom. Občina je morala zato za gradnjo

prizidka spremeniti OPPN. Po dodatnem usklajevanju glede predvidene višine prizidka je Upravna enota Laško lani jeseni le izdala gradbeno dovoljenje.

V težko pričakovanem prizidku bodo svoje mesto dobile nove zobozdravstvene, ortodontske, dermatološke in ginekološke ambulate ter ambulate medicine dela. V njem bodo tudi prostori za laboratorij, izobraževanje, arhiv in upravo. Zagotovljena bodo tudi nova parkirna mesta za obiskovalce zdravstvene doma in zaposlene.

Kopitnik ima nova oskrbnika

RIMSKÉ TOPLICE – Potem ko je bila priljubljena planinska koča na Kopitniku zadnje obdobje brez oskrbnika, se je naposled opogumil mlad par, ki je pripravljen prevzeti skrbništvo nad kočo na višini 865 metrov. Za nova oskrbnika sta bila na ponovljenem razpisu Planinskega društva Rimske Toplice, ki letos obeležuje 70 let delovanja, izbrana Sebastijan Salmič in Tjaša Vodeb.

Planinsko društvo Rimske Toplice je z izbranimi ponudnikoma sklenilo najemno pogodbo za preizkusno dobo enega leta, nato bo

lahko podaljšana. Uradno odprtje koče na Kopitniku z novima najemnikoma bo to soboto, 29. julija. Teden zatem, 5. avgusta, bodo na

Kopitniku tradicionalno zazveneale citre, saj organizirajo že 31. prireditev Popoldne ob citrah, 12. avgusta bo Planinsko društvo Rimske Toplice obeležilo 70 let delovanja. Ta dan bo na Kopitniku tudi zaključek akcije 7 vrhov za 70 let, ki jo je planinsko društvo organiziralo ob svojem jubileju. Planinci in pohodniki so morali obiskati sedem

zasavsko-posavskih vrhov po lastni izbiri ter v priložnostne kartončke zbrati sedem žigov in se v obiskani koči vpisati v vpisno knjigo. Na slovesnosti ob 70-letnici planinskega društva bodo podeljeni priznanja in nagrade vsem udeležencem akcije, obenem bodo planinci s prireditvijo počastili vse dosežke društva v 70 letih delovanja. BA

Predsednik Planinskega društva Rimske Toplice Miha Seme (na levi) je novemu oskrbniku koče na Kopitniku Sebastijanu Salmiču zaželel veliko nepozabnih dogodivščin, obilo dobre volje, odlične hrane in zadovoljnih pohodnikov. (Foto: PD Rimske Toplice)

Novigrad v barvah Laškega

LAŠKO – Občina že več let prijateljuje s hrvaškim mestom Novigrad. Delegacija z županom Anteom Milosem na čelu je sredi meseca, in sicer v času Piva in cvetja, obiskala Laško. Laščani so hrvaškim kolegom obiskali vrnila minuli konec tedna.

Občina Laško z Novigradom intenzivno sodeluje predvsem

na področju turizma. V tem istrskem mestu so več let do epidemije koronavirusa vsako leto pripravljali Slovensko noč, kjer se je Občina Laško s svojimi ponudniki, z mažoretami, godbo in društvi še dodatno predstavljala in krepila sodelovanje s hrvaškim trgom. V Novigradu so se Laščani ponovno predstavili minuli

konec tedna, ko so se udeležili mednarodnega festivala Folk fest. Nastopili so Laška pihalna godba z mažoretami ter folkloristi KD Antona Tanca. Na odru so se predstavili še slovaški, poljski in litovski predstavniki. Laška godba, mažorete in marijagraški folkloristi so se pred nastopom na osrednjem trgu Novigrada

sprehodili skozi mesto, kjer so poželi velik aplavz in navdušenje mimoidočih.

V godbi je na bobne zaigral tudi laški župan Marko Šantej, ki je obisk Novigrada izkoristil tudi za srečanje z županom tega hrvaškega obmorskega mesta Anteom Milosem.

BA

Na bobne je v Novigradu zaigral tudi laški župan Marko Šantej. (Foto: Občina Laško)

Laške mažorete so bile v Novigradu prava paša za oči. (Foto: Občina Laško)

Poletje

V OSREDNJI KNJIŽNICI CELJE

RAZSTAVE

Peš po domačih krajih:
popotni dnevniki Alme M. Karlin 1934–1936
Na Krekovem trgu do 31. avgusta.

130 let Savinjske železnice
Razstavni prostor v II. nadstropju knjižnice do 31. avgusta.

ZA OTROKE

JULIJ: Poletna bralna igra Moja izbira je branje
Vsako sredo ob 10. uri v Knjižnici pri Mišku Knjižku.

AVGUST: Ustvarjalne delavnice z Majdo
Vsako sredo (izjema 30. 8.) ob 10. uri v Knjižnici pri Mišku Knjižku.

www.knjiznica-celje.si

GOLTE – Slavnostno odprtje

Mozirska koča ponovno zasijala ob robu gozda

Mozirska koča stoji jugozahodno od Boskovca, ki je najvišji vrh planote Golte. Preteklo nedeljo so ljubitelji hribov dočakali odprtje nove Mozirske koče, potem ko je stara nesrečno pogorela 24. februarja 2021.

BINA PLAZNIK

Ko je pred dvema letoma in pol javnost, planince in domačine pretresla novica o nesrečnem požaru, v katerem je zgorela koča na priljubljeni točki pohodnikov, so bili vsi najprej pretreseni in užaloščeni. Vendar ni minilo dolgo, ko se je zbrala ekipa planincev ter s prostovoljnim delom s pomočjo šmihelskih kmetov, Občine Mozirje, civilne zaštite, društev, prostovoljcev in donatorjev začela pisati novo zgodbo.

Milijonski projekt

Predsednik Planinskega društva Mozirje **Boštjan Goličnik** je povedal, da se še živo spomni večera, ko so izgubili kočo, in šoka, ki ga je doletel: »Sledilo je obilo neprespanih noči in adrenalina. Hitro smo sklicali krizni sestanek in s pomočjo Občine Mozirje, Planinske zveze Slovenije ter drugih začrtali pot obnove. Ustanovili smo odbore in začeli pisati novo zgodovino Mozirske koče.« Čez nekaj mesecev so pridobili gradbeno dovoljenje, začela so se dela, uspešni so bili na razpisu, organizirali so zbiranje donacij. Velik del sredstev so prispevali Občina Mozirje, Planinska zveza Slovenije ter različni donatorji, posamezniki, druge občine, društva in podjetja. Zahvalil se je vsem donatorjem in vsem, ki so prispevali sredstva za obnovo, ter številnim prostovoljcem in delavcem. »Če potegnemo črto, gre za milijonski objekt in takšna je tudi njegova vrednost,« je še dodal Goličnik.

Posebno darilo mozirskega župana

Ivan Suhoveršnik, župan Občine Mozirje, je izrazil

veselje, da se je zbralo toliko ljudi na mozirski planini in da je bilo vreme lepo. Tudi sam se spominja večera požara in kako hitro so stopili v akcijo ter se odločili, da bodo postavili novo, še lepšo mozirsko kočo: »Brez koče na mozirski planini bi namreč težko shajali. Lahko rečem, da sta bili leti obnove eno najbogatejših obdobji občine Mozirje. Zelo smo veseli tega lepega trenutka odprtja nove Mozirske koče. Uspelo nam je s skupnimi močmi. Vsem, ki so kakorkoli sodelovali, se iskreno zahvaljujem.« Posebej se je zahvalil za sodelovanje Mestni občini Velenje in Občini Šoštanj ter Občini Rečica in predsedniku Planinskega društva Mozirje Boštjanu Goličniku ter njegovi ekipi. Ob tej priložnosti jim je župan izročil posebno spominsko darilo. Takoj drugi dan je ob obisku pogorišča namreč našel v žerjavi zogleleno skodelico z nožem, odpiracem za pijačo, nekaj svinčnikov, škarij ... To je lično zapakirano v prozorni škatlici podaril v spomin planincem in bo najverjetneje krasilo točilni pult v središču koče.

Niz požarov

V minulih letih se je po nesrečnem naključju zvrstilo več požarov v okolici, poleg tega, da je zgorela Mozirska koča, je požar divjal tudi na Korošici in Okrešlju, zato se je Planinska zveza Slovenije soočila z vprašanjem, kako učinkovito pomagati vsem. Da to ni bil majhen zalogaj, je povedal **Jože Rován**, predsednik Planinske zveze Slovenije, ki je pozdravil prisotne. Med drugim je povedal, da je dan odprtja nove Mozirske

koče velik praznik za vse, še posebej zanj, ker je v njej preživel kar nekaj noči. »Ko sem slišal, da gori že tretja koča, najprej nisem mogel verjeti. Da so domačini uspeli tako hitro zgraditi novo kočo, je vredno največje pozornosti in priznanja. To je še en dokaz, da planinska solidarnost nikoli ne zataji.« Pohvalil je domačine, ker so prvi, ki so obnovili kočo, ter spomnil, da ima vsaka slaba stvar očitno tudi dobro plat, saj takšne Mozirske koče, ki stoji danes, če ne bi zgorela, ne bi imeli. Veliko je po koronski krizi in ob požarih pomagala država, ki je planinski zvezi pomagala s petimi milijoni evrov in del tega zneska so porabili tudi za Mozirsko kočo. S tem denarjem so obnovili kar 25 koč, vendar je poudaril, da jih še veliko čaka na obnovo. Prav tako je po minulih ujmah zahtevno vzdrževanje planinskih poti, za katere jim je država namenila 400 tisoč evrov in bo tako vzdrževanje lažje.

Blagoslov in praznovanje

Sledila sta blagoslov koče, ki ga je opravil **Sandi Koren**, domači župnik, in slavnostni prerez traku, ki so ga prerežali Boštjan Goličnik, predsednik Planinskega društva Mozirje, Jože Rován, predsednik Planinske zveze Slovenije, in Ivan Suhoveršnik, župan Občine Mozirje. V programu sta sodelovala Godba Zgornje Savinjske doline ter Ansambel Golte, program je povezoval Jon Kanjir, mozirski lovci so pripravili golaž, za pecivo je poskrbel Aktiv kmetič Zgornje Savinjske doline, pri odprtju so pomagali še mozirski prostovoljni gasilci.

Mir in lepota

Odprtja se je veselila tudi **Alenka Vetrih**, oskrbnica nove Mozirske koče, ki je zadolžena za vzdrževanje in oskrbovanje koče v slabem in

Slavnostni prerez traku: od leve proti desni mozirski župan Ivan Suhoveršnik, predsednik PD Mozirje Boštjan Goličnik in predsednik PZS Jože Rován

dobrem vremenu. Povedala je: »Trudili se bomo, da bomo imeli široko izbiro enolončnic, izbiramo lokalne pridelke lokalnih pridelovalcev, sami pečemo kruh, trudimo se, da je gostom lepo. V množici današnjih obiskovalcev opazim veliko stalnih gostov, veliko jih je v tem času na dopustu, upam, da bomo danes pridobili še kakšnega novega gosta. Tukaj se vsako jutro zbudimo na planini v popolnem miru in ob žvrgolenju ptičkov.«

Foto: Bina Plaznik

Veselo razpoloženje in množičen obisk ob odprtju nove planinske koče

Poskočni ritmi
Godbe Zgornje Savinjske doline

Župan je planincem predal svojevrsten spomin na požar.

OBSOTELJE, KOZJANSKO – Opozarjali na neprimerno ravnanje v naravnem okolju

Peščica se še vedno vede vandalsko

Gozd marsikomu predstavlja prostor svobode, vendar ta svoboda ni neomejena. Čeprav to ni dovoljeno, se na primer ljudje še vedno z motorji za kros vozijo po Boču, v okolici Dekmance in na delu Rudnice ter v Loki pri Žusmu. Po nedovoljeni vožnji z avtomobili na neprimernih mestih izstopa Rudnica. Tam in na Boču se po brezpotjih radi vzpenjajo in spuščajo kolesarji, čeprav tega ne bi smeli. Marsikje je še vedno aktualna problematika odlaganja odpadkov. Na takšna neprimerna ravnanja sta v gozdnem prostoru in vplivnem območju Kozjanskega parka minulo soboto opozarjali dve nadzorni službi.

TINA STRMČNIK

Predstavniki naravovarstvene nadzorne službe Kozjanskega parka in gozdarji slatinske krajevine enote Zavoda za gozdove Slovenije menijo, da je zadnji čas za dogovor o tem, kaj lastniki gozdov morajo in kaj obiskovalci gozdov smejo. »Prav naravovarstveni in gozdni nadzori so dobrodošli za to, da ljudem razložimo to mejo,« pojasnjuje vodja slatinske krajevine enote Zavoda za gozdove Slovenije **Dušan Debenak**.

Po njegovih besedah se namreč še vedno marsikje najdejo lastniki zemljišč, ki obiskovalcem prepovedujejo vstop v gozd, čeprav je po Zakonu o gozdovih dostop do gozda v Sloveniji pravica vsakega posameznika. To pomeni, da noben lastnik gozda ne sme na svojem zemljišču drugim prepovedati hoje, prehajanja in nabiranja plodov. Gozdarji neprimeren odnos do gozda in naravnega prostora opažajo tudi med obiskovalci. Medtem ko jih velika večina razume, kaj pomeni njihova pravica do prostega dostopa, je tudi nekaj izjem, ki se v gozdu vedejo kot vandali. »Med najhujše kršitve v naravnem okolju, ki jih težko preprečimo, sodijo vožnja z motornimi vozili – motorji za kros, štirikolesniki, sanmi. Zelo moteči so kolesarji, ki vozijo po brezpotjih. Problematični so obiskovalci gozda ali lastniki gozdov, ki v tem naravnem okolju v jame ali na kakšna druga mesta odmetavajo smeti, na primer gume ali gradbeni material,« je izpostavil vodja slatinske krajevine gozdarske enote. Nadzori, kot so jih gozdarji minulo soboto izvajali s sodelavci Kozjanskega parka, se

mu zdijo izjemno koristni za to, da se napetosti med lastniki gozdov in obiskovalci ne bi še poglobile.

Prisotnost na terenu se pozna

V Kozjanskem parku za naravovarstveni nadzor ob svojih drugih nalogah skrbijo štirje sodelavci. Ko so začeli z delom, so kot najbolj perečo problematiko opažali vožnjo z motornimi vozili v naravnem okolju. Odkar so bolj prisotni na terenu, se z omenjeno problematiko skoraj ne srečujejo več, še vedno pa opažajo, da se ljudje z motornimi vozili vozijo po gozdnih cestah in vlakah, pa čeprav je tam dovoljena gospodarna vožnja le lastnikom gozdov, gozdarjem in lovcem.

Naravovarstveni nadzornik **Peter Kunst** je omenil, da s sodelavci v zadnjem času veliko pozornosti posvečajo kolesarjem. Razmah električnih koles je ljudem omogočil lažji dostop do točk, ki so bile prej težje dostopne. Kolesarji pozabljajo, da se lahko vozijo le po označenih kolesarskih poteh, ne pa poteh, ki so namenjene pešcem in pohodnikom. Naravovarstveni nadzorniki na pravila opozarjajo tudi ponudnike, ki omogočajo izposajo električnih koles. »Z našo prisotnostjo, tako, da se z ljudmi pogovarjamo in jih opozarjamo, smo kar uspešni pri preprečevanju neprimernega ravnanja in njegovega škodljivega vpliva na okolje, medtem ko ukrepi kaznovanja skorajda niso potrebni,« je povedal.

Kadar s kolegi v naravnem okolju zaznajo neprimerno odložen gradbeni material, na to opozorijo redarske službe. »Ko začnemo zbirati informa-

Dušan Debenak je pojasnil, da lahko kolesarji vozijo po gozdnih cestah in javnih cestah, ne smejo pa voziti po brezpotjih in po gozdnih vlakah, če slednje niso označene za namen kolesarjenja. Ker se v gozdove s kolesi odpravijo predvsem adrenalinski navdušenci, poskušajo pristojni v prostor umestiti točno za ta namen določene steze za downhill, kjer bi bila adrenalinska vožnja dovoljena. Za to si na območju Kozjanskega in Obsotelja med drugim prizadevajo na odseku med Plešivcem in Rogatcem ter tudi na nekaterih območjih v občini Podčetrtek.

cije in povpraševati naokrog, ljudje velikokrat odstranijo tisto, kar so odvrgli. Za odpadke je odgovoren lastnik zemljišča. Je pa tako, da se odpadki velikokrat »znajdejo« na zemljiščih, kjer je lastnik v tujini ali pa je lastnica država. Kjer ne gre drugače, pri odvozu pomagajo komunalna podjetja, javni delavci, v sklopu posebnih akcij pa pri odstranjevanju pomagamo tudi sodelavci Kozjanskega parka,« je še razložil.

Foto: Toni Preskar

Med ravnanji, na katere opozarjajo naravovarstveni nadzorniki, je Peter Kunst iz Kozjanskega parka med drugim izpostavil neprimerno vožnjo v naravnem okolju.

Naravovarstveni nadzorniki lahko glede na Zakon za ohranjanje narave ugotavljajo istovetnost fizičnih oseb, fotodokumentirajo dejansko stanje storjene kršitve, ustavijo lahko voznika motornega vozila in od njega zahtevajo dokumente. V določenih primerih lahko za prekršek izrečejo denarno kazen.

Zapleti pri kolesarskih povezavah

ROGAŠKA SLATINA – Občina v zadnjem obdobju uspešno sodeluje z Direkcijo RS za infrastrukturo, saj pri gradnji daljinskih kolesarskih povezav prihaja do nekaterih zapletov. Trajnostna mobilnost v tej lokalni skupnosti sicer ni le lepo zveze, ko bo končana gradnja odsekov v sklopu daljinske kolesarske povezave, bodo tamkajšnji kraji v celoti prepredeni s kolesarskimi stezami in potmi. Zato bodo takrat v Rogaški Slatini tovrstne naložbe končali.

»Kadar je občina odgovorna za projekte, že med obdobjem projektiranja obiščemo lastnike zemljišč in jim predstavimo vsebino, zaradi česar je vse skupaj lažje izpeljati,« pravi slatinski župan.

Občina je konec junija namenu predala obnovljeno cesto in kolesarsko povezavo med Brezjem in Zgornjim Gabernikom v dolžini dveh kilometrov. »Rad se šalim, da gre za prvo avtocesto v občini, saj je asfaltirana površina s kolesarskima pasovoma široka šest metrov in pol,« pravi slatinski župan mag. **Branko Kidrič**. Direkcija RS za infrastrukturo je namenila denar še za preostali del po-

vezave, in sicer od Tekachevega do Podplata in do Brezja. Ta del povezave naj bi bil končan do konca tega leta ali do začetka prihodnjega leta. Gradnja ni povsem brez zapletov. »Omenjena direkcija je naročila projektno dokumentacijo, izkazalo pa se je, da projektanti niso bili veliko na terenu. Občina zdaj rešuje nedorečenosti z lastniki zemljišč. Pri zapletih pomagamo, saj želimo, da bi bila naložba uspešno kočana. A razmere še zdaleč niso preproste,« je pojasnil Kidrič.

S trajnostno mobilnostjo sta bili v zadnjem času povezani še gradnja parkirišča P+R in gradnja nadvoda Sonce. Po besedah župana je zaradi izvedenih projektov degradirano območje Tržaškega hriba zdaj povezano z zdraviliškim jedrom. Zaradi omenjenih dveh projektov je občina Rogaška Slatina uvrščena med sto najbolj trajnostno naravnanih turističnih občin na svetu. TS

Odsek med Brezjem in Zgornjim Gabernikom, ki mu župan Rogaške Slatine pravi kar prva »avtocesta« v občini. (Foto: Občina Rogaška Slatina)

Da bo žoga še hitrejša

PODČETRTEK – Občina bo na nogometnem stadionu obnovila travnato površino.

»Na stadionu, ki ga potrebujemo celo leto, trava ne uspeva najbolje, težave imamo tudi z odvodnjavanjem,« je pojasnil podčetrški župan **Peter Misja**. Občina je objavila javno naročilo za izbiro izvajalca, ki bo izkopal zemljinu, uredil odvodnjavanje, nasul gramoz in položil umetno travo. Po besedah Misje naj bi za naložbo, ki bi jo radi uresničili do konca letošnjega leta, zadostovalo približno 350 tisoč evrov. Občina je že naročila tudi načrte za gradnjo dodatnih tribun in garderob na zemljišču ob stadionu. TS

SLOVENSKE KONJICE – 11 novih postelj bo kmalu zasedenih

11 postelj za 11 novih zgodb

15. julija je prve stanovalce sprejela stanovanjska enota za odrasle z motnjami v duševnem in telesnem razvoju v Slovenskih Konjicah. Prostora imajo za 11 stanovalcev, in sicer v treh enoposteljnih in štirih dvoposteljnih sobah. Konjiška stanovanjska enota deluje v okviru Varstveno-delovnega centra Šentjur, ki ima pod svojim okriljem še eno stanovanjsko enoto na Podplatu in tri enote dnevnega varstva, in sicer po eno v Šentjurju, Šmarju pri Jelšah in Slovenskih Konjicah. Nova stanovanjska enota je dobrodošla, saj jih v Sloveniji primanjkuje.

JANŽE FRIC

Kljub primanjkljaju ima enota v Slovenskih Konjicah namenoma natančno 11 postelj, saj je to zgornja meja za stanovanjske enote. Ustanove z več kot 11 mesti so bivalne enote, kjer je pristop do stanovalcev drugačen in precej manj individualen. »V zadnjih 20 letih se v Sloveniji dogaja dezinstytucionalizacija na našem področju. Če pogledamo približno 20 ali 30 let v preteklost, so bile osebe, kot so naši stanovalci, zaprte v različne stigmatizirane prostore. Socialno varstvo se

danes usmerja v to, da so vsi programi človeku prijazni,« je razložila **Minka Jazbinšek**, vodja konjiške stanovanjske enote. Prvi korak k bolj prijaznim programom so bili dnevni centri, naslednji je, da se veliki zavodi, kot sta v Črni na Koroškem in Hrastovcu, razdrobijo na manjše dele, kot je nova stanovanjska enota v Slovenskih Konjicah.

Bolj individualen pristop

Manjše enote omogočajo, da se zaposleni bolj individu-

Stanovanjska enota Varstveno-delovnega centra Šentjur v Slovenskih Konjicah je vrata odprla 15. julija.

Prvi stanovalci so se šele vselili, zato so prostori zaenkrat videti precej sterilno. A to se bo kmalu spremenilo.

alno posvetijo stanovalcem ter s tem postanejo bolj človeku prijazne. »Naši ljudje s podporo marsikaj zmorejo, v velikih zavodih je to onemogočeno in opravljajo vsa vsakodnevna opravila shematsko,« pojasnjuje vodja enote. Dober primer je na primer redno čiščenje prostorov. V stanovanjskih enotah bivalne prostore čistijo stanovalci, medtem ko v velikih zavodih to naredijo čistilke. »V zadnjih letih tudi to ni več čisto res, saj tudi v večjih zavodih združujejo pristope, a pri večjih skupinah ljudi ni mogoče delati isto kot pri manjših,« še dodaja Minka Jazbinšek.

»Zdi se mi pomembno, da so naši stanovalci začutili, da

bo to njihov dom,« je povedala vodja enote. Zato so s takrat še prihodnjimi stanovalci obiskovali objekt, preden so ga končali. »Še preden smo dobili pohištvo, smo zunaj naredili grede, ko smo dobili opremo, smo jo še pred vselitvijo prihajali čistiti,« je še dodala vodja enote Minka Jazbinšek.

Vsaka soba ima tudi svojo kopalnico. Dnevne prostore in kuhinjo stanovalci souporabljajo. Pri opremljanju prostorov so upoštevali tudi dobre prakse od drugod, predvsem iz stanovanjske enote na Podplatu. Končni cilj takšnih stanovanjskih enot je, da njihovi stanovalci postanejo čim bolj samostojni.

Foto: Janže Fric

Za deficitarne poklice 145 štipendij

VELENJE – Na letošnji javni poziv Mestne občine Velenje delodajalcem za sofinanciranje štipendij za deficitarne poklice v naslednjem šolskem oziroma študijskem letu se je odzvalo šest lokalnih podjetij, in sicer Premogovnik Velenje, HTZ, Esotech, Skaza, Sipoteh in DBSS. Skupno so razpisala 145 štipendij za dijake in študente strojništva, elektrotehnike, geotehnologije in gradbeništva.

Mestna občina Velenje kot sofinancerka štipendij zagotovi največ 40 odstotkov izplačane štipendije, ki ne presega 40 evrov mesečno za dijaka oziroma 80 evrov za študenta. Omenjena podjetja prijave za štipendije zbirajo na svojih spletnih straneh ali oglasnih deskah, roki za prijavo so različni, enotni pa so pogoji za dodelitev štipendije. Zanj lahko zaprosijo dijaki ali študenti s stalnim prebivališčem v mestni občini Velenje in so državljani Republike Slovenije. Ne smejo biti v delovnem razmerju ali opravljati samostojne registrirane dejavnosti, prav tako ne smejo biti vpisani v evidenco brezposelnih oseb in prejemati druge štipendije, razen državne.

Kot še poudarjajo v velenjski občinski upravi, se mora prejemnik štipendije udeležiti 14-dnevne strokovne in enomesečne počitniške prakse, ki mu jo zagotovi štipenditor. Po izobraževanju se mora v podjetju, ki ga je štipendiralo, zaposliti za najmanj polovično obdobje prejetanja štipendije.

Štipendist mora Mestni občini Velenje in štipenditorju najkasneje do 30. novembra dostaviti dokazila o uspešno končanem letniku, na začetku novega šolskega oziroma študijskega leta pa ju mora obvestiti o vpisu v višji letnik. BF

Internet tudi na podeželju

VELENJE – Mestna občina Velenje to poletje pospešeno nadaljuje gradnjo hitrega širokopasovnega internetnega omrežja tudi na podeželju. V sklopu projekta Rune (Rural Network Extension) je dostop do interneta zagotovila 450 uporabnikom v več podeželskih naseljih, v naslednjih dneh naj bi začeli delati tudi v Zgornjem Šaleku.

V teh dneh končujejo dela v naselju Šentilj, kjer bo na internetno širokopasovno omrežje kmalu priključljenih približno 400 uporabnikov. Kot še pojasnjujejo v velenjski občinski upravi, bo pred koncem julija izvajalec del začel asfaltirati odseke, na katerih je optika vgrajena v cesto.

Izvajalci del so približno 80 odstotkov priključkov že uredili v krajih Podkraj, Kavče, Ložnica, Laze, Arnače, Silova, 70 odstotkov pa v krajih Vinska Gora, Pirešica, Lipje, Prelska. Asfaltiranje že poteka v Podkraju, Kavčah in Ložnici, predvidoma čez en teden bodo asfaltirali začeli v Vinski Gori in Prelski. Trenutno delovni stroji brnijo v naseljih Bevče, Zgornji Šalek in Vinska Gora, kjer bo do konca avgusta na omrežje priključenih dodatnih 300 gospodinjstev.

Projekt Rune s širokopasovnim optičnim omrežjem povezuje naselja na podeželskih območjih Slovenije, ki so za osrednje ponudnike komercialno manj zanimiva. »S projektom želimo izboljšati kakovost življenja na podeželju ter omogočiti enake možnosti za vse prebivalce občine. Zavedamo se, da je internetna povezava ključnega pomena za razvoj digitalne družbe,« še poudarjajo v velenjski občinski upravi. BF

V teh dneh naj bi začeli delati v Zgornjem Šaleku. (Foto: MO Velenje)

Večeri v atriju

Glasba je stalnica Jožefovega hriba

V okviru Doma sv. Jožefa se celo leto vrstijo glasbeni dogodki, ki so odprti za vse obiskovalce. Ponosni so na številne dosedanje nastope, ko so se predstavili izjemni ustvarjalci na instrumentalnem in vokalnem področju, posebej pa izpostavljajo dva sklopa dogodkov. To so zimska serija koncertov z naslovom Glasba na hribu in poletni Večeri v atriju. Tudi letos se bo zvrstilo nekaj dogodkov z nastopi priznanih umetnikov.

TATJANA CVIRN

V začetku julija je nastopila Jana Kvas in zasedbo izvedla šansone ter svoje lastne skladbe.

Minulo nedeljo je v atriju doma nastopil Godalni kvartet Pro medico. Gre za zdravniško glasbeno zasedbo, ki že več kot štiri desetletja deluje v obliki različnih komornih zasedb, v razširjenih zasedbah pa sodeluje tudi z mnogimi drugimi glasbeniki. Iz dueta violine in klavirja je zasedba prerasla v večje sestave, kot

sta klavirski trio in kvintet. Zadnja leta deluje večinoma kot godalni kvartet in člani si prizadevajo za čim bolj žlahno glasbeno poustvarjanje del za tovrstne sestave. Posebej so pozorni na skladbe slovenskih skladateljev, ki jih spodbujajo tudi k ustvarjanju novih skladb. Ustanovitelj ter dolga leta duša in srce zasedbe je bil pianist ter pediater prof. dr. Pavle Kornhauser, od leta 2012 sestav vodi violinist in nevrolog Andrej Gu-

benšek. Poleg njega igrajo še Lucija Čemažar, Jernej Bernik in Karmen Lesjak.

Konec avgusta še posladek

V nedeljo, 30. julija, bo ob 19. uri Večer v atriju (v primeru dežja v Kardinalovi dvorani) z naslovom Župljani župljanom. Ob 10-letnici bo nastopila zasedba Fantje z Jožefovega hriba ob spremljavi instrumentalistov iz Župnije sv. Jožefa. Zasedbo sestavljajo ljubitelji petja in družjenja, ki so prvič nastopili ob martinovanju leta 2012, nato so sodelovali na mnogih prireditvah v okviru Doma sv. Jožefa. Zasedba prepeva v glavnem fantovske ljudske pesmi, narodne in tudi domovinske, bogoslužne in umetne. Skupino vodi Primož Krt, v pomoč sta mu Andrej Gubenšek in Anja Logar.

Zadnjo avgustovsko nedeljo se v atriju na Jožefovem hribu obeta glasbeni dogodek za sladokusce z nastopom Nine Strnad, Jake Kopača in Iva Umeka. (Foto: arhiv doma)

Eden od vrhuncev poletnih večerov bo zagotovo koncert zadnjo nedeljo v avgustu, ko bo odlična džezovska vokalistka Nina Strnad nastopila ob spremljavi enega vodilnih džezovskih saksofonistov

mlajše slovenske generacije Jake Kopača in pianista Iva Umeka, letošnjega prejemnika zlatega celjskega grba.

Vsi tovrstni dogodki, kot mnogi drugi na izobraževalnem področju v Domu

sv. Jožefa, so brezplačni, poudarjajo organizatorji, saj se večina izvajalcev odpove honorarjem, a povsem brez stroškov ne gre, zato so hvaležni za prostovoljne prispevke.

Od opere do citrarskega festivala

Poletni prireditveni utrip v Velenju in okolici je že vrsto let pester. Tudi letos je tako, saj se bo do začetka septembra pod okriljem 39. Poletnih kulturnih prireditev v organizaciji Festivala Velenje zvrstilo 70 dogodkov na različnih prizoriščih v mestu za vse generacije, od plesnih in glasbenih do filmskih in gledaliških.

Predstavniki Festivala Velenje pravijo, da tako pestrega prireditvenega programa ne bi mogli pripraviti brez finančne podpore Mestne občine Velenje, ki je lani za delovanje namenila malo več kot 1,3 milijona evrov. To je skoraj 80 odstotkov vseh prihodkov javnega zavoda.

Avgustovski utrip

Sredi avgusta (18. 8.) se bo pred Domom kulture Velenje predstavila domača rokovska skupina Chateau, na Titovem trgu bo 10. avgusta koncertna izvedba Verdijeve opere Traviata v izvedbi Operne akademije maestra Georga Pehlivianiana,

Citrarski festival Prešmentane citre bo letos ponovno v tridnevni izvedbi. Na Velenjskem gradu bo 22. avgusta nastopila Banda citrarska, Staro Velenje bo 23. in 24. avgusta gostilo dva citrarska večera. Na prvem se bosta predstavili mladi obojavni citrarki Maša Strmec in Eva Avberšek, na zaključnem citrarskem večeru pa avstrijska citrarka, vsestranska glasbenica in pedagoginja Magdale-na Pedarnig iz Tirolske.

Zadnji avgustovski dan bodo na Ex-Yu stand ob večeru nastopili komiki Aleksandar Perišić (Srbija), Pedja Bajović (Hrvaška), Miranda Lončar (BiH) ter Alen Borišek in Uroš Kuzman. Vse ponedeljkove poletne večere v juliju in avgustu lahko ljubitelji

Utrinek s koncerta priljubljenega Radeta Šerbedžije. (Foto: Peter Žagar)

Dogodki privabljajo številne obiskovalce. (Foto: Ksenija Mikor)

filma preživljajo v poletnem kinu Zvezde pod zvezdami na ploščadi pri domu kulture.

Lanski obisk

Lani je javni zavod Festival Velenje sam ali v sodelovanju z drugimi organizatorji izvedel 1.034 dogodkov, ki se jih je udeležilo skoraj 148 tisoč obiskovalcev. Samostojno so pripravili 188 dogodkov, ki so privabili 40.651 obiskovalcev. V Galeriji Velenje so na 175

lanskih dogodkih gostili 6.087 ljubiteljev umetnosti. S partnerji so organizirali največji slovenski dogodek za otroke Pikin festival, ki ga je po njihovi oceni obiskalo približno 50 tisoč obiskovalcev iz vseh koncev Slovenije. Festival Velenje je lani pripravil tudi štiri prostorske inštalacije, Galerija Velenje pa šest spletnih dogodkov, ki si jih je ogledalo 1.843 ljudi. BF

Virtuozi za zidovi gradu Podsreda

Glasbeno poletje na gradu Podsreda s pomočjo različnih glasbenih seminarjev ponovno skrbi za prenos znanja med uveljavljenimi umetniki in mladimi uspešnimi glasbeniki.

Umetniški vodja glasbenega poletja je že 15. leto Andrej Zupan, redni profesor za klarinet na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani ter profesor klarineta in dirigent pihalnega orkestra na tamkajšnjem Konservatoriju za glasbo in balet. Povedal je, da so mojstrski tečaji namenjeni dijakom in študentom glasbenih šol, glasbenih akademij oz. konservatorijev za glasbo, ki se zanimajo za kariero poklicnih glasbenikov – kot solisti ali kot člani različnih orkestrov. Seminarjev se vsako leto udeleži več obiskovalcev, letos se je za posamezno izobraževanje prijavilo od osem do 15 udeležencev. Slednji so večinoma Slovenci, nekaj slušateljev prihaja tudi iz Hrvaške, Srbije, Bosne in Hercegovine ter Italije. »Povsod po svetu je navada, da se glasbeniki poleti udeležujejo mojstrskih tečajev.

Andrej Zupan ob udeležencu seminarja za klarinet. (Foto: Mojca Valenčak)

Tako se mladi srečajo z res dobrimi mentorji, z ljudmi, ki imajo dolgoletne pedagoške izkušnje in so mednarodno uveljavljeni.« Dodal je, da lahko mladi glasbeniki tako pridobijo številna nova znanja, dragoceno je tudi to, da navežejo nova poznanstva.

V sklopu letošnjega Glasbenega poletja na gradu Podsreda so se že zvrstili seminar za petje pod vodstvom Alenke Slokar Bajc, seminar za klarinet pod vodstvom Andreja Zupa-

na, seminar za flavto pod vodstvom Nataše Paklar in asistentke Eme Bajc. V začetku avgusta bo seminar za violončelo pod vodstvom Karmen Pečar, nato bosta sledila še seminar za violino pod vodstvom Veronike Vilar Breclj in seminar za harfo pod vodstvom Anje Gaberc. Udeleženci seminarjev se tudi tokrat po zaključku vsakega posameznega sklopa za zidovi gradu Podsreda predstavijo na zaključnem koncertu.

TS

Otroški literarni živžav

Celjsko literarno društvo je nedavno pripravilo že drugo prireditev za najmlajše. Živžav na Mestni plaži počasi prerasča v tradicionalno popestritev dogajanja v okviru Poletja v Celju.

Svoje literarne izdelke za otroke so prispevali Alenka Kokalj, Aljoša Peperko, Andrej Ivanuš, Branko Zupanc, Dragan Mitič, Gojko Jevšenak, Klementina Sambolič, Matej Krajnc, Mateja Mohorko, Memi Pizzulin, Milena Šimunič in Vanja Tajnšek.

Izbrana besedila so predstavili avtorji Alenka Kokalj, Andrej Ivanuš in Klementina Sambolič ali sta jih prebrali Mateja Mohorko, ki je tudi povezovala prireditve, in Alenka Drevenšek. Večinoma je šlo za kratke pesmi različne tematike in otroci so jih navdušeno sprejeli. Na koncu so lahko prelistali otroške knjige, ki so bile na voljo. Predsednik društva Bojan Ekselenski je ob tem najavil literarni razpis na temo malce pozabljenega decembrskega dobrotnika dedka Mraza. TC

Julijska neurja pišejo pretresljive zgodbe nemoči, obupa in negotovosti

(Ne)moč človeške (ne)odgovornosti

Slovenija se je v julijskih dneh znašla v nemilosti narave. Neurja z močnimi nalivi, s točo in z vetrolomi so pustošila po vsej državi, zelo hudo je bilo tudi v naših krajih. Več družin je ostalo dobesedno brez strehe nad glavo, narasle vode so poplavile številne stavbe, sprožili so se plazovi, uničene so ceste, pod sunki vetra so klonila številna drevesa v gozdovih, mestnih parkih in vaseh. Gasilci so s hitrim posredovanjem ponovno dokazali, da so junaki današnjega časa, župane pa skrbi, kako bodo zagotovili denar za popravilo posledic. Medtem pa stresno dogajanje med ljudmi poraja vedno glasnejša ugibanja, kaj je razlog za tako pogosto in silovito vremensko dogajanje? In takšni dogodki so kot veter v jadra zagovornikov raznovrstnih teorij zarote.

BARBARA FURMAN, BOJANA AVGUŠTINČIČ

Vremensko dogajanje je po besedah klimatologov izjemno kompleksno in ga nihče v popolnosti ne razume. Dejavnikov v ozračju, ki se nenehno spreminjajo, je toliko, da jih tudi naj sodobnejši vremenski modeli ne obvladajo.

Neurje je skupek zelo močnih sunkov vetra, toče, udarov strele in močnih nalivev, ki povzročajo materialno škodo in ogrožajo življenja. Kot pravi meteorolog **Branko Gregorčič** iz urada za meteorologijo in hidrologijo, so poletna neurja pogostejša, ko je v ozračju več vremenskih motenj, manj jih

je v sušnih obdobjih. Letošnje poletje bomo po uničujočih neurjih zagotovo še dolgo pomnili in tudi v letih 2014 in 2018 je bilo v poletnih mesecih veliko padavin oziroma neurij. Klimatologinja **Lučka Kajfež Bogataj** že vrsto let opozarja, da so ekstremni vremenski pojavi posledica podnebnih sprememb, zato bodo vedno pogostejši.

Teorije zarote

Zagovorniki teorij zarote se z navedbami klimatologov ne strinjajo in poudarjajo, da gre za načrtno poigravanje s človeštvom. Nekateri so prepričani, da gre za onemogočanje prehranske samooskrbe, saj so neurja prišla ravno v času, ko so poljščine v zaključni vegetativni fazi, sadje pa dozoreva. Bolj kot bo narava uničena, večje bo povpraševanje po hrani iz laboratorija.

Spet drugi skeptiki s prstom kažejo na znanstvenike s področja geoinženiringa. Pri raziskovanju tehnologij za omilitvev podnebnih sprememb naj bi eksperimentirali z različnimi

kemičnimi in fizikalnimi pospeševalci dogajanja (agensi) in jih spuščali v ozračje. Po njihovem mnenju se igrajo boga, saj so posledice tovrstnega početja lahko nepredvidljive in uničujoče za celotno človeštvo.

Ob tem kot možen vzrok za vedno pogostejša neurja navajajo tudi namerno spuščanje strupov iz letal. V kemičnih sledih letal naj bi bili trimetil, aluminij in druge nanokovine. Te snovi naj bi se po njihovem mnenju med drugim odražale v nenavadni strukturi oblakov.

Meteorologi navedbe zavračajo

Predstavniki meteorološke stroke ob takšnih domnevah zmajujejo z glavo. »V meteorološki srenji povsod po svetu vlada enotno prepričanje, da ne gre za kemične, ampak kondenzacijske sledi letal, ki smo jim priča, odkar obstaja letalski promet na velikih višinah. Ne poznamo resne študije, katere rezultati bi bili objavljeni v znanstveni li-

teraturi in bi potrdili, da je kemična sestava kondenzacijskih sledi letal drugačna od običajnih in bi torej bil njihov nastanek povzročen z letali, v katerih izpuh bi bile dodatne posebne kemikalije,« poudarja meteorolog **Branko Gregorčič**. »Sicer pa vsebine raznih teorij zarote ne bi podrobneje komentiral, ker so, kar zadeva vreme, povsem nesmiselne in fizikalno nevzdržne. Glede strukture oblakov, ki smo jim bili priča v nevihtnih dneh, naj pojasnim le, da gre za oblake mammatus. Njihov nastanek je najpogostejše povezan s turbulentnim nevihtnim ozračjem.«

In protitočna obramba? Je učinkovita? Po besedah meteorologa Branka Gregorčiča tudi učinkovitost protitočne obrambe z letali nikoli ni bila dokazana z znanstveno korektnimi preverjanji. Zato Svetovna meteorološka organizacija protitočne obrambe ne podpira, takšno je tudi stališče meteorološke stroke v Sloveniji.

Pozornost ljudi so privabili nenavadni oblaki. Po navedbah meteorologov gre za oblake mammatus. (Foto: neurje.si)

Posnetek strehe hleva pred nevihto (Foto: osebni arhiv)

Streho hleva je odpihnilo v stanovanjsko hišo. (Foto: osebni arhiv)

Družina Beliš je hvaležna za hitro pomoč gasilcev. (Foto: osebni arhiv)

Streho s hleva odpihnilo v hišo

Družina Beliš, po domače pri Štrausu, živi na hribčku v Vinski Gori pri Velenju. Letošnjega stresnega 19. julija ne bo pozabila. V zgodnjih popoldanskih urah so se nad krajem začeli kopičiti temni oblaki, le trenutek kasneje so družinski člani slišali močan pok, ki je stresel celotno hišo. Sunkovit veter je odtrgal streho z njihovega hleva in jo butnil v stanovanjsko hišo. Še vedno so pod stresom, a najbolj pomembno je, da so ostali živí, poudarjajo.

Kot je povedala še vedno pretresena **Anja Beliš**, so tisti dan pozorno spremljali vremensko dogajanje, zato so malo pred tretjo uro popoldne začeli stvari okoli hiše spravljati na varno pod streho. »Gledala sem radarsko sliko, ki ni obetala nič dobrega. Preden smo vsi šli v hišo, sem še fotografirala zlovešče temno nebo nad hlevom. Le nekaj minut kasneje je zelo močno zapihalo. Nastal je vrtilinec. In potem je počilo. Sunkovit veter je bil tako močan, da se je hiša stresla. Bili smo preplašeni, saj nismo vedeli, kaj se je zgodilo. Poklicali smo telefonsko številko 112, na kateri so se javili šele po približno 20 minutah. Nismo bili edini, ki smo tisti dan klicali na pomoč.«

Ko je nevihta pojenjala, so Beliševi le odprli vhodna vrata in bili zgroženi nad razdejanjem. »Zagledali smo hlev brez strehe, saj jo je sunkovit veter odpihnil v našo hišo, del strehe je odneslo čez cesto na sosednji travnik. Ostrešje je bilo kovinsko in ga je dvignilo z lesenim ogródom vred. Ob hiši je tudi telefonski drog, ki ga je zlomilo

in so vsi električni kabli padli na hišo. Zato pozivam Elektro Celje, naj kable namestijo pod zemljo.«

»Bili smo v šoku«

Sicer so se v Vinski Gori že pred usodnim 19. julijem nekaj dni zapovrstjo v jutranjih urah vrstila neurja z močnim vetrom in s točo. »Letošnji julijski dnevi nam res ne prizanašajo. Vse vrtiline nam je uničilo. Ampak to, kar se je zgodilo v sredo popoldne, nas je zaznamovalo za daljše obdobje. A ne le nas, tudi marsikoga drugega. Veliko ljudi je utrpelo škodo. Sočustvujem z njimi. V naši družini se tolažimo, da smo vsi živí in zdravi. K sreči smo se pravočasno umaknili v hišo na varno. Veliko časa smo se odrekli, da smo si ustvarili prijeten dom, potem ga je narava v nekaj minutah uničila. To nas boli. Proti razbesneli naravi smo nemočni. Prvi trenutek smo bili v šoku. Doživeli smo stres, ki se nas bo zagotovo oklepal še nekaj časa. Občutkov, ki smo jih doživljali tistih nekaj minut, sploh ne znam opisati z besedami,« se spominja Anja.

Utrujeni gasilci

Prvi so se klicu na pomoč družine Beliš odzvali gasilci iz Vinske Gore. Prišli so vidno utrujeni, saj se niso uspeli spočiti od predhodnih posredovanj. Veliko ljudi jih je tisti dan klicalo na pomoč. »Požrtvovalni gasilci so bili pri delu hitri in učinkoviti. Moj poklon vsem. Pomagali so nam tudi sosedje, prijatelji in sorodniki. Tudi njim se iz srca zahvaljujem. Soseđa je prinesla pecivo, prijateljica je spekla kruh, prijatelji so poskrbeli za kosilo in pijačo. Ker smo bili brez elektrike, so nam vinskogorski gasilci pripeljali agregat. Civilna zaščita iz Velenja nam je dostavila kesone za odvoz gradbenega materiala. Tudi njej se zahvaljujem. Veliko lažje je človeku pri srcu, ko vidi, kakšna solidarnost je prisotna med nami. Zmoremo prepoznati stisko sočloveka in mu pomagati.«

Finančno breme

Družina Beliš sama finančno ne bo zmogla odpraviti posledic neurja, zato pričakuje pomoč države. Gospodarsko poslopje je v celoti uničeno, na hiši sta poškodovani streha in fasada. Kot je še povedala sogovornica, imajo obe stavbi zavarovani, ampak zavarovalnina ne bo zadostovala za obnovo gospodarskega poslopja. »Na hiši moramo zamenjati

celotno ostrešje in obnoviti fasado, ki ni stara, saj smo jo delali pred nekaj leti. Na gospodarskem objektu je treba na novo postaviti ostreš-

je in kupiti novo kritino. Za pomoč se zahvaljujemo, ampak v teh časih, ko se mnogi komaj prebijajo iz meseca v mesec, ne moremo pričako-

vati, da nam bodo pomagali. Pričakujemo pa pomoč od države. Škodo v neurju smo tokrat utrpeli prvič. Upamo, da tudi zadnjič.

Gasilci tudi tolažijo

Številni gasilci so ponovno dokazali sočutje, pogum in požrtvovalnost. Zaradi ponavljajočih se neurij so imeli ta mesec veliko dela tudi velenjski gasilci. Kot je povedal poveljnik Prostovoljnega gasilskega društva Velenje Sebastjan Koper, pri gasilskih posredovanjih ne gre le za fizični, ampak tudi psihični napor »Prizadeti občani doživljajo stres. Človek se ob razbesneli naravi počuti nemočnega in ranljivega. Mnogi so preplašeni, nekateri panični, zato jih skušamo čim bolj pomiriti. Besede tolažbe so v takšnih razmerah nadvse dobrodošle.«

Poveljnik Prostovoljnega gasilskega društva Velenje **Sebastjan Koper** je bil kot gasilec že na številnih intervencijah. Posredovanja med nedavnimi neurji so bila, kot poudarja, zelo zahtevna. Najhuje je bilo 13. julija. »Klice

občanov na pomoč smo začeli prejemati ob četrti uri zjutraj. Takoj smo se odzvali in organizirali delo tako, da smo bili lahko čim bolj učinkoviti. S pomočjo motornih žag in avtodvigal smo odstranjevali podrta drevesa, ki so zaprla

Sebastjan Koper, poveljnik velenjskih gasilcev (Foto: PGD Velenje)

številne ceste in poti. Podrta drevesa so poškodovala tudi več avtomobilov. Ker je sunkovit veter odpihnul strehe

s hiš, smo odstranjevali nevarne dele ostrejša. Da smo preprečili uhajanje vode v notranje prostore, smo ostrešje pokrivali s folijo. Tako smo preprečili še večjo škodo. Iz poplavljenih stavb smo s pomočjo potopnih črpalk in sesalcev izčrpali vodo.«

Stres, panika, obup

Čeprav si gasilci pred odhodom na teren razdelijo delo, je treba aktivnosti ves čas koordinirati tudi na terenu, saj so razmere nepredvidljive, spreminjajo se lahko iz ure v uro. »Informacije si izmenjujemo po UKV-postajah, pokličemo se tudi po mobilnih telefonih. Kadar je posredovanje dolgotrajno, se gasilci vsakih nekaj ur menjajo. Delamo torej v več izmenah. Nema lokrat se zgodi, da gre gasilec po opravljenem delu v službo,« še pravi Sebastjan Koper, ki je prostovoljni gasilec že 42 let, od tega 25 let poklicni. Pravi, da bo gasilstvu ostal zvest tudi v prihodnje, saj gre za plemenito poslanstvo, ki je sicer naporno, a tudi izpolnjujoče, saj pomaga ljudem v stiski. »Ljudje nam pokažejo hvaležnost. Povsem razumljivo je, da so v tistih trenutkih prestrašeni, obupani, tudi panični. Čeprav imamo gasilci na terenu veliko dela, se zavedamo, kako pomembno je, da jih s tolažilnimi in spodbudnimi besedami vsaj nekoliko pomirimo in jim vlijemo kanček upanja, da bo

OB ROBU

Kdo potrebuje krivca?

Vreme je bilo vedno dobrodošla tema za lahkoten vljudnostni klepet. Ali za zaposlitev mučne tišine v družbi z ljudmi, s katerimi pač nisi na isti valovni dolžini.

BARBARA FURMAN

Kaj pa danes? Prestrašeni gledamo v nebo, v mislih pa se nam izrisujejo najbolj črni scenariji pogroma. In se pogrezamo v občutke samopomilovanja.

Namesto da bi se spraševali, kaj storiti, da bi bilo drugače, je vreme postala točka razhajanja o tem, kdo je kriv. Strinjam se s pilotom in z okoljevarstvenikom Matevžem Lenarčičem, ki je v teh dneh, ko nas narava vrtinči v občutkih nemoči, zapisal, da vsaka družba potrebuje nacionalne junake, ko gredo stvari navzgor, in krivce, ko gredo navzdol. Neurja z vetrolomi, s točo in poplavamami so zagotovo primerna tema, ki potrebuje navideznega krivca. Da bi ga lažje našli, pridejo prav fotografska programska orodja, ki tudi iz najbolj benignih oblakov naredijo grozeče pošasti.

Ker je pač lažje prst krivde uperiti v nekoga oziroma nekaj drugega kot prevzeti soodgovornost. Jo bomo zmogli? Ne vem.

Vem pa, da v teh časih potrebujemo čim več sreče in čim manj smole. Ali bo vetrolom šel čez mojo hišo ali mimo nje, je stvar naključja, ki ga niti najbolj dobronamerni vremeoslovec na televizijskem zaslonu pač ne more preprečiti.

še vse dobro. K sreči v minulih neurjih na širšem velenjskem ni bil nihče poškodovan.«

Pri posredovanju ob ujmah in drugih naravnih nesrečah so gasilci izpostavljeni številnim nevarnostim, zato poškodbe niso redke. »Poznam

primere, ko so se gasilci huje poškodovali. Tudi zato je naše delo stresno. Tudi gasilci smo le ljudje. Ob pogledu na žalostne obraze prizadetih ljudi in povzročeno razdejanje seveda tudi mi sočustvujemo,« še dodaja Sebastjan Koper.

Želijo si več pomoči države

Občina Laško sodi med najbolj plazovito ogrožena območja v državi. Ob vsakem obilnejšem deževju se sproži kakšen nov plaz. Tako je bilo tudi letos, ko so po neurju v maju zabeležili kar 25 novih primerov, ki so povzročili škodo tako na javni infrastrukturi (vodovodnem omrežju, cestah) kot tudi na stanovanjskih in gospodarskih stavbah. Predvsem manjše plazove občina ureja z lastnimi sredstvi, medtem ko večje v skladu z zakonodajo prijavlja na razpise ministrstva za okolje in prostor.

Če pride do naravne nesreče širšega državnega pomena, pristojno ministrstvo na predlog vlade odpre sanacijski program. Občine se lahko prijavijo za pomoč pri sofinanciranju sanacije plazov. »Popis škodnih dogodkov v maju smo končali

in jih tudi prijavili za državno pomoč,« pravi župan Občine Laško **Marko Šantej**. Za odobritev državne finančne pomoči mora občina izpolnjevati nekatere pogoje: pripravljen mora imeti izvedbeni načrti sanacije, zagotovljen gradbeni nadzor,

plačati mora tudi svoj delež izvedbe sanacije. »Za škodne dogodke v maju je bilo napovedano, da bo sanacijski program pripravljen do konca letošnjega leta. Občina Laško glede na obseg škode vsekakor računa na pomoč države in del povračila stroškov, saj z lastnimi finančnimi sredstvi celotne sanacije ne bo zmogla,« pravi župan, ki pričakuje pomoč države za sanacijo dveh ali treh plazov od omenjenih petindvajsetih. Vsi drugi bodo na plečih občine oziroma lastnikov, kjer gre za

Laški župan Marko Šantej občanom svetuje, naj ob obilnejšem deževju in neurjih spremljajo dogajanje v tleh: »Ko zaznajo spremembo oziroma ko pride do zdrsa zemlje, naj pokličejo pristojne intervencijske službe, ki si pridejo ogledat in ocenit obseg dogodka ter območje zavarujejo. Nato določijo nadaljnje ukrepe in če je treba, pridejo na prizadeto območje tudi geologi, ki opravijo podrobnejše raziskave.«

poškodovane stanovanjske ali gospodarske stavbe.

V zadnjih letih je laška občina za urejanje plazov namenjala od 350 do 400 tisoč evrov na leto. Malo več sredstev je v ta namen zagotovila v letih 2021 in 2022, ko je potekala tudi sanacija velikega plazu nad vasjo Stopce. Vrednost teh del je znašala skoraj 1,7 milijona evrov, od tega je država prispevala približno 1,35 milijona evrov. A sanacija plazu v Stopcah še ni končana.

»Spet bomo morali trkati na vrata države«

Eden največjih plazov v državi, ki se je sprožil po deževju novembra 2019, kljub doslej izvedeni zaščiti še vedno ogroža vas. »Plaz Stopce je izjemno zahteven projekt. Z delno sanacijo smo zaustavili plazenje na vrhu plazišča. Med

izvajanjem del se je izkazalo, da prvotni ukrepi v celoti ne zadoščajo za zavarovanje vasi, zato so nujni dodatni ukrepi. Izvedene so bile dodatne geološke raziskave. Za sanacijo spodnjega dela plazu smo pridobili projektno dokumentacijo, ki predvideva gradnjo še ene pilotne stene. Za srednji del, kjer je predvideno še odvodnjavanje oziroma gradnja vodnjaka, projektna dokumentacija še ni končana,« pojasnjuje župan Marko Šantej. Skupna vrednost dodatnih del bo po njegovih besedah po projektantski oceni verjetno preseгла dva milijona evrov. »In glede na to vrednost bomo morali ponovno trkati na vrata države in jo zaprositi za pomoč, da bomo lahko sanacijo uspešno končali in preprečili nadaljnje plazenje,« dodaja. Računa, da bodo do konca letošnjega leta izdelani vsi projekti in da bi se

dela lahko začela v prvi polovici prihodnjega leta.

Več »kritičnih« plazov

V naselju Radoblje je družina v prvi polovici maja zaradi plazu ostala brez svojega doma. Potem ko se je plaz tam prvič sprožil pred približno dvema letoma, je tokrat stanovanjsko hišo tako poškodoval, da ni več primerna za bivanje. Regijski štab civilne zaščite je ogroženi družini zagotovil bivalni zabojnik in šotor, medtem ko bodo poškodovano hišo lastniki porušili in na drugem mestu zgradili novo.

Občina Laško se bo v naslednjih mesecih lotila tudi urejanja dveh plazov, ki sta se sprožila že v preteklosti in za katera je odobrena pomoč države. Eden je na cesti Sveti-na-Kanjuce proti Šentrupertu, drugi v Marija Gradcu.

Srhljiv pogled na plaz, ki se je nad naseljem Stopce v laški občini sprožil novembra 2019. Zemlja je s seboj odnašala drevesa, krajani so se bali, da bodo naslednje na vrsti njihove hiše. (Foto: Občina Laško)

V približno dveh letih je zemeljski plaz že drugič poškodoval hišo v Radobljah in ogrozil družino, ki je bivala v njej. Hiša zaradi velikih razpok v stenah ni več primerna za bivanje. (Foto: Občina Laško)

Tudi ogromni piloti niso zaustavili plazenja zemlje nad vasjo Stopce. Potrebni bodo dodatni ukrepi. (Foto: Andraž Purg)

Previdno!

Kolesarske nesreče kot po tekočem traku

Tudi na Celjskem se že od zgodnje pomladi vrstijo prometne nesreče, v katerih so udeleženi kolesarji. Žalski policisti so v nedeljo obravnavali prometno nesrečo v Libojah, v kateri je bila udeležena 51-letna voznica kolesa. Ta je zaradi vožnje preblizu desnega roba vozišča padla in se huje telesno poškodovala. Ponesrečenka se zdravi v celjski bolnišnici. Druga nesreča se je zgodila v Raduhi, kjer je 53-letna kolesarka zaradi zaviranja med vožnjo padla čez krmilo in se prav tako huje poškodovala. Žensko so zaradi hudih poškodb morali s helikopterjem odpeljati v UKC Ljubljana.

SIMONA ŠOLINIČ, JF

Pred nekaj tedni je na Pavličevem sedlu v Logarski dolini v občini Solčava umrl kolesar. Njegova smrt ni povezana s prometno nesrečo, ampak najverjetneje z zdravstvenimi težavami. Moškega so na kraju oživljali gasilci PGD Solčava, toda kljub hitri pomoči oživljanje ni bilo uspešno. Tako na NIJZ kot na policiji opozarjajo kolesarje na večjo previdnost v prometu, a tudi na upošteva-

nje vseh varnostnih ukrepov, ki bi lahko ob visoki vročini vplivali na pojav zdravstvenih težav med nekoliko težavnejšo vožnjo s kolesom.

Statistika ni dobra

Statistični podatki kažejo, da je bilo lani v Sloveniji 1.484 prometnih nesreč z udeležbo kolesarjev, od tega je 59 odstotkov vseh kolesarjev, ki so bili udeleženi v nesrečah, le-te

tudi povzročilo. Število prometnih nesreč se je v primerjavi z letom prej tako povišalo. Med vzroki izstopata neprimerno hitrost in neupoštevanje pravila o prednosti. Delež umrlih kolesarjev je lani znašal skoraj 13 odstotkov med vsemi žrtvami prometnih nesreč, kar je največ v zadnjih petih letih. V tem obdobju je delež hudo telesno poškodovanih med vsemi udeleženci v prometu najvišji prav med kolesarji in znaša 27 odstotkov. Več kot polovica vseh kolesarjev, ki so umrli v nesrečah, med vožnjo ni uporabljalo kolesarske čelade.

Še pred leti so strokovnjaki opozarjali, da so otroci najbolj ogroženi kot potniki v osebnih vozilih. Novejša statistika kažejo, da je 39 odstotkov otrok, ki v prometu utrpijo najhujše posledice, kolesarjev.

Na ministrstvu za okolje, podnebje in energijo pripravljajo popis, kolikšen delež cest v državi ima ločene površine za kolesarje. Po trenutnih informacijah jih je od tisoč do dva tisoč kilometrov, medtem ko je kategoriziranih javnih cest 39 tisoč kilometrov.

Pri zavijanju desno morajo biti vozniki še posebej pozorni. Kolesarji imajo prednost.
Vrata avtomobila iz notranjosti morajo vozniki odpirati z desno roko, tako bodo lažje videli kolesarja.
Vozniki naj se ne jezijo na kolesarje. V prometu so ranljivejši kot vozniki avtomobilov.
Kolesarji naj spoštujejo pravila vožnje, z roko naj vedno jasno nakažejo, kam zavijajo.
Poskrbeti je treba za dobro vidnost, na kolesu naj bosta delujoči sprednja in zadnja luč.
Pred rdečo lučjo se morajo kolesarji vedno ustaviti.
Kolesarska čelada lahko reši življenje.

Tudi celjski vozniki na družbenih omrežjih pogosto objavljajo, da kolesarji ne upoštevajo predpisov, da vozijo prehitro, po napačni strani, predvsem pa nevarno glede na promet. Dogaja se tudi, da kolesarji vozijo po cestah, čeprav vzporedno s cesto poteka še kolesarska steza ali kolesar-

ka pot. Na njih je vedno več voznikov e-skirojev, ki so tihi in hitri, zato je pomembno, da so tako kolesarji kot vozniki skirojev pozorni drug na drugega, saj si delijo skupno prometno površino. Čeprav je med vožnjo s kolesom prepovedano uporabljati mobilni telefon, policija kaznuje tudi vedno

več kolesarjev, ki med vožnjo telefonirajo. Javna agencija za varnost prometa in policija izpostavljata tudi neuporabo luči in nepravilno stran oziroma smer vožnje, ki so med pogostejšimi prekrški kolesarjev in vzroki za nesreče. Med razlogi za nesreče je tudi neupoštevanje pravila prednosti.

VODOVOD KANALIZACIJA

ŽE 20 LET OHRANJAMO ČISTO VODO ZA PRIHODNJE RODOVE

URADNE URE
PONEDELJEK in SREDA:
8.00–10.00 in 11.00–14.00
PETEK:
8.00–10.00 in 11.00–13.00
info@vo-ka-celje.si
(03) 42 50 300

televizija celje
KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

SiOL **amIS** **telemach** **T2**
kanal 673 kanal 306 kanal 271 kanal 152

Trčil v drevo in umrl

V soboto zvečer je v Strmcu nad Dobrno umrl 55-letni voznik osebnega vozila. Vozil je po lokalni cesti proti Paki pri Velenju. Zaradi vožnje preblizu desnega roba vozišča je

zapeljal s ceste na travnato brežino in trčil v drevo. Voznik je zaradi hudih poškodb na kraju nesreče umrl. Na kraju so poleg reševalcev pomagali tudi gasilci PGE in PGD Velenje. Policisti bodo o prometni nesreči obvestili pristojno državno tožilstvo.

Ostala v priporu

Celjsko okrožno sodišče je mami dečka, ki je junija umrl v razgretem avtu pred domačo hišo v Sv. Lovrencu pri Preboldu, in njenemu partnerju podaljšalo pripor do 20. septembra. V priporu sta zaradi suma kaznivnega dejanja povzročitve smrti iz malomarnosti.

Poleg tega kaznivnega dejanja sta osumljena tudi zanamernanja mladoletne osebe in surovega ravnanja ter neupravičene proizvodnje in prome-

ta s prepovedanimi drogami. Spomnimo, da je še ne dve leti star otrok 20. junija umrl zaradi dolgotrajne izpostavljenosti vročini. Neuradno naj bi bil v vozilu najmanj dve uri. Kljub hitremu posredovanju mimoidočega, nudenju prve pomoči ter pomoči prostovoljnih gasilcev iz Prebolda in Sv. Lovrenca ter aktiviranju helikopterja Slovenske vojske iz Maribora je umrl na kraju dogodka.

V preteklosti je policija mamo in njenega partnerja že

obravnavala. Enega od njiju so policisti obravnavali zaradi več kaznivih dejanj s področja premoženjske kriminalitete ter tudi kaznivih dejanj z elementi nasilja. Drugega so obravnavali zaradi suma storitve premoženjskega kaznivnega dejanja. Mati umrlega otroka ima več otrok.

Med pridržanjem staršev so za sorojence umrlega poskrbeli sorodniki. Kot je junija povedal direktor Centra za socialno delo Savinjsko-Šaleška Marko Verdev, s sorojenci sodelujejo krajevno pristojni

centri za socialno delo v okviru izvajanja razbremenilnih pogovorov in nujenja psihološke pomoči, če bi jo potrebovali.

Obema osumljencema je celjska policija odvzela telesne tekočine zaradi preverjanja, ali sta bila med dogodkom pod vplivom prepovedanih drog. Za povzročitev smrti iz malomarnosti je zagrožena zaporna kazen od pol leta do pet let, za zanemarjanje mladoletne osebe in surovo ravnanje pa do tri leta zapor.

Ukradel in odvrigel bančne kartice

V Cankarjevi ulici v Celju je pred dnevi neznan storilec skozi odprto okno vstopil v eno od stanovanj in ukradel moško uro in dve denarnici z gotovino ter bančnimi karticami. Storilec je ukradene bančne kartice nato odvrigel v Trubarjevi ulici v Celju, kjer jih je našla občanka in jih odnesla na policijsko postajo. Na Tomšičevi cesti v Velenju je neznanec poskušal vlomiti v stanovanje, vendar mu v prostore ni uspelo vstopiti. Lastnikom pa je povzročil škodo zaradi poškodovanja vrat.

Vozila nevarno in pijana

Policisti so v nedeljo v Rogaški Slatini obravnavali prometno nesrečo, v kateri je bil udeleženi 21-letni voznik osebnega vozila. Zaradi neprimerno hitrosti je trčil v prometni znak. Alkotest mu je pokazal 0,79 miligrama

alkohola v litru izdihanega zraka. Policisti so mu odvzeli vozniško dovoljenje. Zoper 21-letnika bodo podali tudi kazensko ovadbo zaradi suma kaznivnega dejanja nevarne vožnje.

V torek, nekaj minut po polnoči, so policisti v Šmarju pri Jelšah s obravnavali prometno nesrečo, v kateri je bil udeleženi 36-letni voznik osebnega vozila, ki je zaradi neprimerno hitrosti v Mestinju zapeljal z vozišča. Alkotest mu je pokazal 0,70 miligramov alkohola v litru izdihanega zraka. Zoper voznika bodo policisti napisali obdolžilni predlog.

Požar uničil gospodarsko poslopje

V torek ponoči ob 1.40 uri so bili policisti obveščeni, da v Spodnjih Grušovjah pri Slovenskih Konjicah gori gospodarsko poslopje. Posredovali so gasilci PGD Tepanje, Slovenske Konjice, Loče, Draža vas in Žiče, ki so požar omejili in pogasili. Policisti so z ogledom kraja in zbranimi obvestili ugotovili, da je do požara prišlo zaradi udara strele med nevihto. Ogenj je objekt v celoti uničil. V požaru ni bil nihče telesno poškodovan.

Mlad dirkač iz Petrovč navdušil podobno kot lani

Nejc Košenina ponovno svetovni prvak

Lani je imel Nejc možnost, da je že pred ciljno črto proslavljal naslov svetovnega prvaka.

Svetovno prvenstvo v kartingu (Sodi W Series-SWS) je bilo prejšnji mesec na dirkališču Slovakiaring. Udeležil se ga je tudi Nejc Košenina, ki je v prejšnjem letu slavil naslov svetovnega prvaka v kategoriji junior kid.

DEAN ŠUSTER

Letos je bil najboljši v mladinski kategoriji (do 15 let), imenovani junior.

Lani povedel v zadnjem ovinku

»Zahvaljujem se svojemu trenerju Jaku Mesarcu, Klemnu iz Cibikarta, mami in očetu za vožnje na treninge in tekme v tujino, bratu Aljažu, ki zvesto navija zame, starim staršem ter vsem drugim navijačem in podpornikom,« Nejc Košenina ni pozabil na tiste, ki so najbolj zaslužni za njegove uspehe. Lani je bilo svetovno prvenstvo v kartingu v Parizu na dirkališču RKC Karting Paris, kjer je takrat štirinajstletni Nejc (tedaj kot član Karting kluba Neal) stopil na najvišjo stopničko. V predtekmovanju ni blestel. Nasprotno. Po seštevku dosežkov na kvalifikacijskih vožnjah mu je v finalu na startu pripadel osmi položaj. A se je hitro prebil v ospredje. Z vmesnimi zdrsi je bil pet

minut pred koncem (dvajset minutne dirke) na tretjem mestu. Z ogromno samozavestjo in željo po zmagi je v zadnjem ovinku uspel prehiteti vodilnega dirkača in je v cilj pripeljal kot prvi. Bilo je kot v filmskem scenariju.

Vse za čelni položaj

Nejc je poskrbel, da je bilo na Slovaškem zelo podobno. Na prostih treningih se je uvrščal med najboljšo četrterico. Dvakrat je bil četrti, enkrat drugi. Kvalifikacijska tekma in pet dirk so bile v četrtek, ko je bilo zelo naporno. Tekmovalci, njihovi trenerji in sorodniki so bili na dirkališču Slovakiaring, ki je od Bratislave oddaljeno pol ure vožnje, od 9. do 22. ure. »Bilo je še nekaj slovenskih tekmovalcev. Na tribuni smo bili njihovi navijači in družno podpirali vse,« sta povedala Nejcova starša Jana in Miha. Njun sin je bil v kvalifikacijah četrti. Nato je enkrat

zmagal, enkrat je bil drugi, dvakrat tretji, peta dirka pa je bila zaradi nepravilnosti razveljavljena. Košenini je pripadel najboljši položaj v polfinalu, v katerem je bil drugi.

Odložili ljubezen in volja

Finalni obračun je bil zelo napet. Nejc je vodilni položaj držal tri četrti dirke. Nato ga je prehitel Poljak Werra Ziemowit, s katerim sta si dvajsetkrat izmenjala prvo mesto. Dve minuti pred koncem je japonski voznik storil nešportno potezo in oba zrinil čez rob proge. Nejc se je uspel rešiti, s šestega mesta je zlagoma napredoval in v cilj pridrvel kot drugi; za Britancem Jeremyjem Montgomery Swanom je zaočeval za petdeset tisočink sekunde. Nato je vodstvo tekmovanja kaznovalo Britanca in zmaga je pripadla najhitrejšemu Petrovčanu. Zdaj se lahko pohvali z dvema naslovoma svetovnega prvaka. »Bilo je noro. Dosegel sem, kar sem si želel, tudi s pomočjo sreče. A odločilni sta moja ljubezen do dirkanja in volja za vadbo. Zelo sem vesel, da bom kot zmagovalec lahko testiral tovarniška vozila za karting. To je bila namreč na-

grada za zmagovalca. Dobil sem tudi čelado,« je povedal Nejc.

Tudi kolo in žoge

Med počitnicami občasno dela preko študentskega servisa na dirkališču za karting v Mariboru. Po nove izzive odhaja v srednjo računalniško šolo v Celju. Naslednje leto bo lahko tekmoval v kategoriji sprint (od 15 let naprej) s 125-kubičnimi kartingi. Težak je 62 kilogramov: »Na dirkah moramo vsi dirkači imeti enako najnižjo težo, zgornja meja ni opredeljena. Sem med lažjimi tekmovalci, tako da nimam težav. Zelo lahki vozniki morajo imeti neko dodatno težo v dirkalniku. Treniram na številnih dirkališčih po Sloveniji in v tujini, letos sem bil največkrat v mariborskem Cibikartu. S svojim dirkalnikom lahko vozim na Ptuj, drugod ga moram najeti.« Nejc skrbi za telesno pripravljenost s kolesarjenjem, rad igra nogomet in košarko. Med dirkači v formuli 1 mu je najljubši Max Verstappen, med vozniki motorjev Francesco Bagnaia.

Foto: družinski arhiv

Nejc Košenina je končal 9. razred v OŠ Petrovče. S kartingom se je spoznal kot otrok, ko ga je oče popeljal v dvosedu v karting centru v Celju. Ko je v višino dosegel 125 centimetrov, se je lahko sam preizkusil v vožnji kartinga za otroke. Pri devetih letih je lahko sedel v kart za odrasle. Kot vodilni v Sloveniji v letih 2021 in 2022 se je uvrstil na svetovni prvenstvi v Franciji in na Slovaškem. Najvišja hitrost pri kartingu je približno 55 kilometrov na uro.

Po razburljivem finalu je Nejc Košenina stopil na najvišjo stopničko.

Nejc med dirko

Nejc (drugi z leve) z družino.

Slovenska odprava na svetovnem prvenstvu na Slovaškem

Celjski nogometaši so še pravočasno »spoznali« travnato površino v Kidričevem. (Foto: DŠ)

Le točka v Kidričevem, danes začetek evropske poti

Riera: »Imam preveliko količino kakovosti«

Danes bodo nogometaši Celja igrali prvo tekmo drugega kroga kvalifikacij za nastop v konferenčni ligi. Včeraj bi moral njihov trener govoriti o lastnostih ekipe Vitoria Guimaraes. Albert Riera se je s predstavniki javnosti družil v klubskih prostorih v ponedeljek, čeprav je dan prej zbranim novinarjem govoril v Kidričevem po koncu tekme z Aluminijem. Pred uvodom v 1. slovensko nogometno ligo je Španec opravil dva treninga z moštvom, s katerim upravičeno cilja na državni vrh. Na njem je bilo Celje pred tremi leti, ko je bil športni direktor Branko Veršič, ki je v Kidričevem pozdravil številno celjsko delegacijo.

DEAN ŠUSTER

41-letni Riera je v prejšnji sezoni Olimpijo popeljal do dvojne krone. V svoji bogati igralški karieri je Majorčan nastopal v kar štirih od petih najmočnejših evropskih lig. Bil je član Mallorca, Bordeauxa, Espanyola, Manchester Cityja, Liverpoola, Olympiacosa, Galatasaraya, Watforda in Udineseja. Visok vezist in tudi branilec je v Sloveniji najprej igral za Zavrč, nato še za Koper. Za reprezentanco Španije je na 16 tekmah dosegel štiri zadetke. Trikrat je bil državni prvak, dvakrat z Galatasarayem in enkrat z Olympiacosom. Trenersko pot je začel kot pomočnik trenerja pri Galatasarayju, nadaljeval pa kot glavni trener pri ljubljanski Olimpiji.

Kdo je odnesel Pilipčuka?

Najuspešnejša kluba v minuti sezoni 1. slovenske nogometne lige, Olimpija in Celje, sta torej zamenjala trenerja. Prvake je zapustil Albert Riera, iz knežjega mesta je moral oditi Roman Pilipčuk. Njegova nadaljnja usoda ni znana, medtem ko se je Španec preselil na Ukrajinčev položaj. Preden je Riera zapustil Olimpijo, je dejal, da drugih slovenskih moštev ne bo vodil. A si je premislil. Celjska ponudba je bila očitno preveč privlačna. Riera na prvi novinarski konferenci ni bilo. Predsednik kluba Valerij Kolo-tilo je najprej dejal, da se je za spremembo na trenerski klopi odločila ekipa, nakar je dodal, da je to storilo vodstvo kluba. O tej temi je govoril tudi kapetan Denis Popović, ki je za-

nikal, da bi bila v dogajanje vpletena ekipa. Nekaj igralcev je pred časom tarnalo zaradi nizke intenzivnosti treningov.

Edini cilj je prvo mesto

Dva treninga ter po dva prejeta in dana gola, to je povzete dogajanje trenerja **Alberta Riera** pri Nogometnem klubu Celje v uvodu nove sezone v prvi slovenski ligi. Gostovanje v Kidričevem se je končalo z 2 : 2, Aluminij je vodil dvakrat. »Želeli smo zmagati, po drugi strani je remi boljši od poraza,« je dejal Španec. »Opazil sem pomanjkljivosti pri telesni pripravljenosti, zato smo manj pritiskali na nasprotnike. Postavil sem tri branilce v zadnjo vrsto, ker sem pričakoval, da bodo domačini bolj podjetni in bodo imeli dva igralca v konici napada. Bili smo ustvarjalni, a ne v zadostni meri. V drugem polčasu smo imeli dva napadalca. Igrali smo bolje, kar ni bilo dovolj za zmago. Skupaj smo šele tri dni.« Dodal je, da nima čarobne paličice, kar smo sicer že vedeli. »Imam odlično ekipo. Tukaj sem zato, da ji pomagam pri napredku. Cilj je izjemna sezona. To nam bo uspelo s spremembami postavitev in ritma. Na primer Matka sem postavil na drug položaj. Komaj tri dni sem z igralci. Toda to je moja krivda, saj sem prišel pozno.« Glede dodatnih okrepitev ni ovinkaril: »Nikogar ne potrebujem. Trenutno imam le en problem. Pri nas je preveč kakovostnih igralcev. Najprej moram odpraviti to težavo. Na spisku je 31 igralcev. Rad bi jih imel 20, morda 22, in tri vratarje. Vsi se morajo

Albert Riera je odločen: »Edini cilj je naslov državnega prvaka! Dvojna krona? Še toliko bolje.« (Foto: NK Celje)

počutiti pomembne. Tako velikega števila igralcev ne morem zadovoljiti.« Vročeraven in večkrat nepredvidljiv Riera je končal: »Edini cilj je naslov državnega prvaka! Dvojna krona? Še toliko bolje.«

Matko bi bil raje spredaj

Uro in dvajset minut pred začetkom tekme so celjski nogometaši prvič stopili na zelenico. Taktični načrt je Riera razložil v domači prostorni slačilnici, ki je v Kidričevem še ne premorejo. Presenetil je z dvema zadevama: s postavitvijo 3-4-2-1 in z Aljošo Matkom v isti liniji z Ninom Koutrom, Maticem Vrbanecem in Nejcem Ajhmajerjem. Matko je bil presenečen nad trenerjevo odločitvijo, morda podzavestno ali protestno se je odkrival visoko, tako da so branilci žogo podajali le na drugi strani Žanu Karničniku, ki je zelo zgodaj zamenjal Ajhmajerja, kar se je zdelo kot zvit načrt. Branilec David Zec, ki je žal vodil celjsko igro, je v prvem polčasu storil dve večji napaki, kaznovana je bila le prva, v 3. minuti. Pol ure kasneje se je žoga od celjske prečke odbila navzdol proti črti. Mnogi so jo videli čez njo v polnem obsegu, Var tega za-

radi slabih posnetkov ni mogel dokazati, zato sodnik Šabanagić gola ni priznal. »Pogledali smo posnetek, zagotovo je bil gol!« je po tekmi kričal trener Aluminija **Robert Pevnik**. S pomočnikom Dejanom Krljanovičem (oba sta nekdanja levonoga vezista Celja) sta skovala dobitno taktiko.

»Bobijeva« zahvala Žanu

Kaj pomeni odsotnost enega igralca, se je pokazalo v

Kidričevem, kjer je Celje zelo pogrešalo idejnega vodjo Denisa Popovića, ki je poškodovan. Na srečo je Mario Kvesić v drugem polčasu z dvema imenitnima podajama raztrgal domačo obrambo. Matko je kot pri vaterpolu počakal, da sta se »potopila« branilec in vratar, Bobičanec je s projektilom razveselil razigrane Celjske grofe. Kot da je Riera v slačilnici naročil igralcem, naj ne objokujejo izgube dveh točk. **Luka Bobičanec** je ize-

načil v 89. minuti: »Moramo biti zadovoljni s točko, ker smo zaostajali z 2 : 1. Imamo izkušeno ekipo. Ko smo trpeli, smo ostali mirni. Izkušenejši smo prevzeli odgovornost.« Karničnik mu je v 89. minuti odlično nastavljal žogo za neoviran strel. »Zahvaljujem se mu za asistenco. Vsi, od prvega do zadnjega, smo garali. Med pripravami sem pridobil samozavest. Vesel sem svojega prvega prvenstvenega gola v celjskem dresu. Pri novem trenerju imam nekoliko drugačno vlogo.« Pevnik je bil zadovoljen z igro svojih varovancev: »Toda žal mi je za priložnosti v prvem polčasu. Po izenačenju se nismo predali. Gostje imajo zelo kakovostne posameznike, a imeli smo priložnost, da jih premagamo. Žal mi je za dve točki. Mladi fantje naj si za vzor vzamejo Nika Marinška, ki je potrpežljivo čakal na svoje priložnosti za igro.« Pevnikov adut v napadu je **Marko Brest**: »Moramo biti zadovoljni, čeprav smo gol prejeli v izdihljajih tekme. Dobro smo začeli, lahko bi vodili z 2 : 0. Morda nam manjka izkušenj. Celje je prvi favorizirani za naslov prvaka, a mi lahko premagamo vsakogar. Ne bi rekel, da sem bil še bolj motiviran, ker se je Celje zanimalo zame. Videli boste, kako bom igral v Ljudskem vrtu.« Preostali izidi so bili: Mura - Domžale 2 : 3, Bravo - Rogaška 2 : 0, Koper - Olimpija 2 : 1 in Kalcer Radomlje - Maribor 0 : 4.

Aljoša Matko je sicer spretno matiral Aluminijevo obrambo, a to je bila njegova tretja priložnost. Ko je bila žoga v mreži, je roko visoko dvignil Denis Popović (levo), a žal le na tribuni, kjer je tekmo spremljal v družbi tretjega vratarja Metoda Jurharja. (Foto: SHERPA)

Za rokometiši Celja Pivovarne Laško je teden znojenja

Prva tekma v sredo z ekipo Graza

Pred tednom so celjski rokometiši opravili prvi trening v dvorani Golovec. Še prej so bili na zdravniških pregledih. Na uvodnem treningu je bilo vseh osem novincev.

DEAN ŠUSTER

Prva pripravljalna tekma bo že v sredo, ko bo nasprotnik Graz. Tri dni kasneje se bodo rokometiši Celja Pivovarne Laško pomerili s Krko, 9. avgusta še z madžarskim moštvom Csurgoi.

Z Barčo 17. avgusta

Potem bodo »pivovarji« odpotovali v Bosno in Hercegovino. V Zenici se bodo 13. avgusta pomerili s tamkajšnjim moštvom. Sledili bodo nastopi na turnirju v Doboju proti Zagrebu (15.), Vojvodini (16.) in Barceloni (17. avgust). Dan kasneje bo tekma za končno razvrstitev. Do prve uradne preizkušnje bodo Celjani odigrali še eno ali dve prijateljski tekmi. Potem bo šlo zares. 2. septembra se bodo v Ormožu za superpokal pomerili z gostitelji. Uvod državnega prvenstva bo pomenil glavni test za novo sezono, kajti v dvorani Zlatorog bo v soboto, 9. septembra, ob 18.00 gostoval trebanjski Trimo.

Direktor Miroslav Benicky je dejal, da je vodstvo kluba pred podpisom nove pogodbe z glavnim pokroviteljem.

V Doboju bo vroče

Trenerja Alema Toskića ponovno čaka zahtevna naloga: »Počitek je trajal malo manj kot dva meseca. Vsi smo že pogrešali roko in komaj smo čakali, da se bo začela nova tekmovalna sezona. Pred nami je naporna sezona. Zagotovo bo težja kot prejšnja. Imamo veliko zelo mladih igralcev. Zavedamo se, da začnemo svoje delo od začetka. Ampak tega se veselim.« Želja se mu spet ni uresničila in vprašanje je, ali se mu bo kdaj. Vsaj po eni sezoni si želi zadržati jedro ekipe. Zato pravi, da spet vse začne ponovno. Zadnja ekipa je bila uigrana, potrebovala bi le še dodatno nadgradnjo. Nova potrebuje kopico zahtevnih tekem med pripravami. »Po vadbi v dvoranah Golovec in Zlatorog bomo pričakali tako Graz kot Krko in Csurgoi. Na turneji po Bosni in Hercegovini bi izpostavil turnir v Doboju, ki bo letos izjemno

Zdravnik Sašo Djurić je najprej preveril zdravstveno stanje igralcev.

kakovosten, s šestimi ekipami iz lige prvakov. To bo naša generalka pred tekmo za slovenski superpokal.« In kako bo zmesil testo za kruh ali morda celo za potico? »Veliko dela je pred nami, a se ga veselim. Prepričan sem, da se igralci zavedajo, kaj jih čaka. Svoje cilje bomo obelodanili tik pred uradnim začetkom sezone. Trenutno je najbolj pomembno, da so vsi igralci zdravi.« Vratarja Yassinea Belkaieda ni bilo na prvem treningu, čeprav še ima pogodbo. Celjski klub ureja možnosti za njegov odhod.

Foto: Slavko Kolar

Izvedbo vaj je nadzoroval strokovnjak za telesno pripravo dr. Primož Pori.

Nogomet je med rokometiši zelo priljubljen.

Prišla bo druga Brazilka

26-letna košarkarica Thayna Silva bo po Isabeli Ramoni druga Brazilka, ki bo zaintrigirala za Ženski košarkarski klub Cinkarna Celje.

Silva je bila v zadnjih dveh sezonah najboljša strelka in najkoristnejša igralka brazilskega prvenstva. V letošnji sezoni je v dresu kluba Sodie Doces/Mesquita v povprečju dosegala 17,5 točke na tekmo. 182 centimetrov visoka Thayna je letos v dresu brazilске reprezentance nastopila na svetovnem prvenstvu 3X3 na Dunaju. Svojo reprezentančno pot je leta 2011 začela v selekciji do 15 let, s katero je na južnoameriškem prvenstvu osvojila zlato odličje. Z reprezentanco do 19

let je na svetovnem prvenstvu leta 2015 osvojila 10. mesto, na ameriškem prvenstvu do 17 let se je leta 2013 veselila zlatega medalje. »Soigralka v brazilski reprezentanci Isabela Ramona mi je o Celju govorila z izbranimi besedami, zato je bila moja odločitev še nekoliko lažja. Vem, da gre za klub z izjemnim trenerjem in nadarjenimi košarkaricami, ki iz leta v leto osvaja številne lovorike,« je povedala Silva. Trener Damir Grgić pa meni: »Dobili smo zelo kakovostno igralko in odlično osebo, ki je v najboljših košarkarskih letih in ima za seboj že uspešno reprezentančno pot. Uporabna je na več igralnih mestih. Prepričan sem, da bo s

svojim znanjem in z izkušnjami velika opora našim mladim dekletom.« DŠ

NA KRATKO

Takšna razlika boli

Bratislava: Na evropskem prvenstvu do 23 let na Slovaškem je celjski kajakaš Lan Tominc osvojil peto mesto. V finalu je za pičlih pet stotink sekunde zaostal za tretjeuvrščenim tekmovalcem.

Moška košarka se ne poslavlja

Ljubljana: Prijave za tekmovanje v novi sezoni ni oddal Košarkarski klub Medvode. Celjski klub je posledično zadržal status drugoligaša. DŠ

Thayna Silva je lažje sprejela odločitev po pogovoru z Isabelo Ramono. (Foto: arhiv ŽKK Cinkarna)

»Treba bo dodati nekaj centimetrov«

»Zelo sem zadovoljna z uvrstitvijo in tudi s preskočeno višino. Seveda bi rada spet izboljšala državni rekord, a se mi ta višina še izmika. Nekatere stvari moram popraviti v tehniki. A danes so bili pogoji zelo zahtevni. Pri vsakem skoku je veter pihal iz druge smeri,« je povedala Tina Šutej. (Foto: Peter Kastelic)

Atletinja Kladivarja Tina Šutej je bila na tekmi diamantne lige v Londonu tretja v skoku s palico, preskočila je 4,71 metra.

Tako kot Kristijan Čeh v metu diska si je že zagotovila finalni nastop na diamantni ligi. Zmagala je Finka Wilma Murto s 4,80 m, toliko je preskočila tudi Američanka Katie Moon. Varovanka trenerja Milana Kranjca je poudarila težave s sunki vetra. Pri svojem zadnjem poskusu sploh ni skočila. Dobila je tak sunek vetra, da ni vbrdla palice v korito, ker je bilo prenevarno. A zadnji nastop je lep obet pred svetovnim prvenstvom v Budimpešti, kjer bo, tako meni Tina, za odličje treba dodati še nekaj centimetrov. Članica Velenja Anita Horvat je odstopila v teku na 800 metrov. DŠ

ODPIRALNI ČAS:

TOREK - NEDELJA
10.00 - 18.00

PONEDELJEK,
PRAZNIKI
ZAPRTO

INFORMACIJE:

WWW.POKMUZ-CE.SI
MUZEJ@POKMUZ-CE.SI
03/42 80 962
031 612 618

JAVNO VODSTVO
GROFJE CELJSKI

NEDELJA,
30. JULIJ 2023,
OB 11.00,
KNEŽJI DVOR.

VSTOPNINA: 5€

Kulturne prireditve
ČETRTEK, 27. 7.
18.00 Galerija Velenje
Armour/Amour umetnice Carol Muthiga-Oyekunle <i>Javno vodstvo po razstavi</i>
19.00 Savinov likovni salon Žalec
Pripoved o vsakdanjem in njegovi preobrazbi v estetsko ugodje <i>Odprtje razstave likovnih del Marka Zorovića</i>
21.00 Letni kino Velenje
Pigs parlament <i>Koncert</i>
PETEK, 28. 7.
21.00 Mladinski center Žalec
Offsiders acoustic blues <i>Koncert</i>
21.00 Atrij Galerije Velenje
Jure Lesar <i>Poletni koncert</i>
SOBOTA, 29. 7.
10.00 Travnik pri domu kulture Velenje
Sobotne lutkarije: Peter Nos <i>Lutkovna predstava Lutkovnega gledališča Velenje</i>
21.00 Stari trg Slovenske Konjice
Poletnica: Tomaž Hostnik <i>Koncert</i>
NEDELJA, 30. 7.
11.00 Pokrajinski muzej Celje
Grofje Celjski <i>Javno vodstvo po razstavi</i>
19.00 Dvorec Novo Celje
Poletje v Žalcu: Plaza Vacia – Izidor Erazem Grafenauer projekt <i>Koncert</i>
19.00 Dom svetega Jožefa Celje
Župljani župljanom <i>Koncert iz sklopa Večeri v atriju</i>
TOREK, 1. 8.
17.00 Knjigarna Antika Celje
Bori ZZ. Dvojni pogled v avgustu <i>Odprtje razstave ilustracij iz ciklusa Podobe iz bukve časohipne</i>

SREDA, 2. 8.
20.00 Celjski mladinski center
Larao & Leon Firšt <i>Koncert</i>
20.30 Paviljon Tempel Rogaška Slatina
Anin festival 2023: New Flamenco Sentido <i>Koncert</i>
Poletje v Celju
PETEK, 28. 7.
19.00 Gostilna Oštirka Celje
Glasbeno-kulinarični večer <i>Za živo glasbo bodo poskrbeli izvajalci Vocal BK studia.</i>
20.30 Vodni stolp Celje
Balladero <i>Koncert</i>
Druge prireditve
ČETRTEK, 27. 7.
10.00 Knjižnica Rogaška Slatina
Dogodivščina likovne ustvarjalnosti <i>Slikarska delavnica z mojstrico slikanja Majo Vukina Bogovič iz Gradske knjižnice Krapina</i>
10.00 do 13.00 Tehnopark Celje
Ustvarjam z generativno AI-konS <i>Brezplačna znanstvena delavnica; prijave na spletni strani Tehnoparka</i>
11.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Hermanov kulturni teden <i>Počitniško ustvarjalno druženje v Hermanovem brlogu ob občasni razstavi Hermanov bonton.</i>
18.00 Letni kino Velenje
Vodena degustacija vina z Vaneso Centrih
19.30 MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof
Srečen bo čas (2022) <i>Film o Antonu Martinu Slomšku</i>
PETEK, 28. 7.
14.00 Letni kino Velenje
Bingl Bongl, Italostboys <i>Ples pod krošnjami dreves</i>
Podatke za napovednik je zbrala Tea Podpečan.

16.00 Celjski mladinski center
EL TIMO: 6h DJ set
SOBOTA, 29. 7.
7.00 Ploščad centra Nova in Cankarjeva ulica Velenje
Mestna tržnica Velenje
8.00 Knjižnica Velenje
Vsi kupujemo, vsi prodajamo <i>Sejem rabljenih knjig.</i>
8.00 do 12.00 Tržnica pri Fontani piva Zeleno zlato
Podeželska tržnica v Žalcu
9.00 do 12.00 Mladinski center Žalec
Napihljiva igrala
11.00 do 13.00 Tehnopark Celje
Izdelaj trajnostnega straškota <i>Znanstvena delavnica; prijave na spletni strani Tehnoparka</i>
11.00 do 19.00 Stari grad Celje
Živa zgodovina na Starem gradu <i>Viteški tabor, klepet z grajsko damo, zabava z grajskim glumcem ..., tudi v nedeljo ob istem času</i>
12.00 Letni kino ob Škalskem jezeru
12. Festival nasledlega kita <i>Preplet glasbe, umetnosti, otroških delavnic, narave</i>
15.00 Nekdanja trgovina Salobir poleg PGD Dobje
Razstava ob 50. obletnici Pokaži, kaj znaš
15.00 Pred Kulturnim domom Dobje
Tradicionalna prireditiv Pokaži, kaj znaš
NEDELJA, 30. 7.
9.00 do 13.00 Travnik pri Domu kulture Velenje
Recikliraj! <i>Delavnice, Metal HeART Velenje</i>
9.00 do 18.00 Galerija Velenje
Izdelava grafitov <i>Delavnice, metal HeART Velenje</i>
PONEDELJEK, 31. 7.
9.00 do 13.00 Travnik pri Domu kulture Velenje
Časopisni besedoslov

<i>Delavnice, Metal HeART Velenje</i>
10.00 do 13.00 Galerija Velenje
Izdelava črno-belih razglednic <i>Delavnice, Metal HeART Velenje</i>
21.30 Ploščad pri Domu kulture Velenje
Vera, kriminalna drama <i>Zvezde pod zvezdami</i>
TOREK, 1. 8.
10.00 Tehnopark Celje
Na vroči strani Alp <i>Razstava o življenju v času podnebnih sprememb</i>
10.00 do 12.00 Vila Rožle Velenje
Poletni počitniški Živčav v sončnem parku <i>Ustvarjalne, delavnice, družabne igre, branje, športne dejavnosti ...</i>
10.00 in 17.00 Travnik pri Domu kulture Velenje
Torkove igrarije: Baby MetalDay <i>Delavnice, Metal HeART Velenje</i>
11.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Počitniško druženje <i>Voden ogled po razstavi Hermanov bonton in interaktivno raziskovanje za otroke</i>
11.00 do 13.00 Galerija Velenje
Poslikava obraza <i>Delavnica, Metal HeART v Galeriji Velenje</i>
SREDA, 2. 8.
9.00 do 13.00 Travnik pri Domu kulture Velenje
Delavnica senčil <i>Delavnica, Metal HeART na Festivalu Velenje</i>
10.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Ustvarjalna delavnica z Majdo <i>Brezplačna počitniška ustvarjalna delavnica, primerna za otroke od 5. do 12. leta.</i>
13.00 Galerija Velenje
Poslikava majic <i>Delavnica, Metal HeART v Galeriji Velenje</i>
17.00 Knjižnica Velenje, terasa pred knjižnico
Zabavna sreda: naredimo si poletni šopek
Razstave
Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: Žovneški postanejo grofje Celjski, do 30. 9., Lončar. Pečar. Umetnik. Franjo Felicijan, do 31. 8.

Knežji двореc: Ljubija, zaklad pod skalo, Od groba do groba – načini pokopa skozi čas, do nadaljnjega

Muzej novejše zgodovine Celje: Obrazi, do konca leta 2023, Hermanov bonton, do konca leta 2023, Lepota je ženskega imena, do 27. 10., spletne razstave: Biti ženska v času korone, Njena zgodba o vojni, do nadaljnjega, Stran pa ne bomo metal' občasna razstava o pogubnih navadah in boljših praksah, do 8. 2. 2024

Otroški muzej Hermanov brlog: Hermanov bonton, do konca leta 2023;

Krekov trg Celje: Peš po domačih krajih: popotni dnevnik Alme M. Karlin 1934–1936, do 31. 8.

Osrednja knjižnica Celje, razstavni prostor, II. nadstropje: razstava 130 let Savinjske železnice, avtor razstave Veni Ferant, do 31. 8.

Galerija sodobne umetnosti Celje: Hommage Tisnikarju. Zbirka koroške galerije likovnih umetnosti, do 1. 10.

Galerija Kvartirna hiša Celje: Viktor Povše, 90 let, razstava a akademskega slikarja in konzeruatorja specialista, do 31. 7.

Galerija Železarskega muzeja Teharje: fotografska razstava V jeklenem objemu Fotokluba Štore Steel, do 10. 9

Likovni salon Celje: razstava Jug v nas kustosinje Ive Kovač, do 27. 8.

Celjski mladinski center: razstava MEPI, do 22. 8.

Dvorec Novo Celje: razstava Dialog: živo – neživo ali o potovanju barve med svetlobo in temo, do 1. 10.

Park Žalec pri fontani piva: fotografska razstava Canonov program povezovanja generacij, do 30. 9.

Občinska knjižnica Prebold: razstava Spomini, likovna dela razstavlja Keiko Miyazaki, do 30. 8.

Galerija Zgornji trg Šentjur: Barvitih 24, redna letna razstava Društva likovnih ustvarjalcev Rifnik Šentjur, do nadaljnjega

Knjižnica Šentjur: likovna razstava akademske slikarke Elene Churnosove z naslovom Žalost vojne, do 31. 7.

Mestna galerija v Kulturnem centru Rogaška Slatina: Poletje 2023, likovna razstava Društva ljubiteljev likovne ustvarjalnosti Mavrica, do 3. 8.

Kostanjeva promenade v zdraviškem parku Rogaška Slatina: Rogaška Slatina skozi objektiv fotografa Josipa Pelikana, razstava ob stoletnici odprtja Pelikanovega fotografskega ateleja v Rogaški Slatini, do 31. 8.

Dom kulture Velenje: fotografska razstava Marjana Klepca, Risanje s svetlobo, 31. 8.

Muzej na Velenjskem gradu: Lejga, kamerat! Ne vštric, to naj gre gor, na star' grad!, do 1. 9.

Podhod Pošta Velenje: Srečno, kamerati in njihovo mesto!, te-

matska fotografska razstava ljubiteljskega fotografa Lojzeta Ojsterška (17. 6. 1933–10. 11. 2003), do 18. 8.

Galerija na prostem in razstavišče Standard Velenje: Z dobro energijo naprej!, razstava najpomembnejših projektov za lokalno skupnost MOV, do 31. 8.

Podhod Pesje: razstava 65 stvari o Muzeju Velenje, do 30. 11.

Razstavišče Standard Velenje: Z dobro energijo naprej!, razstava najpomembnejših projektov za lokalno skupnost MOV, do 31. 8.

Muzej premogovništva Slovenije Velenje: Vezna soba: Velenjske glinene ploščice – Herbarij, brezčasni zapis narave avtorice Kate Laštro, do 30. 11., **Črna garderoba:** Slike, likovno združenje Čakovec, do 31. 8., **podzemni del muzeja 1:** Podzemni Nezemljani – Stane Špegel, razstava skulptur, do 30. 11., **Ligijev salon – janski del salona:** razstava Poetična podzemna proga – poezija na predstavitvenih tablah avtorjev, ki so ustvarjali v podzemlju: Tatjana Pregl Kobe, Zlatko Kraljič, Božica Jelušič, Tomaž Letnar, Kristian Koželj, Vlado Poreduš in Stojan Špegel, do 30. 11., **Muzejski park:** Rudarji, fotografska razstava Aleksandra Kavčnika, do 30. 11., **Velenjski grad:** razstava ob 65-letnici Muzeja Velenje Lejga, kamerat! Ne v štric, to naj gre gor, na star' grad!«, do 1. 9.

Atrij velenjskega gradu: 70 let slovenske planinske poti, gostujoča razstava Slovenskega planinskega muzeja in Planinske zveze Slovenije, do 4. 8.

Galerija Velenje: razstava Carol Muthiga-Oyekunle: Armour/Amour, do 26. 8.

Knjižnica Velenje: Osrednje razstavišče: bazena Šaleške doline, razstava dveh nekdanjih legendarnih bazenov, do 30. 7., Sončna stena: Ujete energije v slikah, razstava mandal in energijskih slik Petre Štumberger, do 30. 7., Domoznanski oddelek: razstava gledaliških plakatov in gledaliških listov, do 31. 8.; Mladinska soba: razstava dijaških likovnih izdelkov umetniške gimnazije likovne smeri ŠC Velenje, do 31. 8., Steklena dvojčka: Bralec poletja: Damijan Kljajič, do 31. 8., Otroški oddelek: V igri se rodi prijateljstvo, razstava likovnih del otrok Vrtca Velenje, do 31. 8.

Velenjska plaža ob čolnarni: Nekoč je bilo turistično jezero, razstava razglednic Velenjskega jezera zbiratelja Frenka Špilerja, do 31. 8.

Podhod pri Vili Bianci Velenje: Mesto se spominja, fotografska razstava, do 31. 8.

Razstavišče Vila Bianca Velenje: Nova ustvarjalna jutra, razstava Draga Šumnika, do 2. 8.

Avla MO Velenje: Fotografske podobe Velenja, fotografska razstava Miroslava Brešarja, do 27. 8.

www.radiocelje.si

Discomania

Vsak petek ob 18.00 na Radiu Celje!

V živo z živo!

Podjetje NT&RC, d.o.o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,

telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktor: Drago Slameršak

Tisk: Salomon, d. o. o.

Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5-% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Manca Mirnik
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Saša Pukl
E-mail: radio@nt-rc.si, **v studiu:** info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Barbara Furman, Janja Intihar, Špela Ožir, Eva Rudman, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si
Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 13,71 EUR (4 izvodi) oz. 17,16 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 363,96 EUR. Številka transakcijskega računa pri NOVA KBM: SI56 0400 1005 0141 617. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144, **e-pošta:** oglasi@nt-rc.si

Vsak obiskovalec gostinske verige Mediabar z nakupom pijače, ne pa hrane in cigaret, prejme določeno število točk, za katere lahko dobi brezplačen izvod revije, časopisa ali knjižank. Vsak tiskan izvod ima na naslovnici označeno vrednost v točkah. Za vsak porabljen evro stranka pridobi eno točko. Več informacij o gostinski verigi Mediabar na www.mediabars.si.

Tišino pregloboko si pustil,
v srcu nikoli nas ne boš zapustil.
Odšel si tiho, zaspal si mirno.
Zdaj za tebe molimo,
se z mislimi mirimo.
Vsa toplina tvojega srca med nami
pustila je ljubezen.
Na žalost od nas vzela te je bolezen.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi očeta, dedija, brata, tasta in strica

MARTINA LEŠKA

iz Košnice 52b, Celje
(4. 11. 1947–8. 7. 2023)

se iskreno zahvaljujemo za podarjene sveče, cvetje, denar-
no pomoč, svete maše in izrečena sožalja. Hvala govorniku
g. Piklu, duhovnikoma, pevcem kvarteta Srce, godbi Liboje,
g. Daniju Kmetcu, podjetjem Zavarovalnica Sava, Pošta
Laško in SŽ Celje. Zahvaljujemo se vsem, ki ste bili del
njegovega življenja in vsem, ki ste ga imeli radi.

Žalujoči vsi njegovi, ki smo ga imeli zelo radi

478

OSMRTNICA

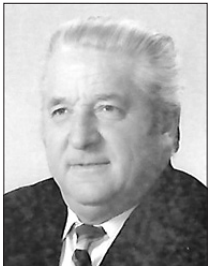
V 91. letu se je poslovila dolgoletna članica Društva proti
mučenju živali Celje

IRENA VOLGEMUT

Bila je ljubiteljica živali, zato je velik del svojega življenja
posvetila skrbi zanje. V DPMŽ Celje je bila mnogo let ne-
precenljiva kot tavnica in prostovoljka. Ohranili jo bomo
v lepem spominu.

DPMŽ Celje

n

»Težko je pozabiti človeka,
ki ti je bil drag,
še težje je izgubiti ga za vedno,
a najtežje je naučiti se živeti brez
njega.«

V SPOMIN

Minilo je dve leti žalosti,
kar te ni več med nami, dragi mož
Ivan, ati, dedi, tast in stric

IVAN TRATNIK

Zlateče 9a, Nova Cerkev
(25. 1. 1937–28. 7. 2021)

Vsem, ki postojite z lepo mislijo ob njegovem grobu –
pristrčna hvala!

V globoki žalosti z ljubeznijo v spomin, njegovi
domači.

474

Ko tvoje zaželim si bližine,
gremo tja v mirni kraj tišine.
Tam srce se tiho zjoče,
saj verjeti noče, da te med nami ni več.
Le delo, veselje in trpljenje
tvoje so bili življenje
pri nas pa ostala je praznina
in velika bolečina.

V SPOMIN

Minilo je pet let, kar nam je zaradi bolezni za vedno
zaspala naša draga žena, mama, babica, prababica,
sorodnica in prijateljica

ANICA KRIŽNIK roj. FLIS

iz Drapšinove ulice 7 v Celju
(28. 3. 1937–8. 7. 2018)

Kogar imaš rad, nikoli ne umre, le daleč, daleč je, a v naših
srcih vedno je.

Hvala vsem, ki se je spominjate!

Vsi tvoji, ki te zelo pogrešamo: mož Rudi, hči Romana
z družino, hči Simona z družino in Ivan Brežnik

468

MOTORNA VOZILA

PRODAM

SUBARU Impreza 1,5, limuzina – 4WD + re-
duktor, letnik 2009, prevoženih 180.000
km, registriran do 3. 2. 2024, delno ka-
ramboliran, vozen, prodam. Telefon 031
458-204.

469

OPREMA

PRODAM

PRALNI stroj Gorenje, dobro ohranjen (še v
garanciji), prodam. Telefon 070 435 422.

475

ŽIVALI

PRODAM

NESNICE rjave, grahaste, črne pred nesnostjo.
Brezplačna dostava. Prodaja tudi na Vran-
skem. Vzreja nesnic Tibaot. Telefon (02)
5821-401.

n

TELETA simentalce, stare 1 mesec, prodam.
Telefon 041 250-812.

476

DVE kozi, srnaste mlečne pasme, stari 4 me-
sece, za nadaljnjo rejo, prodam. Telefon
041 980-188.

L39

KUPIM

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajer-
ski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon
040 647-223.

p

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

RDEČE vino modra frankinja in žametna črni-
na, po zelo ugodni ceni, prodam. Telefon
041 284-127.

460

BELO in rdeče vino mešanih sort, cena 1
EUR za liter, ter orehova jedra, prodam.
Telefon 031 768 175.

471

PŠENICO avstrijsko trdenko za najboljši bio
kruh, prodam. Telefon 041 250-812.

476

BELO vino, prodam. Telefon 070 866-705.

477

OSTALO

PRODAM

SUHA bukova drva in vino z brojde izabela,
prodam. Telefon 031 851 448.

470

RAZNO

KOŠNJA zelenic, strmin. Zvonka Korošec, s.
p., Cesta kozjanskega odreda 49, Šentjur,
telefon 070 711-680.

p

Smrti

Celje

Umrli so: Miroslav SLO-
KAN iz Celja, 71 let, Marjan
CENTRIH iz Griž, 71 let, Lju-
dmila KRAJNC s Polzele, 85
let, Anastazija BAŠA iz Celja,
89 let, Cvetka Terezija MAR-
TINEC iz Celja, 72 let, Franc
KOS iz Celja, 87 let, Valbur-
ga ARCET iz Vitanja, 91 let,
Karol FILIPČIČ iz Celja, 80
let, Natalija KOREN iz Štor,
56 let, Štefanija RANČIGAJ
iz Gomilскеga, 85 let, Frida
GOLOB iz Šmartna ob Paki,
77 let, Angela GOLOB iz Sol-
čave, 91 let, Nataša ZAMER-
NIK iz Luč, 53 let, Janez BLA-
ZINŠEK iz Rožnega vrha, 89
let, Daniela RAMSKUGLER

Poroke

Celje

Poročila sta se: Sara KE-
DAČIČ iz Velenja in Sašo VI-
ŠNJAR z Dobrne.

Laško

Poročili so se: Katja LANE-
GER iz Turja in Matjaž HABE
iz Breznega, Ida MAJHENIČ
in Tomaž PREVORČIČ, oba z
Vranskega.

Žalec

Poročili so se: Cecilija
POVH in Srečko HOČE-
VAR, oba iz Zibike, Jerneja

BURGER iz Šmihela in Nejc
GMAJNIČ iz Pongraca, Po-
lonca ZAPONŠEK in Marko
ZABUKOVNIK, oba iz Dobri-
ča, Nika ŠPOLJAR iz Velenja
in Aljaž KODRUN iz Mislinje,
Saša MENCIN in Klemen
AVSEC, oba iz Ljubljane, Ana
STROPNIK in Dejan PUŠNIK,
oba iz Hramš, Lea IRŠIČ in
Martin LOČIČNIK, oba iz Zg.
Grušovelj.

Velenje

Poročila sta se: Polona
PLAZNIK iz Šoštanja in David
GREGORC iz Velenja.

VODOVOD KANALIZACIJA

JAVNO PODJETJE, d.o.o., Lava 2a, 3000 Celje

Predvidena praznjenja po
naseljih v avgustu 2023

- ☒ KOŠNICA PRI CELJU
- ☒ TREMERJE
- ☒ CELJE
(BREZ NASELJA ZAGRAD)

Tel.: (03) 42 50 300

radio celje

Vsak četrtek ob 20.00
na programu
VTV - Vaše televizije

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najvisza

ZAHVALA

Ob boleči izgubi
dragega partnerja in bratranca

STANISLAVA GORJANA

iz Vojnika
(2. 9. 1956–18. 7. 2023)

se iskreno zahvaljujemo vsem in vsakemu posebej za
izražena pisna in ustna sožalja, darovano cvetje in sveče
ter plačane maše. Hvala vsem, ki ste ga pospremili k več-
nemu počitku. Iskrena hvala sosedu Jožetu Videnšku za
nesebično pomoč v času bolezni. Hvala Prostovoljnemu
gasilskemu društvu Vojnik za žalno sejo in organiziran
pogreb, Mileni Jurgec za lepe poslovilne besede, Marini
in Franju za odpete pesmi in glasbeniku za odigrano
melodijo. Hvala župniku Antonu Pergerju za opravljen
obred in Pogrebni službi Raj.

Žalujoči Jožica in Milan z družino ter ostalo
sorodstvo

479

iz Celja, 90 let, Jožefa PEKA-
ROVIČ iz Celja, 77 let, Jakob
KLADNIK iz Laškega, 86 let,
Leopold BEZGOVŠEK iz Go-
tovelj, 81 let, Terezija KRO-
PEC iz Vojnika, 78 let, Marija
MARTINC iz Celja, 84 let,
Gorazd Ferdinand NARDIN
iz Celja, 89 let.

Laško

Umrli sta: Ivana CELIN-
ŠEK iz Brstovnice, 94 let, Ivan
LUČIČ iz Laškega, 85 let.

Žalec

Umrli so: Janez OPREŠNIK
iz Prebolda, 39 let, Martin PE-
VEC iz Petrovč, 90 let, Vinko

STERNAD iz Migojnic, 83 let,
Milena CINK iz Žalca, 93 let,
Anton JELEN iz Loke, 72 let,
Neža SKOČAJ iz Sv. Lovren-
ca, 88 let, Ladislava Marija
ZUPANC iz Založ, 92 let.

Šentjur

Umrli so: Ljudmila HER-
MAN iz Tratne pri Grobel-
nem, 94 let, Štefan POLŠAK iz
Hrastja, 61 let, Štefan FRECE
iz Babne Reke, 93 let.

Velenje

Umrli sta: Marija HUDEJ
iz Šoštanja, 92 let, Vendel BE-
LEC iz Velenja, 81 let.

POSTANI NAROČNIK!

novi tednik

NAROČIM

IN NA IZLET

BREZPLAČNO

ODHITIM

Vsi, ki boste **julija naročili Novi tednik**, boste odšli **BREZPLAČNO** na izlet na **SV. VIŠARJE IN ZELENCE**. Obstoječi naročniki Novega tednika lahko izkoristite 5-odstotni popust na izlet.

novi tednik

Več

<https://www.novitednik.svet24.si/>

15. 8. 2023

SVETE VIŠARJE IN ZELENCE

15. avgusta se bomo zapeljali do Žabnic, od koder se bomo s kabinsko žičnico povzpeli do vrha gore Sv. Višarje, ene prvih slovenskih božjih poti, kjer se srečujejo verniki treh narodov. Nahajajo se ob tromeji Slovenije, Avstrije in Italije. Cerkev je poznana po kipu Marije in po freskah, ki jih je naredil slikar Tone Kralj. Ob poti se bomo ustavili na Zelencih, kjer se nahaja talni izvir, ki si ga je utrla Sava Dolinka. Na Zelencih se voda pokaže v obliki jezera, ki v globino meri približno dva metra in je zelene barve, po kateri so dobili ime. V ceno je vključeno kosilo. Z nami na poti bo tudi muzikant, ki bo poskrbel, da vam bo izlet ostal še v lepšem spominu.

CC CINKARNA

150 LET

Razstava fotografij ob 150-letnici Cinkarne Celje

“Cinkarna skozi oči mojstra Pelikana”

Razstava je na ogled v Fotohiši Pelikan (Razlagova ulica 5, Celje) po predhodni najavi v Muzeju novejši zgodovine Celje.

Odprta bo do konca septembra 2023.

Foto: Josip Pelikan

Mestni fotokronist **Josip Pelikan** je med letoma 1920 in 1970 v objektiv ujel številne trenutke, dogodke in posameznike, ki so pomembno zaznamovali zgodovino Cinkarne Celje. Nekatere fotografije so na ogled prvič in ponujajo edinstven vpogled v tovarno pred pol stoletja.

mnr
muzej novejši zgodovine | celje

Zlatomašnika pred polzelskim občestvom

Edinstven dogodek v kraju

Na Polzeli zlata maša dveh sošolcev

Letošnji 23. julij se je za polzelsko župnijo vpisal v zgodovino. Ni tako pogosto, da ima župnija svojega zlatomašnika. Na Polzeli imajo letos – najverjetneje prvič in zadnjič v zgodovini – kar dva. Rojena Polzelana Mirko Škoflek, ki je dolgoletni župnik v Šempetru v Savinjski dolini, in Drago Svetko, ki živi v Župniji sv. Jakoba v Šentjakobu v Črnučah, letošnje poletje praznujeta 50-letnico maševanja. Župnija sv. Marjete na Polzeli je župnijski praznik združila z njunima zlatima mašama.

BINA PLAZNIK

Polzelani so praznik obeležili s sveto mašo na prostem, oba zlatomašnika je pred cerkev pripeljala kočija z dvema črnima konjema. Zlata maša za župnika predstavlja poseben mejnik v življenju, ki obe-

ležuje dolgo obdobje bogatih izkušenj, doživetij, izmenjevanja dobrega in slabega ter s tem predstavlja neprecenljiv vir osebne in duhovne rasti. V petdesetih letih naštejemo povprečno 18.250 dni in naj-

manj toliko maš sta naštel zlatomašnika vsak posebej ter še kakšno za povrh.

Pomen zlote maše

Za Mirka Škofleka zlata maša pomeni čudovit jubilej, za katerega ni pričakoval, da ga bo dočakal: »Ko sem v otroštvu videl kakšnega zlatomašnika, se mi je zdel precej v letih (smeh). Zdaj pa se ne počutim tako star, počutim se čisto v redu in petdeset let je, Bogu hvala, minilo.« Drago Svetko doda: »Naš profesor Janžekovič v Ljubljani je ob svoji zlati maši dejal, da

z leti odkrivaš, ne da si ti zlat, ampak da imaš zlato v rokah. In to je tudi bistvo. Bolj ko se bližam zlati maši, vidim, da je res maša zlata in ne jaz. Sem pa hvaležen Bogu, da sem bil izbran za to.«

Čudovit sprejem v kraju

Krajanji s svojim župnikom Urbanom Lesjakom na čelu so za svoja nekdanja sokrajana pripravili pravi praznik. Ob tej priložnosti je zlatomašnika pred cerkev pripeljala elegantna kočija z vprego dveh konjev kmetije Lukman iz Tabora, od krajanov sta v dar prejela mašna plašča. Uvodni nagovor je imel Marko Slokar, predstavnik župnijskega pastoralnega sveta, ter vsem trem župnikom podaril slike domačih umetnikov cerkve sv. Marjete. Z obiskom in s pozdravnim govorom sta zlatomašnika počastila tudi Jože Kužnik, župan Občine Polzela, in Igor Pungartnik, podžupan Občine Polzela, ki sta jima predala darila ob praznovanju. Vsi so se jima med drugim zahvalili za dolgoletno opravljanje njunega poslanstva. Mirko Škoflek je povedal: »Mislim, da krajanom to ogromno pomeni. Že v svoji župniji sem bil zelo presenečen nad takšnim številom ljudi, ki so me v Šempetru 9. julija počastili z obiskom. To me je navdalo z radostjo, saj še obstajajo ljudje, ki cenijo prave vrednote, kot so ljubezen, prijateljstvo in povezanost.« Drago Svetko je dodal: »Ravno ta povezanost je ključna. Vsi se veselijo. Mene navdajajo z veseljem vsa ta praznična okrasitev, vaja, ki smo jo imeli, ti nasmeški ljudi, ki so naju pozdravili, pogostitev, vse to kaže, da nekaj nedoločnega zagrabi človeka od navznoter. To so trenutki, ki te dvignejo, osrečijo, povežejo in potem so sadovi vidni. Zlata maša je zares zlata, ko je okrašena z dobro voljo vseh župljanov, glasbo, s pesmijo in z zvonje-

njem, kombinacija vsega tega ustvari pravi praznik.«

Spomini na domači kraj

»Ne glede na to, kje službuješ, je rojstna župnija vedno v mislih na prvem mestu. Še vedno čutim hvaležnost in povezanost do polzelske župnije,« razmišlja Škoflek. Svetko doda: »Kar nekako v genih ti ostane tisto, kar so značilnosti domače župnije. Jaz sem tako trmast, kot smo vsi Savinjščani, in to je ravno tisto, kar nas potem lahko tudi poveže z drugimi ljudmi. Smo malce na hribu, česar sem vajen, saj sem doma iz Podvina pri Polzeli, in tudi ljudje tam so mi čisto podobni, se kdaj s čim ne strinjajo, ko pa se pogovorijo in ugotovijo, da je nekaj dobro, zagrabijo in naredijo, kar je treba. Skratka, sodelujmo, zmagujmo!«

Nova in zlata maša

Kakšna se jima zdi razlika med novo in zlato mašo? Mirko Škoflek pove, da opazi veliko razliko: »Ob novi maši sem bil nekoliko prestrašen, nisem vedel, kaj me čaka, čeprav so nas v času študija dobro pripravljali na vse. Tudi prvo službeno mesto sem prevzel z velikim strahom in odgovornostjo. Zlata maša predstavlja predvsem zahvalo za vsa leta nazaj. Še danes po toliko letih me je strah stopiti pred občestvo, ker imam včasih občutek, da česa ne bom znal povedati, kot bi želel. Ampak gre.« Tudi Drago Svetko je izrazil, da je ob novi maši čutil nekakšno strahospoštovanje in odgovornost ter obenem veselje in hvaležnost.

Po maši sta sledila skupinsko fotografiranje ter pogostitev v šotoru, kjer je prisotne pozdravila pihalna godba Kulturnega društva Cecilija. Praznovanja se je udeležilo približno štiristo ljudi. In po besedah župljanke Andreje Lesjak, ki je ves čas pomagala pri organizaciji, so vsi prisotni praznično zadihali kot živa skupnost, kar jih je navdalo s posebnim veseljem in zadoščenjem.

Foto: Bina Plaznik

Med sočnimi dobrotami

Str. 24-25

Življenje, prežeto z ustvarjalnostjo

Str. 26

Sultan med bureki

Str. 32-33

Primarij Janez Poles, kardiolog in dolgoletni direktor Bolnišnice Topolšica

»Naš zdravstveni sistem potrebuje boljšo organizacijo dela«

V zgodnjih popoldanskih urah naju je s fotografijnjo v svoji ordinaciji v Bolnišnici Topolšica sprejel sproščen in nasmejan. Ni me presenetilo, saj sem slišala, da ga imajo bolniki radi predvsem zaradi prijaznosti in optimizma. Čeprav bi lahko že nekaj let užival v pokoju, še vedno prihaja na delo v bolnišnico, ki jo je 22 let tudi vodil. »Morda bo slišati kot obrabljena fraza, toda belo zdravniško haljo si še vedno oblačim zato, ker imam rad svoj poklic. In ker spoštujem svoje bolnike,« je pojasnil primarij Janez Poles, specialist interne medicine, kardiologije in vaskularne medicine, ki se je za enega najbolj zahtevnih in odgovornih poklicev odločil že v osnovnošolskih letih. Takrat je umrl njegov šestmesečni bratec.

BARBARA FURMAN

Veliko otrok zdravnikov se odloči za zdravniški poklic. Njegova starša nista bila zdravnik, a vendar se je že zelo zgodaj odločil, da bo življenje posvetil medicini. Njihovo družino je zaznamovala boleča izguba mlajšega brata. Šest mesecev je bil star, ko je umrl zaradi virusne infekcije pljuč. Doma so se pogosto pogovarjali o tem, kako bi mu morda lahko rešili življenje, če bi imeli na voljo učinkovita zdravila. Zelo se mu je usidral v spomin tudi obisk zdravnika, starejšega gospoda, ki ga je obiskal, ko je pri štirih letih zbolel, in mu je predpisal zdravila. »Spomnim se obrisov zdravnikove podobe v mračni podstrešni sobi stanovanja. Sicer pa sem bil radoveden otrok, rad sem se učil, morda sem bil celo preveč ubogljiv. Že v tretjem razredu osnovne šole sem v šolskih spisih omenjal, da bom postal zdravnik. Nisem si premislil. In ni mi žal,« je povedal uvodoma.

Z družino ste se iz Slovenj Gradca, kjer ste se rodili, zaradi očetove službe za nekaj let preselili v Slovensko Bistrico in od tam v Velenje, kjer živite še danes.

Oče je bil policist. Službeno so ga premeščali iz kraja v kraj, z njim se je selila vsa družina. Mama je bila kuharica, izučila se je pri priznanem kuharskem mojstru Ivanu Ivačiču. Po drugem porodu je ostala doma in se je v celoti posvetila družini. Ljubeče je skrbela, da je bilo v družini vse tako, kot mora biti. Prva leta smo živeli v romantični vili pod gradom v Slovenj Gradcu, potem smo se preselili v Slovensko Bistrico, živeli smo nad postajo takratne ljudske milice. Takrat sem dobil prvo kolo, ki me je neizmerno osrečilo. Ko je oče dobil službo v Velenju, smo se ponovno preselili. V tistem obdobju se je v Velenju na veliko gradilo, mesto je dobivalo svojo podobo. Spomnim se, da so se družine lahko uvrščale na seznam prosilcev stanovanj, če so opravile 270 ur udarniškega dela. Vsi smo delali. Tudi jaz sem pomagal. Kot sedemletni fantič sem delavcem nosil vrč z malinovcem ali jabolčnikom, da so se lahko odžejali.

Kot ste omenili v uvodu, ste uresničili svojo otroško željo in postali zdravnik. Leta 1980 ste se kot specialist interne medicine, kardiologije in vaskularne medicine zaposlili v Bolnišnici Topolšica, ki ste jo od leta 1985 do 2007 tudi vodili. Menda ste kot direktor te ustanove pred več leti tožili Zavod za

zdravstveno zavarovanje Slovenije. To je bila prva tožba bolnišnice proti zdravstveni zavarovalnici. Zakaj ste se odločili zanjo?

Tožbo oziroma arbitražni postopek smo sprožili, ker je bila Bolnišnica Topolšica vrsto let finančno podcenjena. Cene bolnišničnih storitev smo imeli najnižje v Sloveniji, tudi kadrovske smo bili podhranjeni. Ker naši pozivi k normalizaciji razmer niso zaglegli, smo se odločili za arbitražo. Opogumili smo se tudi zato, ker so nam predstavniki ministrstva za zdravje zagotovili, da nas bodo v arbitražnem postopku podprli. V njem je bila poleg bolnišnice in ministrstva za zdravje tretji partner zdravstvena zavarovalnica. A smo doživeli hladen tuš, saj se je v postopku arbitraže predstavnik ministrstva kljub zagotovitvi podpore postavil na stran zavarovalnice. Vložili smo tožbo proti zavarovalnici, po desetih letih pa so nam na sodišču povedali, da se na sklep

arbitraže ni mogoče pritožiti. Tako mi je preostala le civilna tožba proti članom arbitražne komisije, a se zanjo nisem odločil. Tudi zato, ker smo financiranje bolnišnice le nekako uspeli urediti.

»Opažam, da vedno več ljudi posega po alternativnih metodah zdravljenja, kot je homeopatija. Temu ne nasprotujem. Dejstvo je, da je k bolniku treba pristopati celostno, tudi psihični vidik človeka je zelo pomemben v procesu zdravljenja.«

Znano je tudi, da so predstavniki države Bolnišnico Topolšica kar nekajkrat namestili ukiniti. Kakšne argumente so navajali?

Prvi poskus ukinitve bolnišnice je bil leta 1987, takratni odločevalci na državni ravni so menili, da na območju, na katerem sta bolnišnici Celje in Slovenj Gradec, tretje ne potrebujemo. Vendar se je takratna lokalna politična oblast v Velenju temu uprla. In do ukinitve ni prišlo. Nekaj let kasneje so v Splošni bolnišnici Celje predlagali, da bi oddelek za pulmologijo naše bolnišnice prestavili k njim, interni oddelek pa bi si razdelili bolnišnici v Celju in Slovenj Gradcu. Takšni pobudi so se uprli številni prebivalci Zgornje Savinjske in Šaleške doline, zbrali so številne podpise pod peticijo proti načrtovanim spremembam. Ker je Bolnišnica Topolšica dokazovala tudi dobre rezultate dela, smo vse poskuse ukinitve in reorganizacije z uspešno in s predano ekipo sodelavcev vedno nekako prebrodili.

Vaše opravljanje direktorske funkcije se je končalo leta 2007, ker ste nasprotovali ideji, da bi Bolnišnica Topolšica postala negovalna bolnišnica.

Temu sem se kot direktor odločno uprl, zato se leta 2007 na razpis za nov direktorski mandat nisem prijavil. A sem ostal v bolnišnici in sem se lahko še v večji meri posvetil svojim bolnikom. Po srcu sem in ostajam zdravnik. To je moje temeljno poslanstvo.

Pred leti so vas vabili na ministrstvo za zdravje, ponu-

jeno naj bi vam bilo tudi vodenje Splošne bolnišnice Celje. Je to res?

Bilo je daljnega leta 1978, ko me je velenjska lokalna politika predlagala za ministra za zdravje, a brez mojega privoljenja. (smeh) Res je tudi, da so me leta kasneje vabili, da bi prevzel katero od funkcij na ministrstvu za zdravje, vendar me to ni nikoli zanimalo. Pri takšnih povabilih sem vedno poudarjal, da sem zdravnik in da želim opravljati zdravniško delo. Spomnim se, da me je nekdaj minister za zdravje dr. Božidar Voljč na družbenju zdravnikov s sopro-

Kardiolog Janez Poles je pred sedmimi leti preživel srčni infarkt.

Rek – kovačeva kobila je vedno bosa – pri njem ne velja, saj posveča pozornost zdravemu načinu življenja. Poudarja, da je nordijska hoja ena najbolj naravnih in varnih telesnih dejavnosti.

gami predstavil kot kolega, ki vodi Bolnišnico Topolšica, ki je zanj premajhna. In sem mu odvrnil, da Bolnišnica Topolšica zame ni premajhna, ampak je moj izziv. Kljub temu me je kasneje povabil na pogovor in mi ponudil vodenje celjske bolnišnice, a sem ponudbo zavrnil, saj sem ocenil, da ob vodenju tako velike bolnišnice ne moreš biti dober direktor in zdravnik obenem.

Odnosi med bolniki in zdravniki se ves čas spreminjajo, ker se oboji spreminjajo. Pravite, da so bolniki vedno bolj zahtevni. Je to dobro?

Bolniki so vedno bolj zahtevni, ker imajo vedno več znanja, vendar prihajajo v ordinacijo tudi s številnimi nepreverjenimi informacijami s spleta. V te informacije verjamejo. Za vsako zdravilo jih zanimajo stranski učinki. Zato sem zadnjič vprašal svojega bolnika, ko-

dobro organizacija bo reševala življenja – sem si mislil: »Kakšna organizacija neki?« Zdravniki smo vendar najbolj pomembni! Danes, po desetletjih dela v zdravstvu, se s to trditvijo popolnoma strinjam. Leta in leta neuspešno iščemo pot do boljšega zdravstvenega sistema. Nič nam ne koristi, da imamo na voljo 6.200 specialistov in malo več kot 7 tisoč zdravnikov, če lahko vsak dela, karkoli želi in kjerkoli.

Kaj mislite s tem?

V mislih imam predvsem mlade zdravnike različnih specializacij, ki predvsem zaradi boljšega zaslužka odhajajo v tujino. Prost pretok delovne sile. Mar res? Morda mi bo kdo očital, da razmišljam stereotipno, toda gledam skozi prizmo bolnika, ki sofinancira zdravstvo in s svojim denarjem tudi obraževanje zdravnikov. Zato prost pretok delovne sile ne more biti za vse samoume-

»Leta in leta neuspešno iščemo pot do boljšega javnega zdravstvenega sistema. Denarja v slovenskem zdravstvu je dovolj. Menim, da potrebujemo predvsem dobro organizacijo dela.«

domov, me je soproga odpeljala v velenjski zdravstveni dom, kjer so laboratorijski izvidi pokazali, da sem doživel srčni infarkt. Hitro so me odpeljali v celjsko bolnišnico, od tam v UKC Maribor, kjer so mi uspešno vstavili dva stenta. Ja, tako sem postal srčni bolnik. Srčno upam, da bom še dolgo med njimi.

Kako sicer skrbite za zdravje in dobro počutje?

Kot zdravnik moram biti svojim bolnikom za zgled, saj jih med drugim navdušujem za zdrav način življenja. Skrbim za redno gibanje in s kakovostno prehrano, stresu pa se mi ni vedno uspelo izogniti. Ko sem bil direktor bolnišnice, sem se zaradi pogostega stresa nekoliko zapustil in pridobil odvečno telesno težo. A sem jo hitro ponovno izgubil. Sicer pa imamo v naši družini že od nekdaj vsi radi šport. Zato ne preseneča, da je bil mlajši sin Peter v mladosti državni reprezentant v teku na 400 metrov z ovirami. Vrsto let sem delal v ambulantni za športne ekipe, bil sem tudi svetovalec za treninge in prehrano športnikov. Do lani sem opravljal zdravniške preglede motornih pilotov, jadralcev, pilotov motornih in jadralnih letal, padalcev, balonarjev in potapljačev. S soprogo sicer redno nordijsko hodiva in kolesariva, pozimi pa tečeva na smučeh.

Ste tudi promotor in učitelj nordijske hoje. Komu jo priporočate in zakaj?

Pri planinski oziroma pohodniški hoji pohodne palice polagamo pred sebe in se nanje naslanjamo. Pri nordijski hoji uporabljamo drugačne palice, ker je način hoje drugačen. Palice uporabljamo za odziv, zato med hojo razgibamo bistveno več mišic kot pri navadni hoji. Če pri navadni hoji aktiviramo približno 55 odstotkov mišic, jih pri nordijski 95 odstotkov. Nordijska hoja je ena najbolj naravnih in varnih telesnih dejavnosti.

Omenili ste sina Petra, ki je znana televizijska osebnost, starejši sin Rok je arhitekt. Ste si želeli, da bi kdo od njiju izbral študij medicine?

Ne, z ženo nisva imela nikakršnih pričakovanj. Želela sva le, da bi si izbrala poklic, ki ju bo osrečeval. In to se je tudi zgodilo. Delo, ki ga opravljata, ju osrečuje, in to je najbolj pomembno. Ko se je Rok odločal za študij, mi je iskreno rekel, da sicer spoštuje zdravniški poklic, a da ni pripravljen vse življenje sprejemati bremena drugih ljudi na svoja pleča. Ker bi si, je dejal, vse jemal preveč k srcu. Danes je uspešen arhitekt; to ni le njegov poklic, ampak tudi njegov konjiček. Zaradi tega sem tudi jaz srečen. Peter je bil v primerjavi z Rokom bolj živahen otrok. Odločil se je za študij ekonomije, potem je nekega dne šel na avdicijo za televizijskega voditelja. Uspešno jo je opravil in tako še danes ostaja v medijskem svetu. Dokler je on zadovoljen, sem tudi jaz. Bolniki mi večkrat rečejo, da Petra radi gledajo. In to, priznam, rad slišim. A najbolj sva z ženo vesela, da sta si ustvarila prijetno družinsko življenje, saj imava štiri vnukinje, ki nama lepšajo jesen življenja. Veste, moja žena si je želela hčerko, a se ji želja ni uresničila. Zato je toliko bolj vesela vnukinj. (smeh)

Čeprav ste se že pred leti upokojili, še vedno delate. Zakaj?

Ker imam rad zdravniško delo. Ker spoštujem svoje bolnike. In ker mi to dopušča zdravje. Ko sva bila z ženo na obisku pri sorodnikih v Avstraliji, sem bil presenečen, da so pri dopolnjenem 60. letu vsi že upokojeni. Potem delajo, če želijo. In mnogi še vedno delajo, ker se tako čutijo koristne. Delajo tisto, v čemer so res dobri. Tako koristijo sebi, delodajalcu in družbi nasploh. In še nekaj me je prijetno presenetilo – vsi želijo delati prostovoljno. V tem uživajo. Takšna miselnost in srčna kultura bi morali biti bolj prisotni tudi pri nas.

Česa vas uči življenje? Kaj se vam zdi najbolj pomembno?

To, da si pošten do sebe in drugih. Da se zavedaš, da imaš le eno življenje in ga je treba kakovostno preživeti. In da si predvsem človek, šele potem vse drugo.

Foto: Metka Majcen

»Ko sem doživel srčni infarkt, so se mi v mislih pojavili številni bolniki s prebolelim infarktom, tudi oče, ki sem ga moral pred leti, tik pred prihodom v bolnišnico oživljati.«

liko let je poročen. »Petindvajset,« je odgovoril. »In je vedno vse v redu?« sem nadaljeval. In je rekel, da ni. »Ste vprašali takrat matičarja, kakšni bodo stranski učinki zakonske zveze?« (smeh) Veste, vsako zdravilo ima poleg pozitivnih tudi negativne učinke. Zdravniki moramo vedno znati presoditi, katero zdravilo bo kljub nekaterim neželenim učinkom vendarle učinkovito pripomoglo k zdravljenju. Pomembno je tudi, da bolnik odgovorno sodeluje pri zdravljenju, da prevzame del odgovornosti. Opažam, da vedno več ljudi posega po alternativnih metodah zdravljenja, kot je na primer homeopatija. Temu ne nasprotujem, bolnikom pa svetujem, naj ne vztrajajo v nedogled, če ne opazijo želenih učinkov. Dejstvo je, da je k bolniku treba pristopati celostno, tudi psihični vidik človeka je zelo pomemben v procesu zdravljenja.

Zakaj je javni zdravstveni sistem v naši državi zabredel v tako globoko krizo?

Denarja v slovenskem zdravstvu je dovolj. Menim, da potrebujemo dobro organizacijo dela. Včasih nisem menil tako. Ko sem med služenjem vojaškega roka na vходу sanitetno-oficirske šole opazil napis – Ne medicina,

ven. Dober nogometaš lahko gre iz kluba, ko dobi izpisnico. To pomeni, da mora klub, ki ga prevzame, plačati neko vsoto klubu, ki ga je vzgojil. Zato menim, da so tudi ti isti zdravniki, ki jih je pomagala izobraziti družba, dolžni pomoč temu narodu vrniti. Ne nazadnje sem bil tudi jaz specializant in v moji pogodbi je pisalo, da sem po končani specializaciji dolžan štiri leta delati v matični ustanovi. V nasprotnem primeru bi moral vrniti stroške izobraževanja.

Srčni bolnik ste. Pred sedmimi leti ste preživeli srčni infarkt.

Sredi junija sen med košnjo trave pred vikendom na južni strani Pohorja, nedaleč od zaselka Rakovec, doživel napad netipične bolečine v prsnem košu. Ob vožnji v dolino mi je postalo slabo, v žlički pa se je pojavila bolečina, ki je počasi izzzvenela. Srčni infarkt!? Bil sem sam brez kakršnih koli zdravil. V mislih so se pred mano pojavljali številni bolniki s prebolelim infarktom, tudi oče, ki sem ga moral pred leti, tik pred prihodom v bolnišnico oživljati.

Umiril sem se. Preveril sem pulz in ritem srca. Vse je bilo v redu. Ko sem se pripeljal

Obiskali smo kmetijo Jezovšek v Slivnici pri Celju

V nasadu 1.400 sadik ameriških borovnic je trinajstih različnih vrst.

Pobočja sočnih in hrustljavih dobrot

Na njivi, kjer je nekoč rasla koruza, danes uspeva 1.400 grmičkov ameriških borovnic. Na preostalih treh obdelovalnih zemljiščih prevladujejo lešniki, orehi in še nekatere druge vrste dreves. Takšen sadni raj sta si na vrhu Slivnice pri Celju ustvarila Martina Dergan Jezovšek in Miran Jezovšek. Poleti so njuni dnevi v znamenju obiranja sočnih plodov, ki jih kar najhitreje dostavita do kupcev, željnih vitaminov. Pozimi Martina sadje predeluje v najrazličnejše domače izdelke, Miran pa razmišlja o inovacijah, ki bi olajšale njuno delo. Takrat iz njune delavnice med drugim zadiši po praženih lešnikih. V hladnejših dneh na barve poletja spomni liofilizirano sadje.

TINA STRMČNIK

Sadjarstvo je panoga, ki od nekdaj veseli Mirana Jezovška. Na domačiji, kjer je odrasel, so imeli majhno kmetijo z nekaj glavami živine. Površine so bile premajhne, da bi bilo ukvarjanje s kmetijstvom donosno. Ko sta z ženo Martino pred leti obiskala eno od vrtnarij, ju je lastnica navdušila za sadike ameriških borovnic. 450 sadik sta zasadila na njivo, kjer je nekoč rasla koruza.

Pripravo rastišča sta opisala kot precejšen zalogaj. Zemljo sta dala v analizo. Ker ameriške borovnice za svojo rast potrebujejo kislino in rahlo prst, sta zanje pripeljala poseben substrat. Z nasveti glede sajenja so jima pomagali strokovnjaki, ki so imeli izkušnje z gojenjem tega sadja v drugih delih Slovenije. Razmere na Štajerskem so bile nekoliko drugačne, zato se je kakšna sadika tudi posušila in brez dodatnega prekopavanja ni šlo.

Sčasoma sta spoznala, da sadikam dobro denejo smrekovi sekanci, ki jih dodajata vsako leto. Stare veje skrbno obrezujeta in tako pospešita obnovo borovnic, saj slednje nato poženejo nove poganjke. »Očitno rastlinam ustreza sončna lega na rahlo nagnjeni površini. Zemlja je zaradi tega dovolj odcedna, da korenine niso v vodi,« sta povedala Dergan Jezovškova, ki si pridelave ameriških borovnic ne predstavlja brez ograje in mreže proti toči. Po njunih besedah bi bil pridelek brez

Martina Dergan Jezovšek: »Nasada ameriških borovnic še zdaleč ni bilo preprosto vzpostaviti. Sadike so se namreč sušile, napadali jih je tudi voluhar. Potem ko smo posadili prve rastline, je bilo treba še veliko prekopavanja in truda.«

Martina Dergan Jezovšek in Miran Jezovšek v nasadu ameriških borovnic preživita večino poletnih dni. Grmičke začeta obirati zgodaj zjutraj in se v nasad vrneta spet po popoldanski pripeki.

»Če ni res nujno, nasada ne škropiva. Tako sva se odločila zaradi sebe in zaradi strank. Tudi naša družina se namreč sadja naje kar v nasadu, najbolj nam teknejo sadeži, ki jih nabereimo sproti,« poudarja Martina Dergan Jezovšek.

takšne zaščite povsem zdesetkan. »Ptiči bi, če bi lahko, odnesli vse,« sta povedala.

Dva meseca med grmički

V nasadu borovnic je trinajst različnih vrst, ki zorijo v različnih obdobjih. Obiranje skupno traja dva meseca, od konca junija do konca avgusta. »Ko se za številne ljudi začnejo počitnice, imamo mi največ dela. K sreči imamo radi toploto. Zadnji teden avgusta se tudi mi odpravimo na dopust, včasih na morje za nekaj dni pobegnemo tudi, preden se začne sezona obiranja,« je dejala Martina.

Glede na borovnice je pri družini Dergan Jezovšek naravnana tudi budilka. Gospodarica kmetije vstaja, ko se zdani. V jutranjem hladu so po njenih besedah zreli plodovi hitreje nabrani kot v najhujši vročini. Sredi dneva se umakne v notranjost in počiva, popoldne se spet odpravi med grmičke. Da je delo čim bolj udobno, je Miran zasnoval posebne senčnike. Zaradi njih lahko med obiranjem sedita na klopih, na posebno površino odlagata nabran pridelek ... Na poličko namestita še radio, da sta med delom na tekočem z informacijami ali pa si privoščita glasbo po svojem okusu. Ker je senčnik na kolesih, ga lahko brez težav prestavljata po vsem nasadu in sta tako vedno pod okriljem ponjave.

Od kilogramov do ton

Nabiranje je sicer le en sklop dela, zelo pomembna je tudi prodaja. Martina Dergan Jezovšek posodice s slastnimi vijoličnimi zalogaji ob koncu tedna prodaja v večjih trgovskih središčih v Celju in Szentjurju. Kadar sadje obilno rodi, ga kupcem ponudi tudi med tednom. »Količine so rasle postopoma, najprej smo lahko ponudili približno 500 kilogramov borovnic, kar ni bilo težko prodati. Zdaj imamo nekaj ton pridelka letno in pridno širimo mrežo kupcev. Z nekaj podjetji smo dogovorjeni, da med svojimi zaposlenimi poberejo naročila, midva pa jim enkrat tedensko dostaviva sveže sadeže,« sta dejala zakonca.

Viške sadja poleti shranita v skrinjo. V hladnejšem delu leta, ko nasadi počivajo, Martina iz njih pripravlja sokove, kuha marmelade. Najbolj pomembno se ji zdi, da je v kozarčku čim večji delež sadja in da je v shranku čim manj sladkorja.

S pomočjo posebnega aparata jagode, robide, maline in borovnice v ladnjem času suši in prideluje tako imenovano liofilizirano sadje.

Nasad borovnic se razprostira na približno pol hektarja, družina Dergan Jezovšek pa skupno obdeluje tri hektarje površin.

Miran se posveča predvsem vzdrževanju nasadov, Martina skrbi za prodajo sadja, plodove nabirata oba. Pri obiranju jima občasno pomagajo sorodniki.

Mirana Jezovška sadjarska panoga močno navdušuje.

Zaradi predelave sadja imata na voljo celo paleto izdelkov tudi pozimi, ko narava počiva.

Miran Jezovšek: »Pridelava ameriških borovnic je, kar zadeva delo, precej intenzivna panoga. Je pa tudi donos na tako majhnih površinah, kot jih imamo na naši kmetiji, veliko večji kot pri klasičnem sadju.«

Slednje kljub sušenju ohrani veliko hranilnih vrednosti. »Takšni zalogaji so zelo obstojni. Če so dobro zaprti, se ne pokvarijo več let, saj v njih ni skoraj nič vlage. Takšna je na primer tudi prehrana astronautov,« je pojasnila. In omenila, da z liofiliziranim sadjem nekateri dopolnijo okus penine ali kakšnega koktajla.

Prostore za predelavo pridelkov sta uredila na mestu, kjer je bil prej hlev za živali. Zaradi Miranovega navdušenja nad tehničnimi rešitvami je temperatura prostorov prilagojena vsaki dejavnosti posebej.

Ko zadišijo lešniki ...

Zaradi ljubezni do jagodičevja so se na kmetiji Jezovšek pred leti opogumili za vzgojo robid in malin. Sploh slednje je treba v najkrajšem času dostaviti do potrošnikov, kar se je ob nepredvidljivem vremenu izkazalo za precejšen izziv. Sčasoma sta Jezovškova ugotovila, da je sprotno posvečanje več vrstam sadja preveč naporno. Za to, da košarico sveže nabranih borovnic popestrita še s kakšnim sadežem drugih barv, sta ohranila približno sto sadik malin in več deset sadik jagod.

Večino sadik malin in robid sta izkopala ter tri zemljišča namenila predvsem za pridelavo lešnikov, zasadila sta kar 750 sadik leske. Odločila sta se za drevesno vzgojo, kar pomeni, da stranske veje redno odstranjujeta. Zaradi takšne vzgoje lesk lažje obirata plodove in urejata okolico rastlin.

Pridelava lešnikov po njunih besedah doslej ni bila brez zapletov, saj je drevesa pred časom prizadela neozdravljiva bakterijska okužba,

Najprej sta lahko strankam ponudila približno 500 kilogramov borovnic, zdaj imata že več ton pridelka letno.

Na pobočjih Slivnice pri Celju rastejo tudi slastne jagode, maline, marelice in še kaj.

Zelo privlačno za oko je liofilizirano sadje. Gre za podoben način predelave živil, kot so tista za astronaute.

»Ko pridelava pridelek, sva šele na polovici poti. Nato ga morava še prodati,« poudarja Miran Jezovšek.

»Pri pridelovanju jagodičevja in lešnikov moraš biti vztrajen. Zaradi začetnih stroškov je treba najprej nekaj let delati samo za to, da se znajdeš na pozitivni ničli. Nato, ko se krivulja počasi obrne navzgor, človek dobi že več veselja,« sta povedala sogovornika.

zaradi katere so se čez zimo povsem posušila. Zato sta morala posekati velik del nasada. »Ta bolezen dreves me je močno potrla, najraje bi odnehala. A Miran se je odločil, da jih bo spet posadil,« je povedala Martina. Lešnike luščita, pražita in karamelizirata, razmišljata tudi o nakupu stroja, da jih bosta lahko oblivala s čokolado.

»Lepo je biti sam svoj šef!«

Imata tudi nekaj dreves orehov in marelic. Na pobočjih v Slivnici pri Celju sta obdržala še manjšo količino sadik aronije, da lahko tistim, ki želijo izboljšati svojo odpornost, ponudita njen sok. »Aronija morda res ni najbolj dobra, a je vsekakor zdrava,« sta dejala. Dodala sta, da je bil ta trpek sadež pred leti prava modna uspešnica. A se je trg z njim zelo hitro nasičil.

Doslej sta pri pridelavi sadja doživela številne preizkušnje. Ne le da so kakšne sadike ali nekatera drevesa napadli škodljivci oz. bolezen, tudi toča ali pozeba sta že velikokrat pokazali zobe. Kljub vsemu Jezovškova nista vrgla puške v koruzo. Pridelava jagodičevja in lešnikov je bila najprej le dopolnilna dejavnost ob njunem rednem delu. Zdaj njuna družina živi od pridelave in predelave omenjenih plodov. »To, da s svojim trudom in s svojimi idejami ustvariš svoje delovno mesto, je dober občutek. Všeč nama je, da sva sama svoja šefa. Vsaka preizkušnja naju potre. Nato se spet zgodi kaj takšnega, kar nama da moč. Vedno se domisliva česa novega,« sta zaključila.

Foto: TS

Malapala in življenje, prežeto z ustvarjalnostjo

»Podpiram lokalne umetnike«

Maja Lesjak Gavriloska je oblikovalka, slikarka, ilustratorka, žena in mati štirih otrok: June, Lukasa Koste in dvojčkov Rubena in Nandeta. Rojena je bila leta 1978 v Celju, živi v Velenju. Študirala je na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje (ALU), smer vizualne komunikacije. Pove, da je, odkar pomni, del nje-nega vsakdana risanje: »Moja najljubša igra je bilo čečkanje v rokovnik, kjer je domišljija dobila krila. Tam sem si ustvarila svoj izmišljeni svet, v katerem je bilo vse mogoče. Igrač takrat ni bilo veliko, zato sem si jih narisala kar sama.«

BINA PLAZNIK

Starši so jo podpirali glede želje po umetniški karieri in ji hkrati dali vedeti, da če bo izbrala to pot, ta ne bo lahka, se spominja. »Zato sem eno leto študirala gradbeništvo in takrat zares spoznala, kaj hočem in da nizke gradnje niso zame. Odločila sem se za študij na ALU, in sicer za smer vizualne komunikacije. Hitro se mi je ponudila možnost za delo, ker je bilo takrat grafično oblikovanje ravno v porastu, vendar sem kmalu spoznala, da je to ena sama industrija in da sem kreativno precej odvisna od naročnika in deloda-

»Ljudje velikokrat spregledajo ključni dejavnik umetnosti – da z nakupom umetniškega dela podarijo sebi oziroma nekomu nekaj, kar nima roka trajanja, je brezčasno in osrečuje na dolgi rok.«

Kupci se radi vračajo

Kot slikarka Maja Lesjak Gavriloska ne ustvarja zgolj na platno, temveč tudi na pohištvo, oblačila, stene, jadralske deske ... Dober glas se tako širi od ust do ust, a vendar ugotavlja, da je njena šibka točka, da svojo energijo raje usmerja v ustvarjanje kot v promocijo: »Ker nisem ravno podjeten tip človeka, zelo slabo promoviram svoje delo. Mi pa pri tem zelo pomagajo mož in prijatelji. Verjetno bi bila lahko bolj dejavna pri promociji. Vendar se je blagovna znamka Malapala kar prijel in z leti raste njena prepoznavnost. Tisti, ki me poznajo in jim je všeč, kar delam, se tudi pogosto vračajo.«

Neklasične razstave in druženja

Umetnica ne razstavlja veliko, vendar kadar se pojavi priložnost, vedno z veseljem pokaže svoja dela: »Predvsem imam rada neklasične tipe razstav, ki so bolj sproščene in žive.« Na začetku letošnjega poletja je v svojem ateljeju organizirala prvi dan odprtih vrat, kjer so lahko ljudje pokukali v vse kotičke njenih prostorov, brskali po njenih umetninah in si privoščili kakšno tudi zase. Ljudje dovolj cenimo slike in izdelke lokalnih umetnikov? »Žal premalo in jih primerjajo s stvarmi, ki jih proizvajajo množično in so brez vrednosti, samo materialna navlaka. Ljudje velikokrat spregledajo ključni dejavnik umetnosti – da z nakupom umetniškega dela podarijo sebi oziroma nekomu nekaj, kar nima roka trajanja, je brezčasno in osrečuje na dolgi rok.«

Družinsko sodelovanje

Pred leti so ob razstavi njenih del v Galeriji Velenje zapisali: »Maja je jadra svoje kreativne poti obrnila v svojevrstno ilustracijo. To je zagotovo tudi posledica njene zasebne kreativne in karijerne poti, ki jo s svojimi otroki doživlja iskreno in intenzivno. S štirimi korenjaki se sprehaja od svojega do njihovega otroštva in svojo še vedno neizživetost otroškost udejanja v figuralki, ki je po barvitosti in atributih,

ki spremljajo te portretne like, zelo otroška, medtem ko je značaj likov nemalokrat celo avtoportreten ali celo zelo odraslega videza.« Posebnost naše sogovornice je, da je mati štirih otrok. Kako lahko ustvarja ob tako veliki družini? »Ko so bili otroci mlajši in so me potrebovali noč in dan ob sebi, je bilo malo težje. Zdaj sta dvojčka stara enajst let, Juna ima trinajst in najstarejši Lukas šestnajst let, zato imam spet več časa za ustvarjanje. Veliko tudi ustvarjamo skupaj. Najstarejši sin Lukas obiskuje srednjo medijsko šolo, zanimata ga animacija in video in mi že svetuje glede novosti in kako urejati družbena omrežja. Tudi Juna bi rada šla po mojih stopinjah in razmišlja o srednji oblikovni šoli. Vsi štirje zelo radi rišejo, sploh na digitalno tablico, ki je zelo priročno orodje, kadar nismo v ateljeju pri barvah in platnu.«

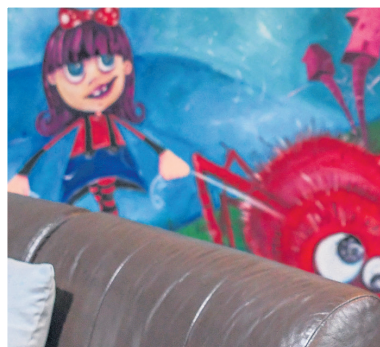
Nevsakdanja barvita poroka

Tudi mož Mitja Gavriloski razume Majino umetniško pot in jo popolnoma podpira. Njuna poroka je bila nekaj posebnega. Barvita, cirkusko obarvana, zato sta se poročila v cirkuskih oblekah: »Imava veliko skupnih točk. Oba se zelo rada druživa, imava rada glasbo, potovanja, dobro hrano, zato je najino življenje pri štirih otrocih in pri najini neukročenosti včasih pravi cirkus in takšna je bila tudi glavna tema najine poroke – cirkus.«

Majine sanje o prihodnosti

Nerada si zastavlja na dolgi rok točne cilje, ker to lahko vodi v razočaranja. Zagotovo pa sta dva njena jasna cilja izdaja ilustrirane slikanice junakinje Malepale in to, da bi naslikala ogromen mural na fasado kakšne stavbe: »Sanjam tudi, da bi nekoč imela svojo galerijo, ki bi bila odprta za vse tipe umetnosti in umetnike, tudi tiste, ki niso diplomirali na akademiji za likovno umetnost, a vendar ustvarjajo z isto strastjo, saj je umetnost za vse. Seveda tudi sama vedno najdem navdih za svoje ustvarjanje pri drugih, podpiram lokalne umetnike in mislim, da bi se lahko še več družili in povezovali.«

Foto: Bina Plaznik

jalca.« Njena strast sta tako danes risanje in slikanje.

Ljudje so najboljši navdih

Kdaj sta navdih in motivacija za ustvarjanje pri umetniku največja? Maja Lesjak Gavriloska je ljubiteljica glasbe in koncertov, ki jo mnogokrat napolnijo z ustvarjalnim nabojem: »Poleg glasbe me k ustvarjanju spodbudijo potovanja in spoznavanje novih ljudi. Mislim, da me predvsem navdihujejo ljudje in njihove zgodbe. Kadar ne potujem, berem knjige, gledam filme in dokumentarce ter črpam iz njih.«

Dekle z imenom Malapala

Najbolj prepoznaven motiv naše sogovornice je skrivnostno bitje, deklica, enkrat vesela in razigrana, drugič zamišljena in zasanjana opazuje gledalce s svojega mesta na slikarski površini. Maja pojasni: »Verjetno je ona velik del mene, torej je moj drugi jaz. Je bitje, ki je priletelo z nekega drugega planeta in zdaj hodi med nami ter išče naša srca. Ima sposobnost preobrazbe od otroka do odrasle osebe, včasih celo spremeni spol ali prevzame videz živali. Je skrivnostna in hkrati zelo iskrena ter razgaljena. Z velikimi očmi zre v naša srca in nas spodbuja, da najdemo resnico v sebi.«

»Najino življenje z možem je pri štirih otrocih in pri najini neukročenosti včasih pravi cirkus.«

PRAZNIČNO
Z OBČINO

LJUBNO

Župan Franjo Naraločnik o razvojnih izzivih Občine Ljubno

Nekoč »flosarji«, danes smučarske skakalke

»Od začetka svojega županovanja poudarjam, da lahko le enotni in s pozitivnim pristopom gradimo uspešen razvoj lokalne skupnosti, poudarja župan Franjo Naraločnik in dodaja, da imajo tudi ob letošnjem občinskem prazniku dovolj razlogov za zadovoljstvo. Na Ljubnem, ki je bilo pred mnogimi desetletji prepoznavno po splavarstvu, danes pa ga predvsem ljubitelji športa povezujejo s smučarskimi skoki za ženske, so tudi od zadnjega praznika občine do danes zagotovili kar nekaj razvojnih pridobitev. Občani so najbolj veseli prenove zdravstvenega doma.

BARBARA FURMAN

V občini Ljubno živi približno 2.550 ljudi. Ponosni so na tradicijo in zgodovino kraja, ki ga je v minulih stoletjih zaznamovalo splavarstvo oziroma »flosarstvo«. V zgodovinskih zapisih jih prvič omenjajo že v 15. stoletju, gospodarsko močna panoga je bilo v 18., 19. in 20. stoletju, vse do začetka druge svetovne vojne. Središče splavarstva je bilo Ljubno, zato v občini že vrsto let organizirajo tradicionalno etnološko prireditev Flosarski bal.

Najprej iskrene čestitke ob občinskem prazniku. S čim ste kot župan trenutno najbolj zaposleni?

Najlepša hvala za čestitke. Dela mi nikoli ne zmanjka. Ne dolgo nazaj smo končali gradnjo krožišča v Radmirju, h koncu gredo tudi obnovitvena dela pediatrične in zobozdravstvenih ambulant v zdravstvenem domu na Ljubnem ob Savinji, v katerem smo temeljito prenovili tudi druge prostore.

Poudarjate, da je Ljubno uvrščeno med podeželske občine, v katerih se zelo dobro živi. S čim to utemeljuate?

To potrjuje priznanje, ki ga je naša občina prejela za najuspešnejšo podeželsko skupnost v državi. Občina Ljubno je umeščena celo v zlato skupino petih najuspešnejših skupnosti v Evropski uniji. Predvsem zaradi učinkovitega uresničevanja razvojnih naložb in dobrega sodelovanja med občinsko upravo, občinskim svetom, javnimi usta-

novami, podjetniki, društvi in posamezniki. Verjamem, da je omenjeno sodelovanje in povezovanje med drugim posledica dobrih pogojev za življenje in ustvarjanje v naši občini.

V letošnjem občinskem proračunu ste največ denarja predvideli za prenovu dotrajanih cest. Katere pridobitve še predvidevate letos?

Letošnji proračun je težak malo več kot 4 milijone evrov, največ proračunskega denarja namenjamo za modernizacijo cestnih odsekov. Velik finančni zalogaj predstavlja tudi obnova zdravstvenega doma na Ljubnem ter gradnja prizidka zdravstvenega doma v Nazarjah. Nadaljujemo gradnjo sekundarne kanalizacije v Radmirju, obnavljamo prostore osnovne šole in gradimo igrišče na Gmajni. Medtem se ukvarjamo tudi z zagotavljanem zemljišč in dokumentacije za gradnjo centra za zaščito in reševanje. To bo za našo lokalno skupnost velika pridobitev. Občina je v letošnjem proračunu zagotovila denar tudi za sofinanciranje nakupa gasilskega vozila Prostovoljnega gasilskega društva Okonina. Tako bodo gasilci lahko še hitreje in učinkoviteje pomagali pri požarih ter naravnih in drugih nesrečah.

Katere razvojne načrte želite uresničiti do konca županskega mandata?

Seznam želja oziroma potreb, ki jih nameravamo uresničiti do leta 2026, ni malo.

Poleg že omenjene gradnje centra za zaščito in reševanje bomo uredili športne površine na Forštu in Gmajni ter obnovili manjše skakalnice za smučarske skoke. Načrtujemo gradnjo bloka, v katerem bomo zagotovili stanovanja za mlade družine, saj želimo tudi tako zagotoviti pogoje, da bi mladi ostali v občini. In še veliko je projektov, s katerimi želimo prebivalcem zagotoviti čim boljše pogoje bivanja.

Kako ocenjujete odnos države do lokalnih skupnosti?

Spremembe v družbi se dogajajo vedno pogostejše, država se nanje odziva prepočasi. Dvig cen energentov je povzročil nepredvidene stroške v občinskih blagajnah. Po drugi strani vlada z mnogimi ukrepi, kot so dvig plač v javnem sektorju in spremembe normativov, brez soglasja lokalnih skupnosti še dodatno obremenjuje občinske proračune. Zato ne moremo biti zadovoljni z višino povprečnine. Prisiljeni smo krčiti seznam razvojnih naložb, od katerih sta odvisni kakovost in varnost življenja naših občanov in občanov.

Ne nazadnje se država obnavlja tudi pri zagotavljanju finančne pomoči pri odpravljanju posledic, ki jih na cestni in komunalni infrastrukturi vedno pogostejše povzročajo neurja. Pred kratkim smo se ukvarjali s sanacijo plazov, ki je ogrožal stanovanjsko hišo, ob močnem vetru pa še s številnimi podrtimi drevesi.

Kako se lotevate razvoja turistične ponudbe? Ponašate se z bogato etnološko dediščino, ki jo negujete s tradicionalno prireditvijo Flosarski bal. Privablja obiskovalce od blizu in daleč.

V okviru letošnjega Flosarskega bala se bo v šestnajstih dneh zvrstilo 40 prireditev, kar je pokazatelj bogatega društvenega dogajanja v naši občini. Najstarejša etnološko-splavarska prireditev je svo-

jevrsten poklon prednikom. Pri načrtovanju turističnega utripa vedno težimo k ohranjanju narave, saj ne želimo brezobzirno izčrpavati naravnih virov. Ko sva že pri turizmu, naj povem, da smo te dni pozvali nosilce turističnih dejavnosti, društva in organizacije, naj nam posredujejo predloge glede namestitve dodatnih turistično-informacijskih tabel.

Kako je astronaut Randy Bresnik povezan z Ljubnim?

Ameriški astronaut in pilot Randy Bresnik, ki je bil že večkrat na mislih v vesolju, ima slovenske korenine. Njegovi predniki so živeli na Ljubnem in v Lučah. Ponosni smo, da je v vesolje ponesel tudi zastavi omenjenih občin. V čast nam je, da pogosto omenja Slovenijo kot domovino svojih prednikov. Pred leti nas je obiskal s svojo družino. Pripravili smo topel sprejem. Randy Bresnik je polkovnik Korpusa mornariške pehote Združenih držav Amerike in astronaut pri ameriški vladni vesoljski agenciji Nasa.

Na slovesnosti ob občinskem prazniku boste tudi

Župan Franjo Naraločnik verjame v moč povezovanja in sodelovanja. (Foto: Občina Ljubno)

letos nagovorili občanke in občane. Kaj bo vaše osrednje sporočilo?

Od začetka županovanja poudarjam, da le enotni in s pozitivnim pristopom lahko gradimo uspešen razvoj naše lokalne skupnosti. Odgovornost vseh občanov in občanov je, da vsak po svojih močeh pomaga soustvarjati čim boljšo kakovost bivanja. Kot župan si prizadevam, da z občinsko upravo uravnotežimo potrebe lokalne skupnosti s finančnimi viri, ki jih imamo na voljo. Za zdaj nam to precej dobro uspeva.

Občina ne spregleda vseh tistih, ki s svojim uspešnim delom prispevajo k razvoju ali promociji Ljubnega, saj se jim ob občinskem prazniku oddolžite s priznanji ob-

čine. Kdo jih bo prejel letos in zakaj?

Zlato občinsko priznanje bo prejel Smučarskoskakalni klub Ljubno ob Savinji BTC. Iz tega kluba prihaja izjemen rod smučarskih skakalcev, na katere nismo ponosni le prebivalci Ljubnega, ampak vsa Slovenija. Prejemnika srebrnega priznanja sta Marinko Jurič in Turistično društvo Naš kraj, ki že leta skrbi za organizacijo in izvedbo priljubljenega Flosarskega bala. Vida Slatinšek, Slavica Robida in Milan Pečnik bodo prejeli srebrno priznanje. Priznanja župana bom podelil vsem tistim devetošolcem, ki so bili vsa osnovnošolska leta odlični, ter vsem zlatim maturantom v šolskem letu 2022/23.

SAVINJSKA
LJUBNO

I FEEL
SLOVENIA

Občina Ljubno

Zibelka splavarstva
in ženskih smučarskih skokov

E tic@ljubno.si
T (03) 839 17 70

SOBOTA, 5. AVG 2023 | 20.00

PETAR GRAŠO & ZVITA FELTNA

PRIPREDITVENI PROSTOR VRBJE

VSTOPNICE: EVENTIM.SI

NEDELJA, 6. AVG 2023 | OD 14.00 DALJE

TRADICIONALNA FLOSARSKA NEDELJA NA LJUBNEM OB SAVINJI

POVORKA, UDIRANJE IN SPUST FLOSA,
FLOSARSKI KRST ... IN MODRIJANI!

VABLJENI - VSTOP JE PROST!

17 dni dogajanja v Zgornji Savinjski dolini

»Flosarji« so pripravljeni

Vreme jo je zagodlo tudi organizatorjem letošnjega Flosarskega bala na Ljubnem ob Savinji. V Našem kraju, turističnem društvu na Ljubnem, so zadovoljni, da jim je kljub nevihtnemu vremenu uspelo izpeljati vsaj nekaj ključnih dogodkov, ki so jih pripravili za obiskovalce 63. Flosarskega bala. Začel se je v petek, 21. julija, in bo trajal do 6. avgusta, ko se bo tradicionalno končal s spustom »flosa« po reki Savinji.

JANŽE FRIC

Prva dva dogodka Flosarskega bala, Sačijada in Sverjanski gadi: s harmoniko po vasi, so organizatorji zaradi neviht odpovedali. Za prebivalce in obiskovalce Zgornje Savinjske doline so sicer pripravili več kot 40 različnih dogodkov. Vsi, ki se bodo udeležili letošnjega Flosarskega bala, so in bodo lahko sodelovali na različnih športnih in kulturnih dogodkih.

Prve dni zaznamovale nevihte

Kljub nevihtnemu vremenu in odpovedi dveh dogodkov je organizatorjem bala na Grilu uspelo prižgati kopo. Tako so v petek, 21. julija, na prvi dan bala, na Ljubnem gostili slovenske oglarje, ki so se kasneje pridružili tudi prižigu kope. Pred prižigom, ki je bil načrtovan ob 18. uri, je po večini Slovenije besnela nevihta, tik pred načrtovanim prižigom kope pa se je vre-

me zjasnilo. Dogodek je tako uspel, kopa pa bo gorela do jutri, 28. julija, ko jo bodo na Grilu razdrli.

Dan po prižigu kope je odpadlo, spet zaradi vremena, 15. Mednarodno srečanje ljubiteljev starodobnih vozil Zgornja Savinjska 2023. »Gre za resnično čudovit dogodek, na katerem se ponavadi zbere ogromno starodobnikov, ki se potem tudi odpeljejo po Zgornji Savinjski dolini, ampak letos je bilo, tudi zaradi varstva ljudi in avtomobilov, prireditev bolj odpovedati,« so sporočili iz Turističnega društva Naš kraj.

Letos so na Ljubnem na prvo soboto Flosarskega bala v sodelovanju s Športnim društvom Flosar Radmirje prvič izpeljali kulturno-zabavno prireditev Večer s Kvatropirci in gosti, z Rečiskimi pobi in s Prebrisanimi muzikanti. Tako kot v petek je tudi v soboto organizatorjem nagajalo vreme, a jih to

Lanski spust s »flosom« po reki Savinji (Foto: Andraž Purg)

ni ustavilo. Pol ure pred prireditvijo je začelo deževati, a je ob začetku posijalo sonce. »Do jutranjih ur smo uživali v kombinaciji sproščenega poslušanja izvrstne glasbe, celotno druženje pa se je razvilo v zabaven nočni dogodek,«

so koncert opisali v društvu Naš kraj.

Bal je tudi dobrodelen

»Nedelja je bila dobrodelna z veliko začetnico,« so tretji dan bala povzeli v lokalnem

turističnem društvu. Nedelja je bila hkrati prvi dan, ko organizatorjem ni preglavic povzročalo vreme. Dobrodelni pohodniki so se na Sveti Primož nad Ljubnim odpravili že zjutraj. Med njimi je bilo veliko predstavnikov društva

Sožitje Zgornje Savinjske doline. To je društvo, za katero so že drugo leto zapored zbirali dobrodelna sredstva. Društvo vključuje osebe z motnjo v duševnem razvoju na območju Zgornje Savinjske doline, vključeni so seve-

PODKRIŽNIK
group

Naš odtis prihodnosti.

PAMETNE POGONSKE REŠITVE

www.podkriznik.si

PODKRIŽNIK D.O.O. / Loke 33 / SI-3333 Ljubno ob Savinji / Slovenija

da tudi njihovi starši, skrbniki, prostovoljci in drugi, ki z društvom sodelujejo. »Veseli smo, da smo s pomočjo sponzorjev, osebnih donacij, Kluba zgornjesavinjskih študentov in našega turističnega društva Naš kraj zbrali okroglih dva tisoč evrov,« so o izkupičku dobrodelnega pohoda povedali v turističnem društvu. Z dobrodelnim noto se je končal prvi konec tedna dogajanja na Ljubnem in v okolici.

Dogajanje do 6. avgusta

Flosarski bal bo trajal 17 dni, torej se je šele dobro začel. Naslednji dogodek bo na sporedu že danes popoldne, in sicer voden ogled Fašuno-

ve domačije. Vse prireditve in vsi dogodki so dostopni na spletu, na Facebookovi strani Flosarskega bala pa organizatorji redno obveščajo o dogodkih in morebitnih spremembah.

Klub zgornjesavinjskih študentov tudi letos na prireditvenem prostoru Vrbje pripravlja Flosfest, v okviru katerega bodo v soboto najprej športna tekmovanja v futsalu in odbojki na mivki, zvečer pa bo koncert, na katerem bodo nastopili Siddharta, Black Metallica, Mojstri pasivne agresije in Alter ego.

Do konca Flosarskega bala 6. avgusta tako obiskovalce čaka še veliko dogodkov, od športnih, kulturnih, izobraževalnih in zabavnih.

V soboto zvečer so obiskovalce Flosarskega bala zabavali Kvatropirci z gosti. (Foto: Pika Povh)

Kopo so prižgali prejšnji petek, razdrli jo bodo jutri. (Foto: Simon Klemenšek)

Udeleženci dobrodelnega pohoda na Sveti Primož nad Ljubnim (Foto: Pika Povh)

kls

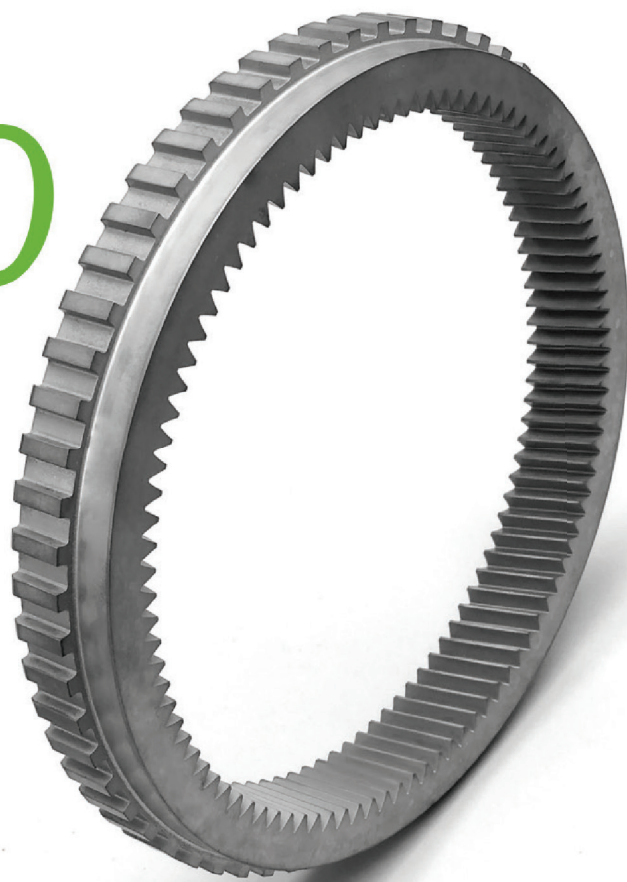
50

KLS je specialist za zobate obroče in proizvaja različne obroče za zagon in pogon avtomobilov že od leta 1978. Do danes smo jih proizvedli že več kot 180 milijonov. Naši proizvodi so vgrajeni v avtomobile vseh pomembnejših OEM-ov.

Stalni napredek, kakovost naših proizvodov in storitev, visoka fleksibilnost dobav in konkurenčne cene so naši argumenti v prodaji.

Razvijamo nove, učinkovite in zanesljive proizvodne procese ter proizvajamo visoko kakovostne zobnike in obroče, sposobne prenosa velikih moči ob visoki obrabni obstojnosti, za pogon v električnih in hibridnih vozilih.

Naš uspeh in napredek temeljita na žlahtnem družinskem podjetništvu družine STRAŠEK.

Havaji so leta 1959 postali 50. zvezna država ZDA. Osem črt na zastavi predstavlja osem glavnih otokov, »Union Jack« pa Veliko Britanijo, ker je Havaje l. 1778 odkril James Cook.

SONJA SALOBIR LINDSAY

Havaji

Osem rajskih otokov

Po petindvajsetih urah na letalih in letališčih smo končno prispeli v Honolulu, glavno mesto Havajev, na otoku Oahu. Časovna razlika dvanajstih ur nas je položila naravnost v posteljo in šele naslednji dan smo lahko začeli raziskovati otok.

Havajski otoki so vulkanskega izvora in so pravzaprav vrhovi oceanskega gorovja, kar 4000 km oddaljeni od zahodne obale ZDA. Osem otokov sestavlja arhipelag, vsak ima svoje posebnosti in lepote. Mount Kea na Velikem otoku je, merjeno od vznožja, višja od Mount Everesta in je pogosto pokrita s snegom. Ker na otokih pogosto dežuje, so ti bujna oaza, okrašena s spektakularnimi slapovi, vabljiv tropski raj, ki se globoko dotakne vseh, ki ga obiščejo. Da bi otoke res lahko tako doživeli, moramo obiskati vsaj štiri glavne otoke, Oahu, Kauai, Maui in Hawai'i ali Veliki otok. Vsak otok ima svoje manjše lokalno letališče in večje pristanišče.

Na otoku Oahu živi večina otoških prebivalcev. Turisti se najraje podajo na Waikiki Beach, nas pa je bolj zanimalo vojaško oporišče Pearl Harbor, ki so ga Japonci bombardirali 7. decembra 1941, kar je bil povod za vstop ZDA v 2. svetovno vojno. Najbolj so se nas dotaknili spomenik in dobro vidni ostanki bojne ladje USS Arizona, ki je v tem napadu potonila v manj kot devetih mi-

nutah s 1177 člani posadke, ujetimi v trupu. Na bojni ladji USS Missouri je 2. septembra 1945 Japonska podpisala listino o predaji. Tako se je simbolično vojna končala prav v Pearl Harborju, kjer se je tudi začela.

Bogata kultura in zgodovina

Havajci imajo bogato kulturo in zgodovino, ki je polna epskih potovanj, odkrivanj, kraljev, kraljic, junakov in zlikovcev, vzponov in padcev kraljestev, izdaj, pohlepa, revolucij in vojn. Ker Havajci niso uporabljali pisave, so vse dogodke predajali iz roda v rod s pripovedovanjem zgodb in plesom. Plesalci in pevci hula so zelo cenjeni, saj so kot žive knjižnice starodavnih Havajev. Obstaja več vrst plesov hula. Plesalke pri plesu uporabljajo palice iz bambusa pu'ili, posodice s semeni, okrašene s perjem, 'uli'uli ali neke vrste boben, ipuheke. V preteklosti so plesalci nosili obročke iz resja na gležnjih in zapestjih. Kite rož lei so dodatek sodobnejših časov. Na Havajih

mnogi otroci obiskujejo šole hula in nastopajo na številnih festivalih. Havajska glasba se izvaja tudi s pomočjo kitare ukulele, ki je prišla na Havaje s portugalskimi priseljenci.

Navdušeni smo se kar nekaj ur zadržali v Kulturnem centru Polinezije, kjer smo si poleg plesov ogledali tudi izdelovanje tkanin in čolnov, izvedeli veliko o bujni vegetaciji, ribištvu, kmetijstvu, tradicionalni pripravi hrane v podzemnih jamah in zgodovini otokov.

Ogromni valovi na severu

Podali smo se tudi na severno stran otoka, ki je v zimskih mesecih, ko so valovi visoki več kot osem metrov, raj za jadralce na deski, poleti pa tam jajca nesejo zaščitene želve velikanke. Na poti smo se ustavili tudi na plantaži ananasa, ki ga ročno sadijo in obirajo. Na otokih v izobilju rastejo tudi papaja, pasijonka, banane, guava in liči. Zelenjava, ki je samo po videzu podobna našemu krompirju, se imenuje taro. Domačini pripravijo gomolj kot pire krompir, liste pa kot špinačo.

Honolulu, glavno mesto otokov, je tudi rojstni kraj nekdanjega predsednika ZDA Baracka Obame.

Rože, za katere moramo doma globoko seči v žep, rastejo v naravi v izobilju.

Orhideje v naravi rastejo na drevesih.

Neporočena dekleta nosijo cvetove za desnim ušesom.

Še mnogo zanimivosti bi lahko zapisala o otoku Oahu in glavnem mestu, kjer najde vsak obiskovalec nekaj zase, a po nekaj dneh je bilo treba odriniti dalje.

Otok vrtov

Zvečer smo izpluli iz glavnega mesta in se zjutraj zbudili na enem najlepših havajskih otokov, na otoku Kaua'i, ki ga imenujejo tudi otok vrtov. Nič čudnega, da so si ta otok za svoje domovanje izbrale številne slavne osebnosti, kot so nekdanji James Bond Pierce Brosnan, Sylvester Stallone, George Clooney, Mark Zuckerberg, Harrison Ford in mnogi drugi. Je tudi najdeževnejši otok z zelo rodovitno zemljo, kjer poleg sadja in koruze raste tudi kava.

Od novembra do konca maja prihajajo na obale otoka kiti grbavci z Aljaske, da bi v toplih vodah skotili svoje mladiče. Te obale naj bi leta 1778 prvič uzrl James Cook, ki je odkril Havaje. Vožnja z avtomobilom po otoku nam je omogočila, da smo si ogledali kanjon Waimea, znan kot Veliki kanjon Tihega oceana, kjer so snemali filme Jurski park, King Kong, Izbruh in številne druge.

Z rečnim čolnom smo se peljali po reki Wailua do Praprotnje jame, kjer se v romantičnem okolju vsako leto poroči mnogo parov. Najbolj divja in nedotaknjena je obala Napali. Bujne zelene pečine se raztezajo v dolžino kar 24 kilometrov in merijo v višino do 2000 metrov. Ogled je možen samo z morske strani ali iz zraka.

Veliki otok

Naslednji na naši poti je bil otok Hawai'i ali Veliki otok, ki je znan po

vulkanskih izbruhih enega najbolj aktivnih vulkanov na svetu, Kilauea, ki bruhla že od leta 1983. Na dan našega obiska je bilo vse mirno, že naslednji dan pa je lava tekla v potokih. Lava za seboj pušča podzemne rove in tunele, ki so danes odprti za turiste in obdani s čudovito naravo z obilico orhidej in dreves makadamije. Poskusili smo njene okusne oreščke.

Zahodna stran otoka je pretežno kmetijska. V okolici Kone gojijo najboljšo kavo, kakav, oreščke makadamije in celo morske konjičke. Tam je edina farma morskih konjičkov v ZDA. Ogledali smo si lahko štirinajst različnih vrst morskih konjičkov, ki so v divjini že ogroženi. Po temeljitem umivanju rok smo se jih lahko tudi dotaknili. Nežno so ovili svoje repke okoli naših prstov, mi pa smo hvaležno uživali v tem edinstvenem trenutku. Morski konjički so edina živalska vrsta na svetu, pri kateri se oplodi, donosi mladičke in rodi samec.

Maui brez obiska vulkana

Čakal nas je še najbolj znan havajski otok Maui. Ker nismo imeli dovolj kondicije, se ob treh zjutraj nismo odpravili na vrh največjega spečega vulkana na svetu Haleakala, da bi opazovali sončni vzhod. Če se boste odločili za to pustolovščino, se toplo oblecite, saj je na višini 3000 metrov zelo hladno. Mi smo se raje odpeljali v Hano, majhno mesto, nekako pozabljeno in daleč od ponorelega sveta, do katerega vodijo številni ovinki, več kot petdesetih enopasovnih mostov in čudoviti razgledi na divje slapove, peščene

Poletje
v Novem tedniku

Navdušite nas s potopisom!

Potopis, dolg največ 10000 znakov s presledki, pošljite na tednik@nt-rc.si, fotografije pošljite posebej.

www.novitednik.si
www.optimist.si

OPTIMIST
NOVAK • DODATKI • TORBE • DENARNICE

Z Novim tednikom naokrog

Kulturni center Polinezije

plaže in neokrnjeno naravo. Oprah in Clint Eastwood imata posestvi nekje v bližini. Za 110 kilometrov v obe smeri potrebujemo ves dan, slavni seveda priletijo kar po zraku. Zaradi odmaknjene lege v mestecu primanjkuje učiteljev in policistov. Ti morajo po šolanju prvo

leto obvezno delati v Hani ali na bližnjem otoku Molokai. Prav rada bi svoja zadnja leta delala v tem odmaknjenem rajju. Havajščine se ni tako težko naučiti, abecedo sestavlja namreč samo 12 črk, pet samoglasnikov A, E, I, O, U in sedem soglasnikov H, K, L, M,

N, P in W. Vse glasove izgovarjamo enako kot v slovenščini. Obisk otoka smo končali naslednji dan s pohodom po sveti dolini Iao, kjer so nekoč pokopavali kralje, in z obiskom Oceanskega centra Maui. Če bi imeli več časa, bi obiskali tudi dva manj turistična otoka,

Lana'i in Moloka'i, a smo se morali vrniti v Honolulu in poleteti domov. Malo destinacij lahko ponudi čarobno kombinacijo bujnih deževnih gozdov, aktivnih vulkanov, zasneženih gorskih vrhov, kaskadnih slapov, skritih kanjonov, peščenih plaž in turkizno čiste vode. Šest glavnih

otokov se edinstveno razlikuje, zaradi česar nikar ne ostanite le na otoku Oahu. Kadarkoli se odpravite in ne glede na vašo izbiro počitnic vam bosta neukročena naravna lepota in topla ljudje na Havajih zagotovo vzeli dih. Aloha!

Morski konjički so edinstvena živalska vrsta.

Havajska zelena želva ni dobila imena po zelenem mahu, ki se nabira na njenem oklepu, ampak zato, ker je njeno meso zelene barve. Spada med ogrožene živalske vrste.

Zeleni vulkanski raj sredi Pacifika

Morje si utira pot pod lavo in se dvigne kot vodomet tudi do petnajst metrov visoko.

Prava turška specialiteta

Sultan med bureki v knežjem mestu

Vsak dan napečejo okoli 40 pladnjev s približno 200 kosi bureka.

Hodil sem po zemlji naši, jedel mastne sem jedi. Kaj hočemo, pač nimam cvenka za uživanje v fetiših novodobne kuharije in draženje s »spogledljivimi« blanširanimi svinjskimi seski ter »razposajenim« kandiranim mahom, zato sem bil dobršen del svoje mladosti prisiljen k zagotavljanju ustreznega kaloričnega vnosa z uživanjem visokooktanskega živeža, v ljudskem izrazju slabšalno označenega kot »džank« ali knjižno smetohrana. Med slednjo se uvrščajo pice, kebabi z mesom, o izvoru katerega je bolje ne ugibati, raji tako ljubi burgerji in kakopak – njegovo veličanstvo burek. Za moj okus daleč najslastnejšega, da ne rečem popolnega, cmari družina Šerifi v Celju in po več kot dveh desetletjih gojenja simpatij do njihove umetnosti sem se sedaj končno namenil, da razkrijem in opišem zgodbo o nemara najboljšem bureku v vsej državi, ki je že dolgo tudi eden od simbolov knežjega mesta.

VASJA JAGER

Bržkone se ne bi motili, če bi ocenili, da je okoli 95 odstotkov burekov, ki jih prodaja hitroprehranska industrija po lokalih, stojnicah, pekarnah, trgovinah in veleblagovnicah po državi, le bled, za množično potrošnjo prilagojen, na brzino in iz poceni surovin serijsko sklepan posnetek nekdanje veličine. Odmrznjena, testenim kravjakom podobna revščina, križanci s pico, »zdravi« veganski

nadomestki, poslovenjena kranjska verzija iz Pečjaka, še celo med ljubljanskimi kozmopolitskimi vseznalci tolikanj opevani olimpijski in nobel izdelki – vse to z izvirno jedjo (glej okvirček) nima več prav dosti zveze. V nasprotju s Šerifičevim burekom, ki je v svojem bistvu še vedno pravi turški börek, ki ga je že pred stoletji cenil in se z njim basal otomanski dvor. Čeravno se namreč v Sloveniji zatrdno

ve-ruje, da je v Po-dalpju moč dobiti le dve njegovi izpeljanki, bosansko (ki se ji pravoverno reče pita) in albansko, Šerifi v Celju še vedno pečejo po receptu, ki so ga pred daljnimi leti v Slovenijo prinesli s seboj iz dežele svojega – in börekovega – izvora. »Prišli smo iz Makedonije, po poreklu pa smo iz Turčije in naš burek je originalni burek,« pove glava družine, 73-letni Muamed. Tradicija sega do pamtiveka, zagotovo več rodov nazaj, njegov oče pa je takoj po drugi svetovni vojni odprl prvo slaščičarno v tedaj še Titovem Drvarju v Bosni. Leta '66 se je družina priselila v Velenje, tam so imeli lokal tri leta, nakar so se v poletju ljubezni preselili v Celje in nato leta 1976 odprli sedanjo burekarno. V njej sta delala Muamed in njegov starejši brat, njuna prijazna obraza in spoštljivo vedenje do strank pa so kmalu postali zaščitni znak mesta ob Savinji – skupaj z daleč naokoli slovečim burekom, seveda. Muamedov brat, blag možakar dobrodušnega pogleda in s prepoznavnimi drobnimi brčicami, je umrl pred nekaj leti, Muamed pa sredi nošenja osmega križa še vedno vsak dan prihaja v lokal, da pospravi mize in lastnoročno pomije krožnike. Vsak dan prihajajo tudi stalne stranke, ki so Šerifičjem zveste že desetletja. »Zdaj prihajajo otroci in vnuki tistih, ki so prvi hodili k nam. Dostikrat se zgodi, da se skupaj oglasijo vse generacije,« se nasmehne sogovornik.

Vsi lačni, vsi enakopravni

Klijentela je pisana – vrsta pred okencem pri Šerifi v Celju je nekakšen sodobni ekvivalent slavnemu mrtvaškemu plesu v Hrastovljah, le da ljudje v njej ne čakajo na ples z okostnjaki, temveč da zadovoljijo potrebe želodca, ga obtežijo z blagodejnim zemeljskim bremenom in se vsaj za nekaj hipov odrešijo brenčecih spraševanj o smislu bivanja. Delavci, pisarniški molji, srednješolci, reševalci, zdravniki iz bližnjih zdravstvenega doma in bolnišnice, uradniki in penzionisti potrpežljivo stojijo drug za drugim, se korak za korakom družno pomikajo za vabečim vonjem, proti okencu in soju kuhinjske luči ter obrisu velikanske peči za njim, kjer jih odet v bel predpasnik čaka Muamedov sin in naslednik Selman s svojim vljudnim: »Dober dan, kako ste, kaj boste?« Nekateri naročijo za s seboj, drugi počakajo, da jim Selman nareže burek na koščke in jim ga ponudi na plastičnem krožniku s priborom; plačajo, se zahvalijo za zaželeni dober tek, sedejo na klop za katero od dveh mizic ali pa se naslonijo na pult ob oknu. Pri Šerifi v Celju ne moreš jesti ločen od sočloveka, ob vrhuncih imaš komaj toliko prostora okoli sebe, da s komolci ne drezaš v preostale soudeležence hrustljave, mastne evharistije. Prehranjuje se v miru, nekateri se pogovarjajo, povečini pa je slišati zgolj radostno cingljanje pribora ter zvoke prehranjevanja, ki nas delajo za brate in sestre v biologiji. Na voljo sta dva okusa, skutin in mesni, in tako bo tudi ostalo. Spreminjanje Šerifičevega böreka bi bilo enako narobe, kot če bi originalni Mona Lizi naslikali mustače; po popolnosti se pač ne šari.

Starodavna poslastica

Izvor bureka oziroma böreka je zgodovinarjem še vedno uganka; ugiba se, da izhaja še iz časov pred selitvijo nomadskih turških plemen iz azijskih step v Anatolijo in da bi utegnil nastati nekje v sedmem stoletju našega štetja. Po nekaterih teorijah je še starejši in so ga iznašli že bodisi stari Bizantinci bodisi antični Perzijci. V pisnih virih se börek prvič pojavi v 13. stoletju, leta 1330 pa recept za njegovo pripravo po navodilih turškega zdravnika zabeležijo tudi kronisti kitajskega cesarja; ta različica je vsebovala nađev iz ovčetine, ovčje masti, pora in začimb. V Otomanskem imperiju je bil börek ena najbolj priljubljenih jedi, pripravljali so ga tako po kmečkih kolibah kot na sultanovem dvoru. Prvi recept za izključno mesni börek je bil zapisan v mestu Bursa leta 1502. S širitvijo turške nadoblasti se je širil tudi börek in postal del nacionalnih kuhinj v Bosni (kot pita), Srbiji (burek), Albaniji (byrek), Grčiji (boureki), Bolgariji (byurek), Tuniziji (brik) in Alžiriji (bourek).

»Dnevno spečemo okoli 40 pladnjev, to je približno 200 kosov bureka,« pove Muamed. Burekarno odprejo ob sedmih, priprave na delovni dan pa se začnejo bistveno bolj zgodaj. Že v ranih urah je treba pripraviti testo, kar vzame vsaj pol ure časa; nato gresta Selman in pek v lokal ter prižgeta peč, ki potrebuje okoli dvajset minut, da se zagreje na potrebnih 220 do 260 stopinj. Še nekje dvajset minut je potrebnih, da se speče prva runda, in šele tedaj je vse pripravljeno na odprtje – vse to je treba opraviti do sedme ure zjutraj. Med delovnim časom pek nato ves čas peče nove bureke, lokal pa je odprt do treh: »Po tej uri je Celje mrtvo.« Kakor hitro je delovnega časa konec, se začnejo priprave na nov dan – treba je iti v štacuno in nakupiti sveže sestavine, jajca, skuto, mleko, da se bo lahko naslednje jutro spet začelo mesiti. »To ni lahek posel,« pove mladi gazda Selman Šerifi, »vsaj ne, če želiš biti tako pošten do svojih strank, kot smo mi. Vse je odvisno od tega, kakšen značaj si.«

Naš vsakdanji burek

Že 47 let tako majhna burekarna v Celju polni želodce zadovoljnih strank, s svojimi bureki/böreki kljubuje trendom, ki vključujejo cunamije burgerjev za rajo in fetiša nouveaures, vzdržuje svojo majhno skupnost in odvrča navale časa; blagovnica nasproti nje je že davno propadla, banka zraven je zaprta, prijazni urar na sosednjem naslovu, s katerim jih je družilo nekakšno zavezništvo relikvij minule dobe, je že pred leti zaprl delavnico, tudi bližnje dopisništvo časopisa, od koder je nekoč prihajal na malico praktikant na tresočih se nogah, je davna preteklost. Šerifi torej danes in kako dolgo še? Selman se namršči, vidno vznemirjen: »Problem je, ker mladih ta posel ne zanima, raje cele dneve tiščijo nos v telefon. Tisti, ki so pripravljeni delati, pa niso za slovensko plačo, temveč gledajo na sever, v Nemčijo, Švico, Skandinavijo.« Sam bo vztrajal, dokler bo lahko; nedavno je

Oče Muamed in sin Selman že desetletja skupaj pečeta in prodajata pristni turški burek oziroma börek, kot se glasi izvirno ime priljubljene jedi. Muamed si ga še pri svojih 73 letih privoščiti skoraj vsak dan – seveda z obveznim jogurtom. (Foto: Šimen Zupančič)

Mojster pek med pripravo meče testo visoko v zrak, nakar ga razvalja tako na tanko, da se vidi skozenj.

Vsak dan začnejo priprave že zgodaj zjutraj, da ob sedmih po celjskih ulicah zadiši po bureku.

Očka je pripeljal sinova na slasten burek z jogurtom.

Ko je testo razvaljano, ga pek naolji in napolni s skuto.

Selman Šerifi: »To ni lahek posel, vsaj ne, če želiš biti tako pošten do svojih strank, kot smo mi.«

Šerifi v Celju na isti lokaciji obratujejo že 47 let in še vedno se okoli kosila praktično vsak dan nabere toliko strank, da seže vrsta na ulico.

družina kupila še sosednji lokal, sedaj čakajo na dovoljenja za širitev. Če ga ne bo zatolkla slavná podalpska birokracija, bo mlajši Šerifi torej še vsaj nekaj let nadaljeval družinsko tradicijo. Za njegove stranke je to vsekakor spodbudna misel – kaj pa zanj? Nam je lahko, mi prihajamo pred njegovo okence, vzamemo svoje, pojemo in gremo svojo pot, prebavljat in nato naprej lovit svoje sanje, on pa ostaja tam, v belem predpasniku, med belimi ploščicami, v soju peči. V burekarni je začel pomagati pri osemnajstih, ko je končal šolanje za finomehanika, vendar ni dobil službe. Pa je pomoč postala stalna zaposlitev, vajenec direktor, sin je zrasel v novo glavo družine, leta so šla. »Če bi lahko izbiral, bi bil pilot. To je moj sanjski poklic,« reče, ne brez grenkobe. Za hip se zamisli, se zdrami in stvarno doda: »Pa saj mi ni hudega. Rad delam z ljudmi, rad se pogovarjam, se pohecám. Od nečesa je treba živeti. Eden dela v livarni, eden je mesar, eden filozof, eden lopov – vsak ima svoje mesto na svetu, to je dano od boga.« Nasmehne se: »Tudi v nogometu je v ekipi enajst igralcev in vsi ne morejo biti napadal-

ci.« To je družina Šerifi in zgodba o njihovem bureku je zgodba o njih. Ljudeh, ki so prišli iz druge kulture, iz tuje države, se ustalili, prilagodili in postali neizogiben del okolja, ki so ga obogatili z izdelkom svoje starodavne tradicije. Če bi zaprli svojo burekarno, bi sredi Celja nenadoma zazijal krater, v katerega bi njihove zmedene, tavajoče stranke pokopavale svoje spomine na okus, ki ga več ne bo – Šerifi jev burek je celjski ekvivalent Proustovim magdalenicám. Pa ne gre za prazno nostalgijo, temveč za resnico želodca, ki je eno človekovih najvišjih vodil. In resnica je, da je celjski turški börek dober, dober pa je, ker je svež, pristen in pripravljen po preizkušenem receptu, s spoštovanjem do tradicije, zamesen s poštenim namenom, pečen pod pridnimi rokami in postrežen z iskreno prijaznostjo. Zato se ga ne naveličajo niti tisti, za katere bi pričakovali, da jim bo gledal ven že pri ušesih. »Jaz skoraj vsak dan pojem naš burek z jogurtom – ne morem pomagati, to je še vedno moja najljubša jed,« skomigne z rameni Muamed Šerifi.

Foto: Metka Majcen

Kolo za OŠ Braslovče

Program Varno na kolesu, ki skrbi za varno vključevanje mladih kolesarjev v promet, je tudi letos privabil več kot 10 tisoč učencev iz 140 slovenskih osnovnih šol. Da je spoznavanje s cestno-prometnimi predpisi lahko zelo zabavno, so prepričani tudi mladi kolesarji, ki so med šolskim letom reševali različne prometno obarvane naloge. Nekateri so jih opravili z odliko in bili za to tudi lepo nagradjeni. Prvo mesto v okviru naloge Kolesarim in nabiram kilometre sklopa Aktivno na kolesu je osvojila Osnovna šola Braslovče.

Učenci so si kolo prislužili z največjim številom preko-lesarjenih kilometrov. Ena od nalog sklopa Aktivno na kolesu je vsem dobro znano zbiranje kolesarskih kilometrov, ki jih učenci sami, s starši ali z učitelji zbirajo od začetka in skoraj do konca šolskega leta. Učenci OŠ Braslovče so bili letos najuspešnejši in so skupno zbrali kar 5.645 kilometrov. S preko-lesarjenimi kilometri so si priborili čisto novo šolsko kolo. Program Varno na kolesu že 11. leto zapored širi sporočilo o pomenu varnosti kolesarjev v prometu in hkrati spodbuja k aktivnemu življenjskemu

slogu. Z različnimi nalogami učenci spoznavajo cestno-prometna pravila in bonton, kar mladim daje odlično potnico za varno vključitev v promet. Varno na kolesu je v enajstih letih iz obrobne prerasel v vseslovenski program, pri katerem danes sodeluje več kot 10 tisoč učencev iz 140 osnovnih šol po Sloveniji. K temu so nesebično prispevali tudi partnerji programa, ki učence in šole motivirajo z bogatimi nagradami – čelade, denarne donacije, šolska kolesa ter servis koles za šolarje in lokalno skupnost. Odličnim predstavnikom Savinjske regije iskreno čestitamo! NT

OŠ Braslovče je prejela kolo, ki so ga učenci osvojili z uspešno opravljeno nalogo programa Varno na kolesu.

Zahvala

Pred kratkim ste objavili članek o meni z naslovom Ni ga sram priznati, da je bil nekoč alkoholik ob prejetju državnega priznanja za prostovoljstvo. Rad bi dodal še nekaj zahval ljudem, ki mi vsak dan lepšajo življenje.

Od alkoholika do državnega priznanja ne pride vsak, zato bi se rad zahvalil ljudem, ki mi pomagajo in stojijo ob strani. Večkrat sem poudaril zasluge naše terapevtke Alenke Gabrovec, ki je s svojim prihodom v naš klub KZA Aljažev hrib Celje in s svojim odgovornim ter nesebičnim delom dvignila kakovost dela na zelo visoko raven, ki je v svoji 52-letni zgodovini še ni imel. Za to se ji v svojem in tudi v imenu članov kluba zelo zahvaljujem. Zahvaljujem se tudi predsednici kluba gospe Vesni Žerjal za ves trud, čas in energijo, ki jo je vložila, da sem postal dobitnik priznanja. Je pa tudi res, da brez podpore tudi drugih članov kluba mojega priznanja ne bi bilo, za kar sem hvaležen.

ANTON MLINARIČ

Anton Mlinarič z ženo in s prijatelji, ki so ga spremljali na podelitvi priznanj za prostovoljstvo pri predsednici države.

Devetnajstletnica Združenja prijateljev slepih Slovenije

Združenje prijateljev slepih Slovenije je v začetku junija obeležilo devetnajsto obletnico delovanja. Za nami je devetnajst let uspešnega dela v dobrobit slepih in slabovidnih na različnih področjih.

Dobro sodelujemo tudi z mnogimi ustanovami. Najbolj smo ponosni na sodelovanje z Muzejem novejšje zgodovine Celje in njegovim Hermanovim brlogom, s Športnim društvom slepih in slabovidnih ter tudi z Zvezo društev slepih in slabovidnih Slovenije ter s posameznimi društvi slepih in slabovidnih po Sloveniji. Trudimo se biti dejavni tudi pri osveščanju širše javnosti, pri čemer nam je v veliko pomoč Sebastijan Kamenik, ki je tudi sam slep in je družbeno dejaven, tako da tudi z njegovo

pomočjo zaznamo, kje lahko tudi mi damo pomoč in podporo. Poleg tega imamo zaposleno slepo osebo, sicer za polovični delovni čas, ker nam sredstva ne dopuščajo več, želeli pa bi si, da nam bi uspelo tudi to izboljšati in bi bili lahko še bolj dejavni in osredotočeni na problematiko slepih in slabovidnih ter bi še v večji meri izpolnjevali svoje poslanstvo.

Ob devetnajsti obletnici delovanja pripravljamo tudi dobrodelno prireditev, s katero bomo počastili naš dan prijateljev slepih ter končali našo vsakoletno akcijo Osveščanje učencev o slepoti. Končali bomo tudi literarni natečaj z naslovom Ne tako, ampak tako, ki ga razpišemo za osnovnošolce šol, v katerih smo izvajali naš projekt Osveščanje učencev o slepoti

za tekoče šolsko leto. Kuhali bomo dobrodelni golaž, posebnost bo, da ga bo kuhala slepa gospa, ki je sicer tudi odlična športnica, čudovita mama in izjemno sposobna ženska Jana Fuhrer, ki jo mnogi poznajo, ne le slepi in slabovidni, ampak tudi polno čutni. Tako bo ta dobrodelni golaž imel še posebno noto, da širši javnosti pokažemo, kaj slepi zmorejo, če le dobijo dovolj zaupanja in priljubljenosti. Poleg tega bomo imeli tudi bogat srečelov, izkupiček bomo namenili delovanju združenja, saj se to le s težavo prebija kljub vsem svojim dejavnostim in zares koristnim ter dobrim projektom, ki smo jih in jih še želimo izvesti.

DAVORIN DEŽELAK,
predsednik združenja

Humanitarni vsak dan

Čeprav smo članice Humanitarnega društva Vera pred kratkim zapisale, da se vidimo jeseni, kljub temu potihoma delujemo vsak dan.

Skrbno pregledamo preje-te donacije lepih in uporabnih artiklov, saj nam je žal izpustiti vse, kar nam dobri ljudje ponudijo. Seveda se organizacijsko pripravljamo

na novo humanitarne gesto, ki bo kot prva jeseni namenjena starejši generaciji. Kaj natančno pripravljamo, naj do takrat ostane skrivnost.

VERICA ŠTANTE

Darinka Nedić-Marinković, Zvezdana Holcinger in Verica Štante ob pravkar prejeti donaciji

Torkove »rajže« živijo

Náša vasica Nova Cerkev je ena najlepših na Slovenskem. A ne zato, ker tukaj živim jaz. Ta podatek sem našla pred časom, ko sem se želela izučiti za lokalnega turističnega vodnika, viri na spletu so mi tako povedali. Sama dodajam, da njena lepota ni le v zgodovini in slikovitosti njene lege, leži namreč na rahlo dvignjeni planoti blizu sotočja dveh voda, rečice Hudinja, ki izvira pod Roglo, in potoka Dobrnica.

Res nas ob vstopu v vas pozdravi (pre) urejena stara arhitektura, mogočni marof, župnijska kašča in cerkev sv. Lenarta z obzidjem in s kamnitimi stopnicami. Lepa slika, ni kaj! A največja lepota vasi so ljudje. Ljudje, ki znajo in hočejo stopiti skupaj ter s skupnimi idejami, pobudami skrbijo za skupno dobro. Gasilci, športniki, pevci, godbeniki, kulturniki, turisti, tako bi preprosto opisala nekaj društev, ki s številnimi dogodki skrbijo, da se v kraju dogaja, da se tukaj pestro živi.

Turistično društvo je pred več kot šestnajstimi leti v zemljo posadilo drobno seme: ob torkih je vaščane povabilo na »rajžo« po obronkih krajevnega skupnosti. Seme je vzkliklo in bogato obrodilo. Glavna korenina je bil Bolti, izkušen planinec, markacist, človek s posebno energijo. Kot vodnik nas je deset let navdihoval, da smo ob torkih od oktobra do konca maja ob sedmih zvečer v nizkem startu čakali v vasi na njegov ukaz, pisk. Kam tokrat, smo radovedno v pričakovanju pogledovali. Črpali smo njegovo nalezljivo moč, voljo, pohodno vmeno in skupina torkovcev se je razrasla v drevo z mogočno krošnjo. Več kot dvajset vej – parov ženskih in moških modelov gojzarjev – je stopalo za njim in obkrožilo zaselke Novake, Straža, Razdelj, Homec, Vine, Landek, Lemberg, Vizore, Hrenova, Višnja vas, vse tja do Vojnika in Marijine cerkve. Deseto obletnico pohodov smo svečano okronali. Pri lipi še danes stoji pohodni gojzar in naznanja, da torkova »rajža« živi.

Žalostno slovo

Zgodil se je tisti zadnji februar, ko smo obnemeli in se z žalostjo v srcu za vedno poslovili od našega vodnika. Mnogo prezgodaj. Njegovi koraki so pustili neizbrisljive sledi in v njegov spomin korakamo dalje. Marjan je prevzel povelje in že šest let odgovorno, predano in spretno poveljuje torkovi četici. Ničesar ne pušča naključju, vse stezice odpira na ključ. Pred »rajžo«, če je od torka do torka vremenski preobrat, vselej osebno preveri posebnost terena. Natančno določi tempo, vzpone in spuste, preračuna čas in kilometre. Vedno se mu izide, mojster je! Med korakanjem kolono uvideno opozarja na poledenel, moker ali kamnit svet: »Pesek na cesti! In strmo je. Previdno! Po kolesnicah stopajte,« nas podučiti. Veliko si upa, res. Včasih ga namreč obdaja ducat ali celo dva čvekavih ženskih ust. Neustrašen je ali pa me lepo vzgojene, vse se vedno dobro konča. No, zadnjih nekaj »rajž« ima spet ob sebi pomočnika svoje vrste. Vinko četico varuje zadaj, Marjan pa je naša markacija.

Če smo včasih kot študentje začeli semester – oktobra, smo zdaj spet kot v šolskih

klopeh. Naše pohodno leto traja od prvega torka v septembru do zadnjega v juniju. Fina le je pravi likof s svečano podelitvijo diplom. Lepa zbirka se jih baha v vitrini.

Obhodimo vse, kar se v naši krajevni skupnosti obhodi. Vselej drugače, s kakšnim dodatkom ali z obvozom. Zdaj pokukamo celo še v nove »becirke«, rišemo nove ovinke in znamo prirajžati po očem, ušesom in podplatom prijaznih poteh iz vasi na Frankolovo. Ali skozi Polže, Homec, Trnovlje pri Socki nazaj v vas. Čez Spodnjo Hrenovo, Rožni Vrh in Visoko nazaj na Zgornjo Hrenovo domov. Slikovite poletne ture so to, ko je dan dolgo mlad. In imamo kaj videti.

Izgovorov ni

Iz objektivnih razlogov smo kolektivno le dvakrat torkovo »rajžo« izpustili. Subjektivnih razlogov ni. Če vmes poseže preventivni obisk ali posvet v beli hiši, Marjan za šefico pooblasti svojo življenjsko sopotnico Kristino, ona prevzame krmilo. Se je že zgodilo, da nas je sedem Sneguljčic brez palčka (ali princa) veselo rajžalo po gozdu in razglednih kucjih naših zaselkov. Prav lušno je bilo. Smeha na sedmo potenco, vam rečem!

Kakšen terek je prazničen. V različnih oblikah. Ko je društvo prejemnik županovega priznanja, je skupnica ob predstavnici. Vsako leto v božičnem času srkamo čar svete družine ob mnogoterih domiselnih jaslicah, ki jim v naši domovini ni enakih. Iz Nove Cerkve odrajažamo v tisoče zlatih lučk odet božični Vojnik. Tudi naše društvo tam razstavlja. Valentinovo, dan žena, štirideset mučenikov si polepšamo z drobnimi pozornostmi, s čokoladni srčki, rožami in čokoladicami. Ko kdo praznuje, dvignemo kozarček, zapojemo in nazdravimo. Tudi delikatni priboljški zdrknejo po prebavnem traku. Povabilom ne damo košarice: v mesecu česenj radi za kratek čas posedimo v vrtnih uticah in se prepustimo sladkim okusom romantično okrašene mize. Ali pa pikniku v pravem pomenu besede, kjer nas srčna Minka hudomušno opomni, da vince naj po grlu teče, »ker voda je na števec«. Ker je piknik tik pred koncem »rajže«, v Ulici ljubezni in cvetja, je en kozarček rujnega dovoljen.

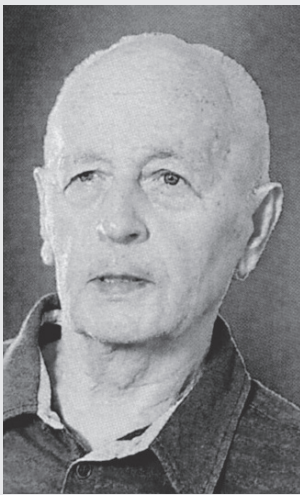
Kjer se torkovci zberemo, povsod nam je lepo, dobro se imamo in nekaj posebnega je med nami. Nekaj, kar čutijo duše, ki prihajajo k nam iz sosednjih krajev. Sproščenost, pozitivna, nezapletenost, dober občutek. »Rajža« skozi mikavno pokrajino. Skrb za telesno in duševno zdravje. Vse to na enem mestu. Zelo mikavna ponudba. Če vas zamika, pogumno med nas. S pogumom na »rajžo« odvandramo vsak terek ob šestih zvečer. Le par uhojenih čevljev potrebujete, vsega drugega se nalezete od nas. Noge vam bodo hvaležne. Po prehojenih osmih, devetih ali celo desetih kilometrih v dveh urah gibanja bodo prijetno utrujene, od dela. Srce in obraz pa bosta žarela.

Torkove »rajže« bodo počasi polnoletne in torkovci se z njimi počutimo polno, živo. Naj živita terek in »rajža«!

VALERIJA JAKOP

V SPOMIN

Rado Pinter
(1949–2023)

Takrat, ko narava počiva, si se rodil, ko pa je narava v najlepšem razcvetu pomladnih dni, si se poslovil.

V tplem junijskem dnevu smo se zbrali na celjskem pokopališču, da se poslovimo od tebe, dragi Rado. Mož, oče, dedek, brat in zvest prijatelj. Slovo je vedno žalostno, najbolj takrat, ko odideš za vedno in ko bi še lahko veliko naredil in mnogo dal. Vse je minljivo, spomini ostanejo za vedno.

Obdarjen si bil z veliko talenti, a vendar te je pritegnilo petje, te razveseljevalo in ti dajalo novih moči za življenje. Odraščal si na Frankolovem, kjer je petje

ponos kraju. Že v mladosti si se vključil v pevski zbor in nadaljeval s petjem v Komornem zboru Celje. Dolga leta si prepeval v njem, pridobival nova znanja in izkušnje. Napisal si kar nekaj besedil, naredil več priredb za manjše skupine in jih tudi vodil. Prepeval si na prireditvah, revijah in praznovanjih. S pesmijo si bil povezan s svojim rojstnim krajem Frankolovo, na katerega si bil zelo ponosen. S svojimi brati si se vključil v različne pevske prireditve ter tako popestril številne lepe dogodke. Kot odlični pevec in zborovodja si veliko doprinesel h kulturi na Celjskem. Več kot trideset let si vodil Mešani cerkveni pevski zbor Župnije svetega Duha Celje. Spominjamo se let skupnega prepevanja in druženja. Bil si pokončen, neomajen, pripravljen pomagati in svetovati. Zelo ponosen si bil na svojo družino in na svoje vnuke. Bil si zvest sodelavec in prijatelj. V Kovinotehni Celje in kasneje v Merkurju si vestno opravljal službo nabavnega referenta in tako veliko doprinesel k razvoju trgovine.

Slovenski rek pravi, da kdor poje, zlo ne misli. Tudi pri tebi je bilo tako, saj si s pesmijo povezoval tudi svoje delo. Tvoj zdrav humor in veder pristop sta nas

vedno razvedrila. Ne moremo verjeti, da te ni več med nami ... Kot bi bile le sanje. Resnica, ki najbolj boli, je, da te ni več med nami. Pogrešamo te. Veliko pesmi bi še morali skupaj zapeti, veliko poti še prehoditi in marsikaj lepega še narediti. A žal so to samo še želje.

Lani se je neozdravljiva bolezen dotaknila tvojega telesa in ti si se podal na pot ozdravitve. Bil si bojevnik, optimist, dolgo si se bojeval, vendar si na koncu svoj boj s težo boleznijo izgubil. Ob skrbni negi svojih najdražjih in v objemu toplega doma si v junijskem popoldnevu zatisnil trudne oči.

Hvala, Rado, za velik doprinos na področju kulture, za srčnost, moč, pogum, razumevanje, toplino in ljubezen.

Znan ameriški vojskovodja in politik Albert Pike je zapisal: »Kar smo storili le zase, umre z nami. Kar smo storili za druge in za svet, ostane nesmrtno.« In ravno tega je bilo pri tebi, Rado, veliko.

V naših srcih boš za vedno ostal kot dober človek in zvest prijatelj. Počivaj v miru tam ob mavrici in z angeli prepevaj pesmi, ki smo jih včasih prepevali skupaj.

MARTA KOVAČ

SUPER ŠPORTNA KOMBINACIJA

Za vsak nakup nad 10 EUR prejmete na blagajni en izvod dnevnika Ekipa BREZPLAČNO.

Aktivnost poteka samo v izbranih trgovinah Mercator od 24. 7. do 11. 8. 2023 (razen ob sobotah) oziroma do razdelitve zalog. Ne velja v spletni trgovini Mercator. Več na www.mercator.si.

Mercator
moj najboljši sosed

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

poskuse, ki vzbujajo zanimanje za znanost tako pri mladih kot starejših. Znanstveni šov Ta nora znanost poteka vsak dan v juliju in avgustu ob 12.15.

Znanstvena doživetja so se tudi v letu 2023 vrstila na Znanstveni ploščadi Tehnoparka Celje, kjer so ustvarili prostor družinskega ustvarjanja, zabave in spoznavanja z oblikami neformalnega izobraževanja STEAM in z delavnicami v sklopu dogodkov Lepljiva znanost in Ulična znanost.

V juniju in juliju je bilo za otroke od 8. do 11. leta poskrbljeno za počitniško varstvo. Otroci so najprej spoznavali delavnice Steam, ki pokrivajo polje znanosti, tehnologije, inženirstva, umetnosti in matematike. V avgustu bo v sodelovanju z društvom Gaia-s tematsko počitniško varstvo Postani, kar si želiš, za en dan.

Počitniško delo v Tehnoparku Celje

Za dijake in študente omogočajo poletno počitniško delo, ki vključuje raznolike izkušnje s področja turističnega vodenja, spoznavanja naravoslovno-tehničnih vsebin in samostojnega raziskovanja. Na počitniškem delu imajo to poletje 15 dijakov in študentov, ki prihajajo iz celjskih srednjih šol in s fakultet.

Tehnopark Celje je priljubljena destinacija za šolske skupine in družinske obiske

Tehnopark Celje, priljubljeno znanstveno središče, je v prvi polovici leta 2023 obiskalo kar 21.938 znanstvenih navdušencev, kar je približno pet tisoč več v tem obdobju v primerjavi z letom 2022. Od tega je bilo 60 odstotkov družinskih obiskovalcev in 40 odstotkov šolarjev.

Tehnopark Celje kot nedvomno pomembna turistična zanimivost v mestu med obiskovalci opaja veliko tujih obiskovalcev, med katerimi jih je največ iz naše sosednje države Hrvaške, sledijo Italija, Nizozemska, Madžarska, Danska, Ukrajina, Slovaška, Avstrija, Poljska in Češka. »Veseli nas, da smo priljubljeni tudi med tujimi turisti, ki jim želimo biti izhodišna točka za druge zanimivosti v mestu, namreč naši informatorji zelo radi napotijo goste še k drugim zanimivostim in v celjske restavracije. S tem tudi dokazujemo, da je Tehnopark Celje pomembna turistična destinacija,« je o turističnem vidiku povedala Andreja Erjavec, direktorica javnega zavoda Tehno park Celje.

Dobra obiskanost v šolskem letu 2022/23

V iztekajočem šolskem letu 2022/23 so vrtce, osnovne in srednje šole navduševali z različnimi znanstvenimi vsebinami.

Pri osnovnošolcih so bili posebej priljubljeni Tehno programi, najbolj je bil obiskan program Energija, kjer so učenci pridobili naravoslovno-tehnične kompetence ter so znanost spoznavali in preizkušali predvsem na zabaven način. Tehnopark Celje je obiskalo več kot 181 šol in 14 vrtcev iz celotne Slovenije.

»Za prihajajoče šolsko leto smo pripravili nov Tehno program Tehnika, kjer bodo šolarji v praksi spoznavali nekatere vsebine iz učnega načrta predmeta tehnika in tehnologija ter krepili veščine učenja z raziskovanjem, veščine sodelovanja in reševanja problemov,« je povedala Sabina Gaberšek, vodja projektov v javnem zavodu Tehno park Celje.

Poletne znanstvene dejavnosti v Tehnoparku Celje

V celotnem poletju v Tehnoparku Celje potekajo zabavne znanstvene dejavnosti, namenjene vsem generacijam. Tako otroci kot odrasli se lahko to poletje poglabijo v čarobni svet znanosti in zabave. Interaktivni eksponati in praktični eksperimenti ter navdušujoče predstave in dejavnosti na Znanstveni ploščadi v Tehnoparku Celje zagotavljajo nepozabno izkušnjo.

Program poletnih dejavnosti vključuje znanstvene delavnice, kjer otroci s poskusi in prikazi na zabaven in pristopen način spoznavajo osnovne znanstvene koncepte s tedensko izvedbo pestrih dejavnosti: Trajnostne delavnice, Legorobotika, Postani detektiv, Bazen delavnic – konS, Ustvarjam z AI in druge delavnice STEAM (pristop k poučevanju znanosti, tehnologije, inženiringa, umetnosti in matematike).

Ob živih nastopih in prikazih obiskovalci doživijo navdušujočo znanost. Z razvedrilnim pristopom izkušena ekipa Tehnoparka Celje prikazuje fizikalne in kemijske pojave ter

VSE ZA PISARNO

- Prodaja, najem in servis multifunkcijskih naprav
- Celovita ponudba pisarniškega materiala

BiRObit

W: birobit.si
T: (03) 425 6100

Nekdanji celjski industrialci (8)

Rubriko pripravlja
Osrednja
knjižnica Celje.

Adolf Westen ml. (1877–1952) in Avgust Westen (1878–1960) sta bila nečaka Adolfa Westna st., ki si, kot rečeno, ni ustvaril svoje družine in je ostal brez potomcev. Oba sta bila rojena v Lüttringhausenu pri Remscheidu v Westfaliji. Poleg sestre sta imela še brata Petra in Franca, ki sta se prav tako uveljavila kot podjetnika, prvi v Lodžu na Poljskem, drugi pa v Mediašu na Sedmograškem (Transilvaniji) v Romuniji.

Brata Adolf in Avgust sta k svojemu stricu v Celje prišla leta 1895, ko sta končala poklicno šolo, in se zaposlila v njegovem podjetju. Pri tem nista uživala nobenih privilegijev, saj je zanju veljal enako strog režim kot za vse druge zaposlene. Skupaj z drugimi

delavci sta morala delati fizično na vseh oddelkih, kar pa jima je koristilo, ker sta s tem dobro spoznala vse faze proizvodnje. Po določenem času je Adolf Westen st. Avgustu zaupal vodenje komercialne, njegovemu bratu Adolfu pa tehnično vodstvo obratov.

Pod njunim vodstvom je podjetje doživljalo nadaljnji razcvet, ki ga tudi razpad Avstro-Ogrske leta 1918 ni zaustavil. Nasprotno, prehod večine Slovenije pod Jugoslavijo je imel za njuno podjetje ugodne posledice, saj se mu je s tem odprlo jugoslovansko tržišče, na katerem tedaj ni bilo nobenega drugega podjetja, ki bi proizvajalo emajlirano kuhinjsko posodo. Ker je bilo povpraševanje po tej posodi vse večje, so se pokazale potrebe po širjenju

Logotip Westnovega podjetja iz leta 1925

proizvodnje, za kar pa je bilo potrebno zagotoviti dodatni kapital. S tem namenom se je podjetje leta 1924 preoblikovalo v delniško družbo – A. Westen, delniška družba

v Celju, Tovarna emajlirane, pocinkane, brušene in pokositrane posode (skrajšano: A. Westen d. d.). Pod tem imenom je poslovalo vse do leta 1945.

Čeprav je tovarno emajlirane posode formalno prevzela delniška družba, je ta še naprej predstavljala Westnovo družinsko podjetje, saj sta ob ustanovitvi delniške družbe lastnika vseh izdanih delnic postala samo Adolf Westen ml. in Avgust Westen, in sicer vsak do polovice. Njun stric Adolf Westen st., ki je bil avstrijski državljani in je, kot že rečeno, od leta 1912 naprej živel v Gradcu, je bil sicer predsednik delniške družbe, ne pa tudi solastnik njenih delnic.

Uspešno poslovanje podjetja je Adolfu Westnu ml. in Avgustu Westnu omogočilo, da sta lahko začela nakupovati delnice nekaterih podjetij v Sloveniji in drugje v Jugoslaviji. Tako sta leta 1914 postala večinska lastnika Tovarne kemičnih izdelkov v Hrastniku, d. d., leta 1929 pa še lastnika Kranjske industrijske družbe (KID), d. d., ki je poleg metalurških obratov na Jesenicah imela v lasti tudi rudnike železove rude v Topuskem na Hrvaškem in v zahodni Bosni. Na območju Srbije so v Kneževcu pri Beogradu Westni imeli tovarno razstre-

liva, v Novem Sadu pa so bili solastniki grafičnega podjetja Druckerei und Verlagsaktiengesellschaft. Podjetja v Jugoslaviji, ki so bila v celoti v lasti Westnov, so tvorila Westnov jugoslovanski koncern.

Adolf Westen ml. in njegov brat Avgust Westen sta se kot podjetnika uveljavila tudi zunaj Jugoslavije. Tako so v dvajsetih letih prejšnjega stoletja v njune roke prešla podjetja, povezana v Poljsko-romunskem koncernu, ki sta ga ustanovila njuna brata Franc in Peter. Avgust Westen pa je leta 1925 ustanovil podjetje za izdelovanje emajlirane posode v Bassanu del Grappa pri Trevisu v severni Italiji.

Kot lastnika vseh teh podjetij sta brata Adolf Westen ml. in Avgust Westen postala največja veleindustrialca na območju Jugoslavije in hkrati pomembna evropska podjetnika. Konec tridesetih let pa se je ob njiju kot podjetnik začel vse bolj uveljavljati tudi sin Adolfa Westna ml., dipl. ing. Max Adolf Westen.

Se nadaljuje.

dr. Milko Mikola

Adolf Westen ml. (1877–1952)

Avgust Westen (1878–1960)

ALBUM S CELJSKEGA

Gustav Šilih (1893–1961): ob 130-letnici rojstva

Gustav Šilih (na levi) je bil kot avstro-ogrski vojak med prvo svetovno vojno ranjen na Soški fronti, leta 1918 pa je kot Maistrov borec sodeloval pri osvoboditvi Maribora in slovenske severne meje. Tudi drugi svetovni vojni se ni mogel izogniti, bil je mobiliziran in kot rezervnega oficirja jugoslovanske vojske so ga zajeli Nemci.

Rodil se je 31. julija 1893 v Velenju, graščinskemu oskrbniku Lovru in Poloni (rojeni Silovšek) iz Velenja, kjer je tudi končal pet razredov osnovne šole, nato je obiskoval zasebno nižjo gimnazijo in leta 1912 maturiral na ljubljanskem učiteljskišču. Strokovno se je izpolnjeval v tujini, leta 1928 pa je v Zagrebu diplomiral na višji pedagoški

šoli iz pedagogike, psihologije in nemškega jezika s književnostjo.

Kot učitelj se je najprej zaposlil v Preboldu, med 1. svetovno vojno je bil ranjen na Soški fronti, leta 1918 je bil Maistrov borec, nato je krajši čas poučeval na mariborski realki. Od leta 1919 do 1927 je bil profesor na trgovski srednji šoli v Mariboru, leta 1928 v Celju, nato je do leta 1950 poučeval na mariborskem učiteljskišču, vmes pa je med vojni čas preživel v Gradcu. Leta 1952 je ustanovil vzgojno posvetovalnico, ki jo je vodil do leta 1961.

Šilih se je ukvarjal z didaktiko, mladinsko psihologijo, izobraževanjem učiteljev in družinsko vzgojo. Je avtor številnih knjig, ki sodijo v vrh slovenske pedagogike

in didaktike in ju je dvignil na evropsko raven. Napisal je deset knjig in več kot 60 obsežnejših ter okoli 300 krajših razprav in člankov. Njegovo temeljno delo Očrt splošne didaktike je izšlo neposredno po smrti leta 1961, od preostalih del pa naj omenimo Metodiko slovenskega jezikovnega pouka (1951), Vzgojna sredstva naše družine (1955), Vzgoja naših otrok (1955) in Učna načela naše šole (1961). Bil je tudi urednik Roditeljskega lista in Pedagoškega zbornika.

Šilihovo literarno ustvarjanje je bilo v senci njegovega dela na področju pedagogike. Znan je predvsem po mladinski povesti Nekoč je bilo jezero (1921, ponatis 1999) in mladinskem romanu Beli dvor (1938, ponatis 1997).

Kot literat je pričel objavljati prozo pod psevdonimom Graščan v reviji Domači prijatelj, ki jo je urejala Zofka Kvedrova, v manjši meri pa je pisal tudi poezijo. Napisal je tudi dramo Kaverna, ki so jo leta 1932 postavili na oder Mariborskega gledališča, v rokopisu pa je ostala nedokončana povest o življenju velenjskih rudarjev z naslovom Grbavi plemič. Umrl je 24. novembra 1961 v Mariboru.

Silvo Grmovšek
(Knjižnica Velenje)

Fotografijo prispeval:
Janez Osetič

Rubriko pripravlja:
Domoznanski oddenek
Osrednje knjižnice Celje
INFO: srecko.macek@
knjiznica-celje.si
Medijski pokrovitelj:
Novi tednik
Vir: www.kamra.
si, Album Slovenije –
osebni spomini 20. st.

Ko je vroče, se umaknite v miren in hladen prostor ter pijte veliko tekočine.

Vsi, ki mi v tej vročini govorijo tople besede, so moji sovražniki.

Enkrat sem bil v tako resni zvezi, da se z dekletom nisva niti enkrat nasmejala.

Lažje je kaditi travo kot jo kositi.

Trapasti se moramo držati skupaj. Ti normalni res niso normalni ...

Vsake hlače so lahko tangice. Le jesti je treba dovolj.

»Sprl sem se z ženo in zdaj me boli glava.«
»Zagotovo imaš migreno.«
»Ne, mislim, da je to od vaze.«

Neko noč sem zapeljal v enosmerno ulico iz napačne smeri.
Nasproti je pripeljal avto. Zatrobil. Jaz tudi.
Nato je posvetil z dolgimi lučmi. Jaz tudi.
Prižgal je še modre luči ... No, teh pa jaz nimam.

0, ti so pa super. Koliko stanejo?

Nič, v njih ste prišli.

Le kaj naj danes oblečem?

Oven

V mislih ste si jasno načrtali pot v naslednjem obdobju. Življenje vam bo v teh dneh ponudilo izjemno lepe priložnosti, da zaživite bolj umirjeno in osrečujoče. Dnevi, ki prihajajo, v vas sprožajo velika pričakovanja, saj vam Sonce v ognjenem znamenju prinaša veliko moči in novega zagona, ki ga boste koristno uporabili predvsem na poslovnem področju. Venera je retrogradna v znamenju leva, kar vam bo odprlo oči predvsem na področju ljubezni.

Bik

Sonce v levu bo vaše razpoloženje spreminjalo, kar vam bo v nekaterih trenutkih jemalo energijo in moč. Vse, kar boste naredili, morate dobro premisliti, saj boste v nasprotnem primeru lahko naredili večjo napako. Opravkov bo veliko, ravno tako veselja na družabnem področju. Nikakor ne boste uspeli izriniti nekoga iz svojih misli, kar se bo močno izražalo pri vašem delovanju. Srečni boste.

Dvojčka

Vsekakor so pred вами naporni dnevi, ki bodo tudi izjemni po svoji veličini. Dogajale se vam bodo velike spremembe, prese-nečali vas bodo ljudje okoli vas. Nikar se v teh dneh ne ravnajte po svojih nenavadnih načelih, prepustite se raje usodi in trenutnim situacijam, ki se lahko menjajo v zelo kratkem času. Iz majhnih stvari se včasih lahko razvije velika zadeva, zato ničesar ne prepuščajte naključju, predvsem kar se ljubezni dotika.

Rak

Malo so se razmere umirile in že delate načrte, kako naprej. Nekdo vas bo prijetno presene-til, zato se prepustite veselju in novemu pričakovanju. Veliko lahko v tem času naredite zase na poslovnem področju, kar ne pomeni, da vam bo vse padlo kar v naročje. Nasprotno od tega, trudi-li se boste po svojih najboljših močeh in pri tem delovali neko-liko skrivnostno. Pred vami bo v tem obdobju večja odločitev, ki bo še posebej močno vplivala na vaše življenje.

Lev

Nikar v prihajajočih dneh ne zapletajte, raje se prepustite ener-giji, kajti presenečenj tudi za vas ne bo manjkalo. Vpliv planetov bo spodbuden tudi za ljubezen, zato ne zamudite izjemne priložnosti. Še nekaj trenutkov, nekaj dni boste blesteli pod mogočnim vplivom leva, zato dobro izkori-stite vsako priložnost, ki vam jo ponuja vpliv Sonca. Venera bo poskrbela, da ne boste rinili z glavo skozi zid, ampak boste vse tudi dobro premislili.

Devica

Malo občutljivejši boste v teh dneh, zato pazite, da se komu ne zamerite. Svoje organizacij-ske sposobnosti tokrat uresni-čite, pri čemer vam bo v veliko oporo Venera, ki biva v ognjenem znamenju. Mars vam bo prinesel neko novo priložnost na delov-nem področju, zato zavijajte rokave, uspeh ne more izostati. Veliko bo v teh dneh odvisno od vas, zato naredite tako, da boste srečni. Odločali se boste, ali boste dovolili, da vam vpliv preteklosti ponovno potrka na vrata.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265** in na Facebookovi strani **Dolores Astro.**

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana.**

Tehtnica

Neodločno boste stali pred dvema odločitvama. Svetujemo vam, da se tokrat posvetujete z nekom. Vpliv vaše vladarice v znamenju leva lahko povzroči, da boste zadeve zapletali zaradi nepomembne malenkosti, veli-ke stvari pa vam lahko uidejo iz rok. Kar veliko obveznosti je še pred vami, zato se nikar ne ubadajte z nepomembnimi malenkostmi. Nekaj energije morate usmerjati tudi v svoje zdravstveno stanje, predvsem se morate osredotočiti na težave, ki izhajajo iz psihičnega stanja.

Škorpion

Izkoristite čas v svoje dobro, saj stojite pred večjo, prelomno situacijo. Po eni strani se spre-memb veselite, po drugi stani s strahom opazujete, da ne bi na dan prišle blokade, ki ste jih pu-stili v preteklosti. Odlično se bo-ste počutili med ljudmi, ki vam veliko pomenijo, kar vam bo dvigovalo moč in povečevalo sa-mozavest. Za ljubezen in čustva se boste v tem času bolj žrtvovali kot sicer.

Strelec

Več pozornosti morate v teh dneh nameniti partnerju, saj ga zaradi neprestanega hite-nja in vznemirljivega vzdušja zanemarjate. Nekoliko bolj občutljivi boste zaradi bivanja Venere v znamenju leva. Zaple-tate lahko zaradi malenkosti, ki predstavljata nepomembno točko v razmerju. Previdno tudi pri fi-nančnih zadevah, vpliv Venere in Marsa vam prinaša nekoliko večje izdatke, kot bi to želeli. Pot, na katero ste se želeli od-praviti, boste po daljšem premi-sleku prestavili zaradi situacij v svetu.

Kozorog

Nikar si teh dni ne otežujte še bolj, kot je nujno. Strahove morate izključiti in se zamisli-ti, zakaj sploh obstajajo v vaših mislih. Vpliv Marsa vam prinaša nekaj originalnih zamisli, kako izboljšati stanje. Nikakor se ne boste uspeli posloviti od prete-klosti, zato boste veliko energije porabili za prazen nič. Skušajte ujeti ravnotežje med čustvi in razumom ter si dopovedati, kaj je za vas dobro in kaj so zmote, ki izhajajo iz občutka, da niste ljubljeni in dovolj spoštovani.

Vodnar

Zgodilo se vam bo nekaj zares izjemnega in nenavnega. Naj tokrat ne odide mimo vas. Saj veste, za svojo dušo potrebujete ljubezen in romantiko ter hitrejši utrip srca. Kljub sreči, ki jo boste doživljali, vam bo takoj jasno, da morate vso zadevo spustiti skozi sito, ker ne bo vse zlato, kar se sveti. Lekcije, ki jih boste osvoji-li, ne bodo najlažje, zato naj bo razum tisti, ki vas bo postavil na trdna tla.

Ribi

Navidezno se boste ravnali po nasvetih drugih, a v resnici boste delali po svoje. Vpliv Saturna v vašem znamenju vam prinaša stiske in napetosti, da včasih ne veste, kako bi se obrnili, da bi ravnali prav. Skušali boste ure-sničiti vse načrte in v mislih že drvite v naslednji teden ter pred-vsem kritično opazujete situacije. Zelo morate poskrbeti za sprosti-tev, saj vam zadeve uhajajo iz rok, pri čemer lahko le nemočno zrete v nebo in iščete oporo.

HOROSKOP JE TOKRAT PRIPRAVILA ASTROLOGINJA **GORDANA.**

Nagradna križanka

3K

ČLANICI EU

PISEC IDIL

MOJ, NJEGOV

ANGLEŠKA KRATICA ZA GOSPODA

PREIS-KOVANEC INKVIZICIJE

IZDELOVALKA PREDMETOV IZ ŽGANE GLINE

AKADEMSKI ŠPORTNI KLUB

RITMIČNE ZNAČILNOSTI V SKLADBI

ODGOVORIŠ

MILIJON

WOLFGANG AMADEUS ...

HRVAŠKI OTOK

ŠVEDSKA IGRALKA EKBERG

USTANO-VITEJ ADIDASA DASSLER

KRIŽANKA & UGANKE

VIOLINA (STAR.)

LETANJE OKROG ČESA

PREDRZNO, HUDOBNO DEJANJE

IDENTIFI-KACUSKA ŠTEVILKA IZDELKA

JUGOVZHOD

SLOVENSKI LITERARNI KRITIK (ANDREJ)

ULIKSES JE ROMAN ... JOYCEA

MI, VI, ... ČERNE, BOTO IN IRGL

FANTEK ... KAPICE, KAPICA IMA FANTIČKA

1

REZULTAT

POŽENEŠ SE

PREKAJE-NEGA POS-TREŽEMO S HRENOM

REŠUJ, UKVARJAJ SE

2

ENAKE SORTE ... SKUP LETUJO

9

DROG V KOZOLCU

MLEČNI IZDELEK

PERJE PRI REPI

SOLJEN

NOGA (ANG.)

PON, TOR, ...

STRUPEN IGLAVEC

POLDRAGI KAMNI

POSLEDICA SUŠE

RADON

ANGLEŽI GA PUJEJO Z MLEKOM

14

JAPONSKI SMUČARSKI SKAKALEC (DAIKI)

4

ZNAMKA SA-MOLEPILNIH IZDELKOV FRANK SINATRA

AMERIŠKI FILM Z GRETO GARBO

DRŽAVNI UDAR

... IN MAČKA

Povsod z vami

ZMERNEJŠE KRILO PLO

TEŽNJA, USMERITEV

ŽIVAHEN AMERIŠKI PLES

11

ATENSKI KRALJ

VULKAN NA FILIPINIH

V LASTI IMA ISTO HIŠO

VNETJE KOŽE

TRUD

7

VEDE SE VLJUDNO

LUKA V IZRAELU

KRAJ, KJER STA ŽIVELA ADAM IN EVA

KAVBOJSKI FILM

5

NBA JE AMERIŠKA KOŠAR-KARSKA ...

ČASTITLJIV MOŽ

POŠTA SLOVENIJE

TISOČ IN ... NOČ

15

SEBIČNEŽA

NANOJOULE

VODI SLONE

ZDA MEJUO NA ...

ELEMENT

MAUNA ... JE VULKAN NA HAVAJIH

SLOVENSKA SOPRANIST-KA RADOVAN

ŠVEDSKO MESTO OB REKI FYRIS

POVAB-LJENKA

LOVČEN JE GORA NAD ... KOTORSKO

6

ŠKOFOVSKA KAPA

PREBIVALEC DESKEL

3K

AMERIŠKA TV-SERIJA: ... V MESTU

...TSE JE UTEMELJI-TEJ TAOIZMA PRED NJIM NI NIKOGAR

POSRAVLJA HOTELSKE SOBE

SKRAT V GERMANSKI MITOLOGIJ

BRIT. PEVKA (RITA)

13

GOZDOVA (STAR.)

12

TAJNI ... 007

TONE NOVAK

SLOVENSKA PESNICA MUSER

8

POLDRAGI KAMEN

ENOTA MERE

GEOMETRU-SKI TELES

REVEŽA

PREBIVALCA ANGLIJE

Discomania

Vsak petek ob 18.00 na Radiu Celje

V živo z Živo!

Nagradni razpis:

- nagrada:** brisača in knjiga Kuharske bukve – vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil
- nagrada:** predpasnik in knjiga Kuharske bukve – vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil
- nagrada:** kuhinjska krpa in knjiga Kuharske bukve – vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izžreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli prekliče soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

Ime in priimek:

Naslov:

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Podpis:

Telefon:

Upoštevali bomo samo rešitve na kuponu, ki ga lahko pošljete po pošti ali prinesete v uredništvo.

Geslo lahko pošljete tudi po elektronski pošti na naslov tajnistvo@nt-rc.si

SUDOKU 580									
	4		9		7				3
	9		1						2
		3					1	4	
				2			9	3	
		5		4					
	1	8		9				2	
5					3				
1		9			8				
							3	8	4

SUDOKU 271									
4			1		7				
							8		2
5									
	3			5					
9	7			3	8				
	1						6		9
		3		9	5			7	
		9						6	
		2	7		3			8	5

REŠITEV SUDOKU 579

4	1	3	9	2	8	6	5	7
6	2	8	5	7	4	9	3	1
9	7	5	1	3	6	2	8	4
1	4	6	8	5	7	3	9	2
3	8	2	6	9	1	7	4	5
5	9	7	3	4	2	8	1	6
2	5	9	4	6	3	1	7	8
7	3	1	2	8	5	4	6	9
8	6	4	7	1	9	5	2	3

REŠITEV SUDOKU 270

9	1	2	5	3	6	4	8	7
8	6	3	9	4	7	1	2	5
4	5	7	1	2	8	3	6	9
5	2	4	7	1	9	6	3	8
7	3	8	2	6	5	9	4	1
1	9	6	4	8	3	7	5	2
2	7	5	6	9	4	8	1	3
3	4	1	8	7	2	5	9	6
6	8	9	3	5	1	2	7	4

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešite nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, **do torka, 1. avgusta.**

Geslo iz številke 29: Poletje na Radiu Celje

Izid žrebanja:

- nagrado:** brisačo in knjigo Kuharske bukve – zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice prejme: **Rozalija Bahčič iz Celja,**
- nagrado:** predpasnik in knjigo Kuharske bukve – zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice prejme: **Zofija Zgonec iz Šentjurja,**
- nagrado:** kuhinjsko krpo in knjigo Kuharske bukve – zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice prejme: **Brigita Kerencič iz Radeč.**

Nagrajencem čestitamo. Obvestilo o nagradi jim bomo poslali po pošti.

V naših križankah

vam besede ne bodo španska vas.

Križanke po meri reševalcev.

Ker si zaslužite najboljše.

www.trik.si

3K

Od zrnja do klasja kot nekoč

Muzej na prostem Rogatec je minulo nedeljo gostil etnografsko prireditev Likof na taberhi. Organizator, tamkajšnji zavod za kulturo, turizem in razvoj, je ob pomoči številnih sodelujočih že 25. prikazal delovna opravila, ki so bila del življenja na kmetiji nekoč.

Prikaz starih običajev, ki so ga pred 25 leti prvič osnovali

Ljudske pevke iz Rogatca in takratna vodja muzeja Irena Roškar, je prerasel v tradicionalni dogodek. Njegova rdeča nit je prikaz mlačve žita na star način. Obiskovalci so si tudi tokrat lahko ogledali, kako so na kmetijah zrnje iz klasja nekoč spravljali s cepci, na ročni mlatilnici in s kravjo vprego. Različni rokodelci so prikazali spretno-

sti trenja lanu, predenja na kolovratu, pletenja iz šibja in ličja, kovaštva in drugih obrti ter tako poskrbeli za pridih starih časov. Tudi tokrat ni manjkal Marjetin rokodelski sejem, slane so se marsikomu cedile ob spremljanju izbora za najsirovo zavihanko Obsotelja in Kozjanskega.

TS, foto: ZKTR Rogatec

Prikaz mlačve z ročno mlatilnico

Nives Brezovnik iz ZKTR Rogatec se je zahvalila Hildi Ozvaldič in Ireni Roškar, ki sta pred 25 leti zasnovali temelje prireditve Likof na taberhi.

13-letnik ujel orjaka

Frankolovečan Amadej Matevžič je prejšnji teden v Šmartinskem jezeru ujel 2,46 metra dolgega soma. Z 90-kilogramsko ribo se je z očetovo pomočjo bojeval kar uro in pol. Soma je izmeril gospodar tamkajšnje

ribiške družine Dominik Zlodej. Po merjenju sta Amadej in njegov oče soma spustila nazaj v jezero.

Amadej Matevžič se z ribolovom ukvarja že šest let. Za ta šport sta ga navdušila oče Ervin in sestra, ki sta že

dolgo ribiča. Mladi Amadej si je od nekdaj želel ujeti grozanskega soma, prejšnji teden se mu je želja uresničila, ko je som ugriznil v njegovo vabo, sicer namenjeno izključno za lovljenje krapov.

JF

Amadej Matevžič je v Šmartinskem jezeru ujel 2,46 metra dolgega in 90 kilogramov težkega soma. (Foto: Ervin Matevžič)

Med debatersko elito v Vietnamu

Na 34. svetovnem srednješolskem debatnem prvenstvu v Vietnamu so se za čim boljše uvrstitev med 64 ekipami potegovali tudi slovenski dijaki. Poleg Lovra Klinca, Line Fefer in Lare Livakovič Kočevar sta bila v ekipi tudi dijaka I. gimnazije v Celju Eva Leskovar in Art Špegel. Art je govoril v šestih debatah, Eva v treh.

V osmih izbornih krogih so slovenski dijaki debatirali proti ZDA, Finski, Grčiji, Slovaški, Španiji, Braziliji, Maroku in Nepal. Zmagali so štirikrat, kar je bilo za preboj v izločilne kroge žal premalo, saj bi morali zmagati proti petim ekipam. O zahtevnosti nalog priča podatek, da se je v nadaljnje tekme prebilo le 24 ekip.

Sicer pa je bila v ekipi debaterjev, sodnikov in mentorjev iz Slovenije, ki se konec tedna vrača domov, še ena Celjan, in sicer Nuša Stamejčič iz zavoda za kulturo dialoga Za in proti, ki v Sloveniji koordinira debatni program. Nuša je bila v Hanoju skrbnica ekipe in sodnica.

TC

Z leve: Art Špegel, Eva Leskovar in Nuša Stamejčič (Foto: arhiv ZIP)

Razstavljena nagrajena dela

V osrednjem prostoru Planeta Tuš Celje so na ogled likovna dela nagradjenih avtorjev petnajstega natečaja Cinkarne Celje, poimenovanega Vsaka kapljica vode šteje. Nagrajence so razglasili maja v atriju pred celjsko knjižnico, kjer so podelili nagrade najboljšim.

Pomen vode za obstoj vseh živih bitij je predstavljal rdečo nit letošnjega natečaja za osnovne in srednje šole v regiji, sodelujoči so morali narisati kapljo vode in vanjo poljuben motiv, povezan z vodo. Pri tem so morali v po-

Nagrajena dela natečaja Cinkarne Celje so razstavljena v osrednjem prostoru Planeta Tuš Celje. (Foto: Planet Tuš Celje)

vezavi s temo natečaja uporabljati akvarelne barve. Poleg tega, da so slikali, so na letošnjem natečaju udeleženci lahko tudi fotografirali. Sodelovalo je rekordnih 46 šol in 1700 šolarjev.

Nagrajena dela so trenutno na ogled v Planetu Tuš Celje. JF

Konjičan Tim Marovt je prižgal olimpijski ogenj. (Foto: A. Fevžer)

Olimpijski ogenj prižgal Konjičan

V središču nedeljske otvoritvene slovesnosti Olimpijskega festivala evropske mladine v Mariboru je bil Konjičan Tim Marovt, ki je prižgal olimpijski ogenj. To čast so mu organizatorji športnega dogodka podelili, ker njegova osebna zgodba navdihuje mnoge. Predvsem športnike.

Tim Marovt iz Slovenskih Konjic je v otroštvu sanjal, da bo uspešen alpski smučar. A je po poškodbi hrbtnice med

deskanjem na morskih valovih na Havajih pred devetimi leti pristal na invalidskem vozičku. Napovedi zdravnikov so bile črnogledne. Tim jih je preslišal. Odločil se je, da bo kljub hudi poškodbi sledil svojim sanjam. Danes teče na maratonih in dokazuje, da je tudi najbolj drzne cilje z jasno osredotočenostjo in vztrajnostjo mogoče uresničiti. Odpravil se bo tudi na Triglav.

Na nedeljskem odprtju Olimpijskega festivala evrop-

ske mladine je Tim prižgal olimpijski ogenj, ki bo v Mariboru gorel do sobote, 29. julija. V štajerski prestolnici v enajstih športnih panogah tekmuje več kot 2.400 mladih športnic in športnikov iz 48 držav. Gre za največje tekmovanje v Evropi in za največji športni dogodek za mlade športnike, stare od 14 do 18 let. Tekmovanja si obiskovalci lahko ogledajo brezplačno.

BF